



การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการ
สอนแบบ MIAP



อัมณชญา ทองรส

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการ
สอนแบบ MIAP



การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ
MIAP"

ของ อัมณชญา ทองรส

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมจิตร แป้นศรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP
ผู้วิจัย	อัมรินทร์ ทอกรศ
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมรจิต เป้นศรี
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2564
คำสำคัญ	ความสามารถในการพูดสื่อสาร, การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน, กระบวนการสอนแบบ MIAP

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคนิคแพร่ จังหวัดแพร่ จำนวนนักเรียน 22 คน ซึ่งมาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก ใช้เวลาทดลอง 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP แบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลังการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีความความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP อยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าเท่ากับ 0.16



Title	THE STUDYING OF COMMUNICATION SKILLS FOR CAREERS OF VOCATIONAL STUDENTS BY USING BLENDED LEARNING WITH A MIAP INSTRUCTIONAL APPROACH
Author	AUNCHAYA TONGROT
Advisor	Assistant Professor Omthajit Pansri, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Thai Language, Naresuan University, 2021
Keywords	communication skill, blended learning, MIAP instructional approach

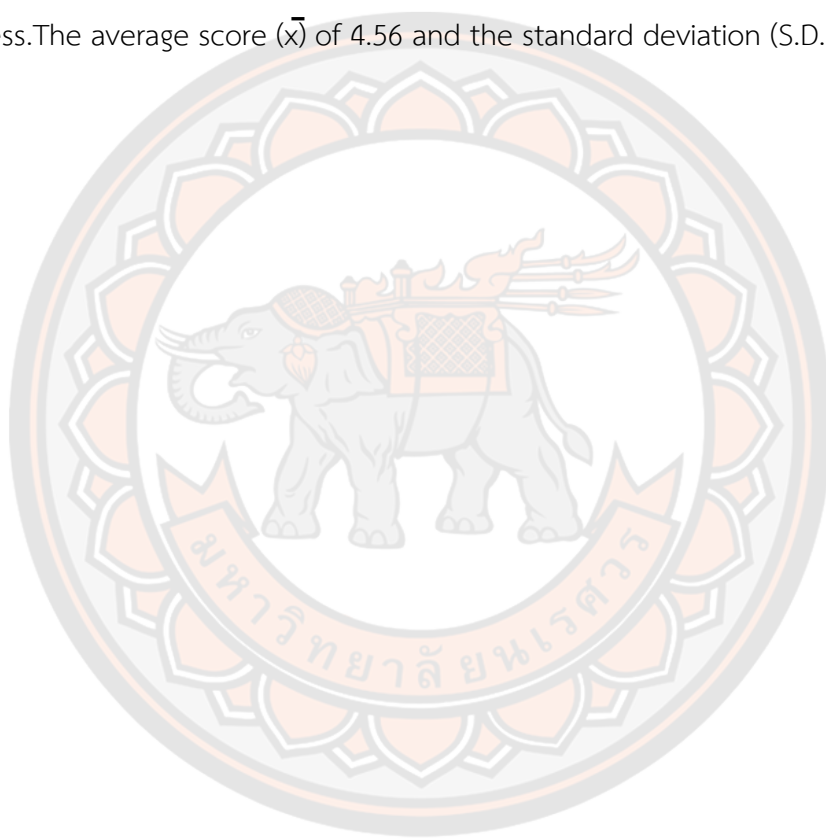
ABSTRACT

The objectives of the independent study were 1) to investigate professional verbal communication skills of vocational students by using blended learning with a MIAP instructional approach with 70% criteria. and 2) to explore the satisfaction of students towards blended learning with the MIAP teaching method to enhance professional communication skills of vocational students. The samples was 3rd year in power electrician in the second semester of the 2021 academic year at Phrae Technical College, Phrae Province. The twenty two students participated in this instructional model, which comes from simple random sampling using lottery methods. The experiment took 12 hours. The research tools for gathering the data were the lesson plan of the blended learning with a MIAP instructional approach, communication skills for career assessment and satisfaction survey towards communication skills of vocational students' development by using blended learning with a MIAP instructional approach. The statistical analysis were the average, standard deviation and T-test.

The results of the research showed that

1. The analytical communication skills for career assessment by using blended learning with a MIAP instructional approach after learning higher than the 70% criteria with statistical significance at the level of .05 level.

2. Student satisfaction towards using blended learning with a MIAP instructional approach showed the highest level of satisfaction with the learning process. The average score ($\bar{x}$) of 4.56 and the standard deviation (S.D.) of 0.16.



ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความเมตตาและความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัมมรจิตต์ แป้นศรี อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำในการทำวิจัย ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนการค้นคว้าอิสระสำเร็จเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชนก นัยเจริญ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎากาญจน์ โตพิทักษ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบการค้นคว้าอิสระที่กรุณาให้คำแนะนำในการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ ่องอาจวนิชย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิระ สมนาม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นางสาวศุภา คำอ่อน ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคแพร่ และนายพลร่ม ดอกแก้ว ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนารีนรัตน์จังหวัดแพร่ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย จนทำให้การค้นคว้าอิสระครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคนิคแพร่ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ขอขอบคุณคณะครูวิทยาลัยเทคนิคแพร่ และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวรตลอดจนเพื่อนครูศิษย์เก่าระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำหรับความช่วยเหลือและกำลังใจที่มีให้แก่งานตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

เหนือสิ่งอื่นใดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัวของผู้วิจัยที่คอยให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านเสมอมา จนทำให้การค้นคว้าอิสระเสร็จสมบูรณ์

คุณค่าและคุณประโยชน์ได้อันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาและผู้ที่สนใจ

อัมมชญา ทองรงค์

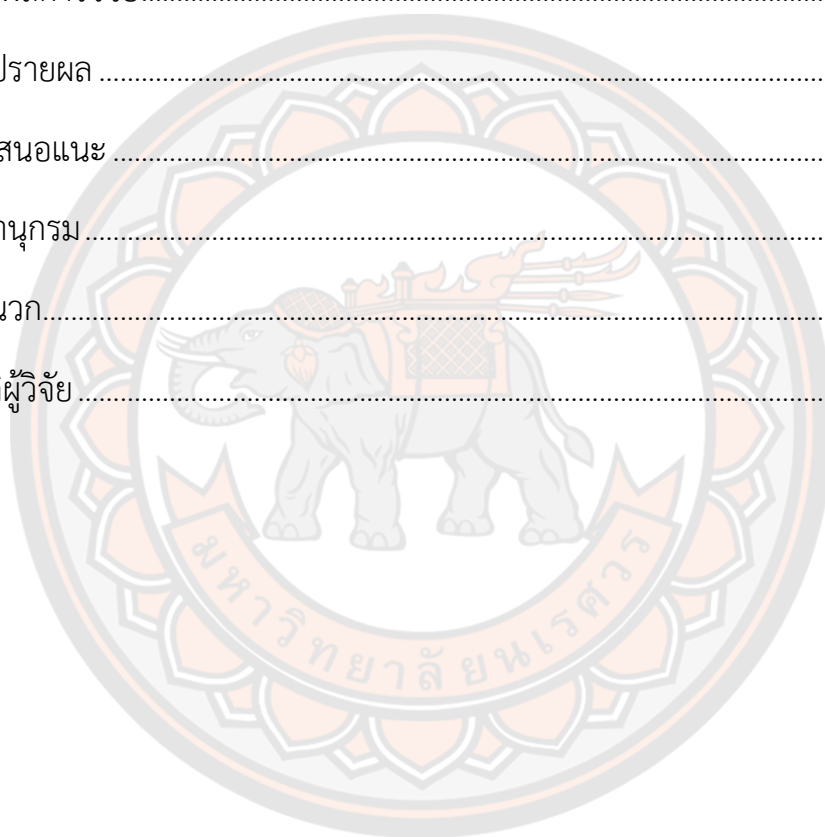
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....จ	
ประกาศคุณูปการ.....ช	
สารบัญ.....ซ	
สารบัญตาราง.....ฅ	
สารบัญภาพ.....ฒ	
บทที่ 1 บทนำ.....1	
ความเป็นมาและความสำคัญ.....1	
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....6	
ความสำคัญของการวิจัย.....6	
ขอบเขตการวิจัย.....6	
นิยามศัพท์เฉพาะ.....8	
สมมุติฐานของการวิจัย.....8	
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....9	
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....10	
1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562.....11	
1.1 หลักการของหลักสูตร.....11	
1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร.....12	
1.3 โครงสร้างหลักสูตร.....12	

1.4	หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)...	13
1.5	วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ (Thai for Careers) รหัสวิชา 20000-1102	13
2.	ความสามารถในการพูด	14
2.1	ความหมายของการพูด	14
2.2	ความสำคัญของการพูด	15
2.3	องค์ประกอบของการพูด	17
2.4	ทฤษฎีเกี่ยวกับการพูด	18
2.5	การวัดและประเมินผลการพูด	20
2.6	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด	23
3.	การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)	24
3.1	ความหมายของการเรียนรู้แบบผสมผสาน	24
3.2	องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน	26
3.3	รูปแบบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน	29
3.4	ระดับและวิธีการผสมผสานในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	30
3.5	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	31
3.6	ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบผสมผสาน	32
3.7	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	33
4.	กระบวนการสอนแบบ MIAP	35
4.1	ความหมายของกระบวนการสอนแบบ MIAP	35
4.2	ขั้นตอนของกระบวนการสอนแบบ MIAP	35
4.3	การแบ่งอัตราช่วงเวลาของกระบวนการสอนแบบ MIAP	37
4.4	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนแบบ MIAP	38

5. การวัดระดับความพึงพอใจ.....	40
5.1 ความหมายของความพึงพอใจ.....	40
5.2 วิธีการประเมินความพึงพอใจ.....	41
5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
1. การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
2. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	45
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	45
3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP.....	45
3.2 แบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ.....	47
3.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP.....	48
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	49
5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	49
5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย.....	50
5.3 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	50
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	53
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ กระบวนการสอนแบบ MIAP เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	53

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ.....	56
บทที่ 5 บทสรุป.....	59
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	59
สรุปผลการวิจัย.....	59
อภิปรายผล	60
ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก.....	70
ประวัติผู้วิจัย	129



สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Thorne, 2003).....	27
ตาราง 2 อัตราในการนำเสนอเนื้อหาบทเรียนของการเรียนแบบต่าง ๆ	28
ตาราง 3 ผลการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ กระบวนการสอนแบบ MIAP เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (รายบุคคล).....	54
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของ การทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละของนักเรียน	55
ตาราง 5 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ	56
ตาราง 6 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการ สาธิต การปฏิบัติงาน จำนวน 2 ชั่วโมง.....	81
ตาราง 7 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเตรียม อุปกรณ์และขั้นตอนสาธิตการปฏิบัติงาน จำนวน 2 ชั่วโมง.....	82
ตาราง 8 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การพูดสาธิต การปฏิบัติงานตามสถานการณ์ จำนวน 2 ชั่วโมง	83

ตาราง 9 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง หลักการ
สัมภาษณ์งาน จำนวน 2 ชั่วโมง84

ตาราง 10 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำถามและ
การเตรียมตัวสัมภาษณ์งาน จำนวน 2 ชั่วโมง85

ตาราง 11 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การพูด
สัมภาษณ์งานตามสถานการณ์ จำนวน 2 ชั่วโมง86

ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการพูด
สื่อสาร ในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการ
เรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เรื่อง
การพูดสาธิตการปฏิบัติงาน87

ตาราง 13 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการพูด
สื่อสาร ในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการ
เรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เรื่อง
การพูดสัมภาษณ์งาน88

ตาราง 14 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของขององค์ประกอบและความเหมาะสมของ
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP89

ตาราง 15 แสดงผลคะแนนความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียน
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP90

ตาราง 16 แสดงค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบประเมินความสามารถ
ในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วย
การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP..... 126



สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
---------------------------------	---



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาให้มีการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ให้ทันสมัยสอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) และกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน (AQRF) การจัดการเรียนการสอนด้วยเครื่องมือที่ทันสมัยและสอดคล้องกับเทคโนโลยีปัจจุบันและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ดำเนินโครงการพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center) เพื่อให้สถานศึกษาจัดการอาชีวศึกษาให้สอดคล้องตามบริบทเชิงพื้นที่ และตรงกับความต้องการของประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีอาชีพและรายได้ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ และคุณภาพชีวิตที่ดีมีส่วนช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรหลักในการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาสถานศึกษาอาชีวศึกษา โดยเน้นการใช้วิทยาลัยเป็นศูนย์กลางในการจัดการศึกษาวิชาชีพที่จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนร่วมกันพัฒนาโดยมีเป้าหมาย คือ คุณภาพของผู้เรียนอาชีวศึกษาเป็นสำคัญ (สุรพงษ์ เอมอุทัย, 2564, หน้า 12)

การเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการมุ่งเน้นผลิตกำลังคนเพื่อพัฒนาประเทศดังที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562 , หน้า 1-2) กล่าวไว้ว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ซึ่งเป็นหลักสูตรหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับฝีมือรวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกกระบวนและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสม

ตามศักยภาพตามความสนใจและโอกาสของตน นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรข้อหนึ่งที่เกี่ยวข้องคือ เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหา ตลอดจนทักษะการจัดการ สามารถสร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

จะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษานั้น มีบทบาทที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศเพื่อให้มีความเจริญก้าวหน้า มีความมั่นคง เพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขันกับสากลโลก เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการในภาคอุตสาหกรรมของประเทศ อันจะส่งผลให้ประชาชนมีวิชาชีพ และประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดการศึกษาของอาชีวศึกษาจึงมุ่งเน้นการเรียนการสอนในรูปแบบการฝึกทักษะเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกและลงมือปฏิบัติกับสายงานที่ผู้เรียนสนใจ โดยการจัดการเรียนนั้นจะมีทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงการนำทฤษฎีมาใช้ก่อนจะลงมือปฏิบัติจริง และเนื่องจากการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาจะมีการใช้เครื่องมือในงานอาชีพที่เป็นอันตรายต่อตัวผู้เรียนเอง ดังนั้น ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้รู้จักเครื่องมือและวิธีการใช้เครื่องมือที่ถูกต้องและปลอดภัย มีการดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อลดปัญหาและอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในการเรียนและการทำงาน ตามแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2561) กำหนดให้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ในสมรรถนะรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ที่ผู้เรียนจะต้องพูดสื่อสารในงานอาชีพตามหลักการ มีเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเน้นถึงการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ระดับภาษา การใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ โอกาสและสถานที่ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562, หน้า 10) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะได้ว่าควรใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมบุคคล เนื่องจากผู้สอนพบว่าผู้เรียนในรายวิชาภาษาพื้นฐานในภาคเรียนที่ผ่านมา ประสบกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาไทยมาตรฐานในโอกาสต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน เมื่อมีการทดสอบการพูดในโอกาสต่าง ๆ พบว่ามีคุณลักษณะที่ต้องแก้ไขปรับปรุง คือ ผู้เรียนจะมีความกลัวอาย ไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็น ประหม่า พูดเสียงเบา ตื่นเต้นมาก ซึ่งการพูดถือทักษะที่สำคัญในการประกอบอาชีพช่าง เพราะหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจะต้องผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ ผู้สอนจึงได้วิเคราะห์ว่าปัญหาการพูดเกิดจากผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และการออกเสียงสระบางเสียง เช่น สระเอียและสระเอือ รวมทั้งการออกเสียงควบกล้ำ ร, ล ไม่ชัดเจน และไม่ถูกต้อง นอกจากนี้สถานศึกษาไม่มีห้องปฏิบัติการในการพูด รวมไปถึงเรื่องของระยะเวลาสำหรับผู้เรียนในการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนมีน้อยมากซึ่งขัดกับจำนวนผู้เรียน ที่บางชั้นเรียนมีผู้เรียน มากน้อยไม่เท่ากัน และไม่กระตือรือร้นในการค้นคว้าข้อมูล ทำให้ขาดข้อมูลเชิงลึกในการพูด เพราะแต่ละคนไม่มีโอกาสฝึกฝน

การพูดเท่าที่ควร มีเพียงจำนวนน้อยที่มีโอกาสได้ฝึกฝน เนื่องจากการสอนทักษะการพูดของครูจะใช้การสอนแบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่ เมื่อผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกฝนน้อย จึงไม่กล้าแสดงออกถึงความสามารถในการพูดของตนเอง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการแสดงออกและปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองให้ดีขึ้น เกิดความมั่นใจในตนเอง เพราะภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ทั้งยังเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็นอีกด้วย

ความรู้เชิงวิชาชีพและประสบการณ์ในการเรียนรู้ โดยเฉพาะทักษะการพูด เป็นการสื่อสารที่สำคัญประการหนึ่งในงานอาชีพที่เป็นสื่อสร้างความเข้าใจระหว่างบุคคล ในการชี้แจงวิธีการด้านเทคนิคหรือทำความเข้าใจวัตถุประสงค์อุปกรณ์ในงานอาชีพได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว หากผู้เรียนมีศิลปะในการพูดย่อมทำให้ประสบความสำเร็จในงานอาชีพ จึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธวิธีในการพูดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพูด เนื่องจากการประกอบอาชีพต้องสามารถพูดจูงใจผู้ฟังได้ เพราะการพูดในงานอาชีพมีความสำคัญ 3 ประการ คือ สร้างภาพลักษณ์ ลดความขัดแย้ง และแสวงหาลูกค้าใหม่ ดังที่ Richards (2006, อ้างอิงใน ศิวาวุฒิ มงคลวิสุทธิ, 2560, หน้า 20) กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหรือ Communicative Language Teaching ว่าเป็นแนวการสอนภาษารูปแบบหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมตามสถานการณ์ กาลเทศะ รับรู้และมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนาได้อย่างเข้าใจ ผู้เรียนเรียนรู้จากกิจกรรมการฝึกใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย เป็นการเรียนรู้แบบจับคู่ หรือ กลุ่มเล็กๆ เช่น เกมการใช้ภาษา การสัมภาษณ์หรือเก็บข้อมูล และการแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีระดับแรงจูงใจและเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น การใช้สื่อสภาพจริงมาประกอบในการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและแสดงให้เห็นรูปแบบวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ยังกล่าวถึงความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ไว้ว่า ความสามารถในการสื่อสาร ประกอบไปด้วย การรู้ที่จะใช้ภาษาซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านหน้าที่ของภาษาและจุดประสงค์ของการใช้ การรู้ที่จะใช้ระดับภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ การรู้ที่จะสร้างความเข้าใจในภาษาที่มีความหลากหลายและการรู้ที่จะสื่อสารในกรณีที่เกิดข้อจำกัดในการสื่อสารของคู่สนทนา โดยบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ต่างไปจากการเรียนรู้แบบเดิม กล่าวคือ ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่าการเรียนรู้แบบเดี่ยว เพื่อให้คุ้นเคยกับการเรียนรู้จากการฟังเพื่อนในกิจกรรมกลุ่มมากกว่าการฟังจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว และผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบสูงต่อการเรียนรู้ของตนเอง ในส่วนของผู้สอนนั้นจะเสมือนเป็นผู้คอยควบคุมดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนมากกว่าที่จะคอยแก้ไขการใช้ภาษาของผู้เรียนให้ถูกต้องอยู่เสมอ

ในปัจจุบันระบบการศึกษาของไทยได้ปรับเปลี่ยนเป็นการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด-19 ทำให้สถานศึกษาและครูผู้สอนต้องคิดหารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับแต่ละโรงเรียน เพราะในแต่ละพื้นที่มีการแพร่ระบาดของโรคที่แตกต่างกัน ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงไม่ได้กำหนดรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง สำหรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้วางแผนไว้ 4 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 แบบเรียน หรือเอกสารประกอบการสอนที่บ้าน โดยครูผู้สอนมีระบบออนไลน์ที่ติดต่อนักเรียน นักศึกษาได้หลากหลายช่องทาง เช่น ไลน์ SMS และ Facebook เป็นต้น

รูปแบบที่ 2 ดีแอลทีวี ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเรียนจากชุดการเรียนออนไลน์ ซึ่งมีรูปแบบเหมือนกับดีแอลทีวี โดยครูสามารถสื่อสารถึงนักเรียนได้หลายช่องทาง เช่น โทรศัพท์ และ ยูทูบ เป็นต้น

รูปแบบที่ 3 ศึกษาจากระบบการเรียนการสอนออนไลน์ของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาสร้างแอปพลิเคชันขึ้น หรือใช้แอปพลิเคชันที่มีอยู่แพร่หลายในโซเชียล เช่น Google Classroom, Microsoft Teams, Zoom มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน รวมถึงการผลิตบทเรียนออนไลน์ด้วยตนเอง หรือสถานศึกษาสร้างห้องเรียนที่มีระบบการเรียนการสอนออนไลน์ของตน ซึ่งจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนแบบเรียลไทม์ได้

รูปแบบที่ 4 Live ผ่านศูนย์การเรียนการสอนออนไลน์ของสถานศึกษาแม่ข่าย เนื่องจากในบางสาขาวิชาขาดแคลนครูผู้สอน หรือต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในการสอน เช่น สาขาซ่อมบำรุงอากาศยาน ระบบราง เป็นต้น อาจจะให้เรียนโดยการรับชมการถ่ายทอดสดการจัดการเรียนการสอนผ่านศูนย์การเรียนการสอนออนไลน์ของสถานศึกษาแม่ข่าย ทั้งนี้ สถานศึกษา ครู และผู้เรียนจะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยปรับตัวเรียนรู้วิถีชีวิตในครั้งนี้อย่างจริงจังด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ New Normal ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ โดยเฉพาะการเรียนรูปแบบออนไลน์ ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทุกเนื้อหาได้จากทุกคน ทุกที่ ทุกเวลา และไม่ได้ทำให้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนลดลง (ธนาคาร คัมภีร์และคณะ, 2564, หน้า 8)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ควรได้รับการส่งเสริมทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ที่ครอบคลุมการจัดการเรียนรู้ตั้งแต่ขั้นสนใจปัญหา ขั้นให้เนื้อหา ขั้นพยายาม และขั้นสำเร็จผล ขจรพงษ์ พงษ์มรโกรภพ (2562, หน้า 15) อธิบายกระบวนการสอนแบบ MIAP ว่าประกอบด้วยขั้นสนใจปัญหา (Motivation) คือ การกระตุ้นความสนใจก่อนเข้าบทเรียน อาจจะเป็นการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ การใช้คำถามนำ การแสดง หรือทำอะไรก็ได้แต่ที่จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกและคิดตามหลัง จากนั้นก็ทำการโยงเรื่องไปสู่ขั้นตอนที่สอง ขั้นให้เนื้อหา (Information) คือ ขั้นตอน

การให้เนื้อหากับผู้เรียน เป็นขั้นตอนเนื้อหาสาระ รายละเอียด และความรู้ต่าง ๆ ขั้นพยายาม (Application) คือ ขั้นตอนที่ต้องการตรวจสอบผู้เรียนว่ามีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือไม่ ขั้นตอนนี้จะถือเป็นการสอบผู้เรียน อาจใช้ข้อสอบ แบบทดสอบ ใช้การถามคำถาม หรือแสดงให้ดูในการปฏิบัติจริง และขั้นสำเร็จผล (Progress) คือ ขั้นตอนที่ต้องเนื่องกับช่วง Application เป็นการนำเอาผลของการสอบการปฏิบัติตามทำการตรวจสอบว่าผ่านตามวัตถุประสงค์หรือไม่ แล้วให้ผลย้อนกลับไป ถ้าไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ก็จะรู้ว่าผู้เรียนยังขาดความรู้เรื่องอะไร และก็ทำการแก้ไข แล้วสรุปทำความเข้าใจอีกครั้ง ดังนั้น กระบวนการสอนแบบ MIAP จึงเป็น กระบวนการสอนที่เหมาะสมกับการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา เนื่องจากในทุกขั้นตอนจะมุ่งเน้นฝึกทักษะผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นกระบวนการหรือขั้นตอน การทดลองหรือปฏิบัติที่ถูกต้อง ช่วยป้องกันอุบัติเหตุที่อาจจะเกิดขึ้นได้ กระบวนการสอนนี้ ยังครอบคลุมไปถึงเรื่องการพัฒนาผลในหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ดังที่วรพจน์ ศรีวงศ์ (2554, หน้า 2) ได้กล่าวว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key of Success) ของกระบวนการสอนแบบ MIAP นั้น ผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจถึงแก่นของการสอนแบบ MIAP และตอบคำถามให้ได้ตามสิ่งต่อไปนี้ คือ พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ และระดับความสำคัญของเนื้อหา

จากการศึกษาอัตราส่วนของการจัดการเรียนแบบผสมผสานพบว่าอัตราส่วนในการเรียนรู้แบบผสมผสานที่เหมาะสมควรอยู่ในระหว่าง 60 - 70 % อยู่ในช่วงที่เป็นการเรียนรู้ที่ผสมกันระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้า ต่อการเรียนออนไลน์ โดยใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และสนทนาออนไลน์ จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP จึงเป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพได้ เนื่องจากมีขั้นตอนที่ชัดเจน ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและมีบทบาทในการเรียนมากที่สุด ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ต้องปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

ดังนั้น การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำเป็นต้องศึกษาอย่างเป็นกระบวนการ ผู้วิจัยจึงนำวิธีการสอนในข้างต้นมาใช้บูรณาการร่วมกันเนื่องจากมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพปัญหาของผู้เรียน เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบผลการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลังการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

2. ได้ทราบผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคแพร่ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2654 จำนวน 478 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคแพร่ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 2 ที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2654 จำนวน 22 คน คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้วิธีการจับสลากจำนวน 1 กลุ่ม จากกลุ่มเรียนทั้งหมด 4 กลุ่ม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การพูดสื่อสารในงานอาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ สมรรถนะรายวิชา พูดสื่อสารในงานอาชีพตามหลักการ เรื่อง การพูดสาธิต ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการพูดสัมภาษณ์งาน ซึ่งประกอบด้วย 6 เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ 1 หลักการสาธิตการปฏิบัติงาน	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2 การเตรียมอุปกรณ์และขั้นตอนสาธิตการปฏิบัติงาน	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3 วิธีการพูดสาธิตการปฏิบัติงานตามสถานการณ์	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4 หลักการสัมภาษณ์งาน	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 5 คำถามและการเตรียมตัวสัมภาษณ์งาน	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 6 วิธีการพูดสัมภาษณ์งานตามสถานการณ์	จำนวน 2 ชั่วโมง

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

ตัวแปรตาม คือ

1. ความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

4. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 12 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP** หมายถึง การจัดการเรียนรู้บนเว็บไซต์แบบออนไลน์กับการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มีการเผชิญหน้าระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนซึ่งมีอัตราส่วนของการจัดการเรียนแบบผสมผสาน 50 % ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสนใจปัญหาสนใจผู้เรียน (motivation) ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาข้อมูล (information) ขั้นที่ 3 ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ (application) และขั้นที่ 4 ขั้นสำเร็จผล progress)

2. **ความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ** หมายถึง ความสามารถในการพูดออกเสียงถูกต้อง มีความเหมาะสมกับการสื่อความหมายตามบทบาทและสถานการณ์พร้อมแสดงท่าทางประกอบการพูด และสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูด เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการประกอบงานอาชีพ

3. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ของระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

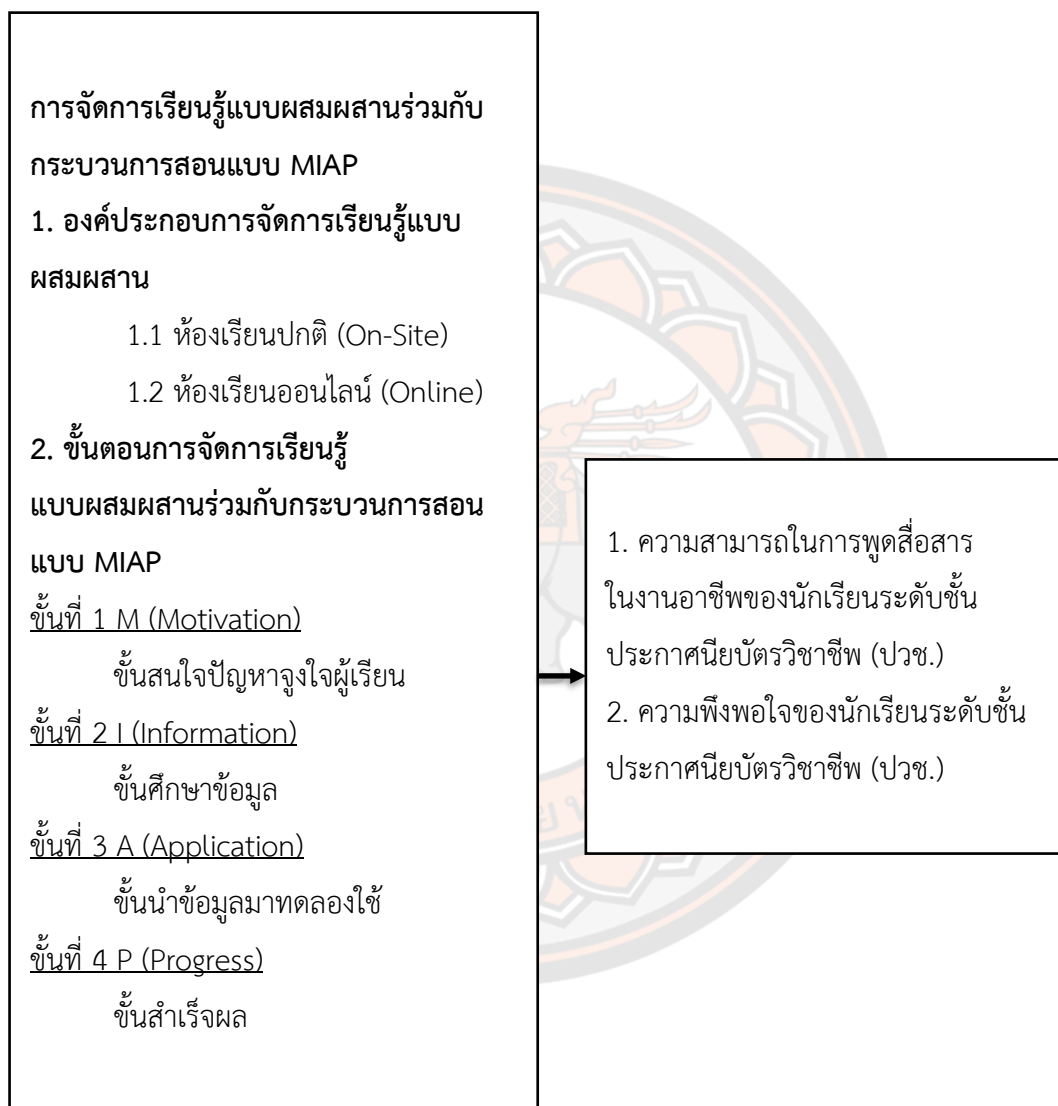
สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

2. นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP อยู่ในระดับดีมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ 1 ดังนี้



ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีแนวทางจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยกำหนดประเด็นการศึกษาดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

- 1.1 หลักการของหลักสูตร
- 1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 1.3 โครงสร้างหลักสูตร
- 1.4 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชา ภาษาไทย
- 1.5 วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

2. ความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ

- 2.1 ความหมายของการพูด
- 2.2 ความสำคัญของการพูด
- 2.3 องค์ประกอบของการพูด
- 2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการพูด
- 2.5 การวัดและประเมินผลการพูด
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด

3. การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)

- 3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบผสมผสาน
- 3.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน
- 3.3 คุณลักษณะของการเรียนรู้แบบผสมผสาน
- 3.4 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้แบบผสมผสาน
- 3.5 ระดับของการผสมผสานในการเรียนรู้แบบผสมผสาน
- 3.6 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบผสมผสาน
- 3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน

4. กระบวนการสอนแบบ MIAP

- 4.1 ความเป็นมาของกระบวนการสอนแบบ MIAP
- 4.2 นิยามและองค์ประกอบของกระบวนการสอนแบบ MIAP
- 4.3 การแบ่งอัตราช่วงเวลาของกระบวนการสอนแบบ MIAP
- 4.4 กระบวนการสอนแบบ MIAP
- 4.5 MIAP กับการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษา
- 4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

5. การวัดระดับความพึงพอใจความพึงพอใจ

- 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 5.2 วิธีการประเมินความพึงพอใจ
- 5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562, หน้า 1-2) ได้กำหนดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2562 ไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือ ให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริงสามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ

3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการ โดยยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกรับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพมีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิด วิเคราะห์และ การแก้ปัญหา ทักษะด้านสุขภาวะและความปลอดภัย ตลอดจนทักษะการจัดการ สามารถสร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพมีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้าน ความรุนแรงและสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ ดำรงตนตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง เข้าใจและเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นมีจิตสาธารณะและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพ
6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ และโลกมีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.3 โครงสร้างหลักสูตร

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562, หน้า 4) โครงสร้างของหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

1. หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลางไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย
- 1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
- 1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
- 1.5 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา
- 1.6 กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

2. หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต

- 2.1 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน
- 2.2 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ
- 2.3 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก
- 2.4 ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ
- 2.5 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต

4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมง/สัปดาห์) – หน่วยกิต

1.4 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

ให้เรียนรายวิชา 20000-1101 จำนวน 2 หน่วยกิต แล้วเลือกเรียนรายวิชาอื่นจนครบหน่วยกิตที่กำหนด

1. รหัสวิชา 20000-1101 วิชา ภาษาไทยพื้นฐาน
2. รหัสวิชา 20000-1102 วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ
3. รหัสวิชา 20000-1103 วิชา ภาษาไทยธุรกิจ
4. รหัสวิชา 20000-1104 วิชา การพูดภาษาไทยในงานอาชีพ
5. รหัสวิชา 20000-1105 วิชา การเขียนภาษาไทยในงานอาชีพ
6. รหัสวิชา 20000-1106 วิชา ภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์
7. รหัสวิชา 20000*1101 ถึง 20000-1199 รายวิชาในกลุ่มภาษาไทยที่สถานศึกษา

อาชีวศึกษาหรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม

1.5 วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ (Thai for Careers) รหัสวิชา 20000-1102

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 กำหนดจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาของกลุ่มวิชาภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562, หน้า 20 - 21) ในที่นี้ผู้วิจัยกล่าวถึง รายวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ ซึ่งนำมาใช้ในการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีทักษะในการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา
2. สามารถนำทักษะทางภาษาไทยไปใช้พัฒนาตนเองและงานอาชีพ
3. เห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในงานอาชีพ

สมรรถนะรายวิชา

1. วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าสารในงานอาชีพจากการฟัง การดูและการอ่านตามหลักการ
2. พุดสื่อสารในงานอาชีพตามหลักการ
3. เขียนเอกสารในงานอาชีพตามหลักการ

คำอธิบายรายวิชา

ปฏิบัติเกี่ยวกับการฟังคำสั่งหรือข้อแนะนำการปฏิบัติงาน การฟังและดูสารในงานอาชีพจากสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน การอ่านคู่มือการปฏิบัติงาน คู่มือการใช้อุปกรณ์ หรือรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ การนำเสนอผลงาน การสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานหรือกระบวนการผลิตชิ้นงาน การสัมภาษณ์งาน การพูดติดต่อสื่อสารงาน การเขียนรายงานการปฏิบัติงาน การเขียนโครงการและแผนธุรกิจ และการเขียนโฆษณาประชาสัมพันธ์ในงานอาชีพ

จากข้อมูลหลักสูตรหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 กลุ่มวิชา ภาษาไทย มีสมรรถนะรายวิชาในการพุดสื่อสารในงานอาชีพตามหลักการ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลตามคำอธิบายรายวิชาที่สอดคล้องกับการพุดการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการพุดสัมภาษณ์งาน นำมาใช้เป็นข้อมูลในการทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการพุดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

2. ความสามารถในการพุด

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพุด ซึ่งประกอบด้วยความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบ ทฤษฎี การวัดและประเมินผลการพุด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความหมายของการพุด

การพุดเป็นความสามารถที่แสดงออกผ่านพฤติกรรมการใช้ภาษาที่ใช้มากรองมาจากการฟัง และต้องใช้ควบคู่กันไป การพุดในงานอาชีพถือเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ใช้การพุดสื่อความหมายเป็นหลักในการประกอบอาชีพ จึงมีการให้ความหมายของการพุดแตกต่างกันออกไป ซึ่งมีผู้ที่ได้กล่าวถึงและให้คำนิยามไว้หลายประการด้วยกัน

ศิวาวุฒิ มงคลวิสุทธิ (2560, หน้า 28) ได้สรุปว่าการพุด คือ การปฏิสัมพันธ์และสื่อสารทางวาจาระหว่างบุคคล โดยใช้ภาษา เสียง และท่าทาง ในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกให้กับอีกฝ่ายหนึ่งได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พุด

เบิร์น (Byrne, 1986 อ้างอิงในธีราภรณ์ กิจจักษ์, 2553, หน้า 7) กล่าวว่า การพูดเป็นกระบวนการสื่อสารสองทิศทางที่เกี่ยวเนื่องกันระหว่างการรับสารของผู้ฟังและทักษะการผลิตสารของผู้พูด ผู้พูดจะทำหน้าที่ส่งรหัสสารเพื่อสื่อถึงเจตนาและความต้องการ ส่วนผู้ฟังจะเป็นผู้ถอดรหัสของสารนั้น ทั้งนี้โดยอาศัยความรู้ในเรื่องระบบภาษา เช่น เสียงหนักเบาในถ้อยคำ ตลอดจนความเข้าใจภาษาท่าทางของผู้พูด เป็นเครื่องช่วยให้การตีความสารนั้นตรงตามเจตนาของผู้สื่อสาร หรืออาจกล่าวได้ว่าในความเป็นจริงความสามารถในการพูดเกี่ยวข้องกับการฟังโดยตรง โดยผู้พูดจะทำหน้าที่เป็นผู้ส่งข้อมูลให้กับผู้ฟัง เป็นลักษณะการสื่อสารสองทาง โดยมีการแลกเปลี่ยนบทบาทในการเป็นผู้พูดและผู้ฟัง

วีระเกียรติ รุจิรกุล (2556, หน้า 2) กล่าวว่า การพูด คือ กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ตลอดจนความต้องการของผู้พูดออกมา โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาอาการ ประกอบกันเป็นสื่อ เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้พูด

ภาณุวัฒน์ เซน (2557, หน้า 28) กล่าวว่า การพูดเป็นการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาอาการเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้และเกิดการตอบสนอง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สรุปความหมายของการพูดว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดเพื่อสื่อความหมายไปยังผู้ฟังโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง แสดงผ่านสีหน้า แววตา และกิริยาท่าทางประกอบ เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจ จนเกิดปฏิกิริยาการตอบสนองต่อสารที่ผู้พูดสื่อไปยังผู้ฟังได้

2.2 ความสำคัญของการพูด

ศิริรัตน์ กลยะณี (2558, หน้า 17) กล่าวว่า การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่จะทำให้ผู้พูดสามารถสื่อความหมายที่ตนต้องการ ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึคนึกคิด ความเข้าใจ ความปรารถนา และอารมณ์ ไปยังผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ การพูดเป็นเครื่องมือสำหรับส่งสารไปยังผู้รับสาร และผู้รับสารก็เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความหมายและตอบสนองหรือมีปฏิกิริยาต่อสารที่ตนได้รับในทางใดทางหนึ่ง เช่น พยักหน้ารับ หัวเราะ ประหม่อ สายศีรษะ และอื่นๆ

สุทธิวรรณ อินทกนก (2559, หน้า 99) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารของมนุษย์ที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันในหลาย ๆ ด้าน โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การพูดเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมากในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างราบรื่นและทำให้เกิดความสำเร็จในชีวิตในด้านต่าง ๆ
2. การพูดช่วยในด้านอาชีพ ในบางอาชีพจำเป็นต้องอาศัยการพูดเป็นหลักสำคัญ เช่น นักกฎหมาย นักบริหาร นักธุรกิจ และครูอาจารย์ หรือแม้ประกอบอาชีพอื่นหากมีศิลปะในการพูดที่ดี ก็จะทำให้ธุรกิจการงานเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในชีวิต

3. การพูดทำให้เกิดความโน้มน้าวได้ง่าย เห็นได้จากเรื่องศาสนาและการเมือง ต้องอาศัยการพูดโน้มน้าวให้คนส่วนมากมีอารมณ์คล้อยตาม ซึ่งเป็นทางนำไปสู่ความเข้าใจและควรปฏิบัติตาม

4. การพูดทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่าย นอกจากน้ำเสียงที่ทำให้เกิดอารมณ์คล้อยตามแล้วหน้าตาท่าทางของผู้พูดจะทำให้เกิดความเข้าใจดียิ่งขึ้น เช่น การบรรยายในชั้นเรียน ถ้าเรานำคำบรรยายไปอ่าน อาจจะไม่เกิดความเข้าใจได้ดีเท่ากับเราไปนั่งฟังด้วยตนเอง

5. การพูดช่วยสร้างมนุษยสัมพันธ์ มนุษย์ในสังคมต้องรู้จักสร้างความสัมพันธ์ต่อกันทั้งพาอาศัยซึ่งกันและกันจึงจะอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ฉะนั้นการสร้างมิตรภาพด้วยปากหรือคำพูดจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

6. การพูดก่อให้เกิดความสำเร็จในด้านศาสนา การค้า และการเมือง

7. การพูดช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ การฝึกพูดต่อหน้าที่ประชุมชนจะช่วยเสริมสร้างบุคลิกลักษณะของผู้พูดให้เด่นชัด ให้รู้จักแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมในการปรากฏตัวต่อหน้าผู้ฟังเป็นจำนวนมาก เช่น การวางท่าทาง การเดิน การยืน การนั่ง การเคลื่อนไหวต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งจะสร้างความเคยชินและทำให้ผู้พูดมีบุคลิกภาพที่ดีติดตัวตลอดไป

นอกจากนี้ การพูดยังเป็นการสื่อสารที่สำคัญประการหนึ่งในงานอาชีพ ที่ต้องให้ความสำคัญต่อการพูด เพราะเป็นสื่อสร้างความเข้าใจระหว่างบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการชี้แจงและทำความเข้าใจได้สะดวกและรวดเร็ว หากมีศิลปะในการพูดย่อมทำให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในงานอาชีพ

โดยปกติการพูดมีจุดประสงค์เพื่อ แจ้งให้ทราบ ถามให้ตอบ บอกให้ทำ แต่ในบางครั้งอาจมีจุดประสงค์หลายอย่างในการพูดแต่ละครั้ง ผู้พูดจึงจำเป็นต้องมีวาทศิลป์ในการพูดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพูด

ในการประกอบอาชีพผู้พูดต้องสามารถพูดจูงใจผู้ฟังได้ ดังนั้นจึงต้องใช้ศิลปะในการพูด ทำให้ความสำคัญของการพูดในงานอาชีพมี 3 ประการดังต่อไปนี้

1. พูดเพื่อสร้างภาพลักษณ์แก่ตนเองและองค์กร ทั้งสร้างความเชื่อถือศรัทธา ก่อให้เกิดค่านิยมที่ดีในใจของผู้ฟัง หรือทำให้ผู้ฟังสนใจ ประทับใจเห็นคุณสมบัติของสินค้าและบริการที่หน่วยงานของตนดำเนินอยู่

2. พูดเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างกัน เนื่องจากชีวิตประจำวันของมนุษย์ย่อมหลีกเลี่ยงความขัดแย้งต่อกันได้ยาก การประกอบกิจการหรืออาชีพใด ๆ ยังเป็นองค์กรที่มีขนาดใหญ่ ก็ยังมีโอกาสขัดแย้งกันมากขึ้น ความขัดแย้งแม้เพียงเล็กน้อย อาจลุกลามใหญ่โตจนไม่อาจประสานสัมพันธ์กันต่อไปได้หรืออาจทำให้การประกอบอาชีพต้องหยุดชะงักลง ดังนั้นการพูดจึงต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดความขัดแย้ง หรือก่อให้เกิดระแวงเคลือบแคลง เพื่อสลายความขัดแย้งที่เกิดขึ้นแล้ว

3. พูดเพื่อแสวงหาไมตรีหรือลูกค้าใหม่ ไม่ว่าประกอบอาชีพส่วนตัว องค์กรเอกชน หรือ องค์กรของรัฐ ล้วนแต่ต้องพูดเพื่อสร้างไมตรีต่อผู้ร่วมอาชีพ และผู้เข้ามาใช้สินค้าหรือบริการ เพราะการที่มีผู้เข้ามาใช้สินค้าหรือบริการมากย่อมก่อให้เกิดผลประโยชน์ที่มากขึ้น และสะท้อนให้เห็นความนิยมและความมีประสิทธิภาพของหน่วยงาน

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546, หน้า 2) กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาไทยควรตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของตนในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาคนไทย ทุกคนถึงแม้จะใช้ภาษาที่เป็นภาษาแม่ เพื่อสื่อสารกันและกันในระดับที่ฟังได้ พูดได้ อ่านได้ และเขียนได้ ซึ่งจะมี ความแตกต่างจากการ ฟังเป็น พูดเป็น อ่านเป็น และเขียนเป็น ทั้งนี้เพราะการรับสาร ด้วยการฟัง เป็นและการอ่านเป็นนั้นมีใช้เพียงแค่ใช้ทักษะการรับสารในลักษณะตาคูหูฟังเท่านั้นแต่จะต้อง มีวิจารณ์ญาณเข้าไปประกอบด้วย

ดวงกมล พลคร (2553, หน้า 36) ได้กล่าวไว้ว่า การพูดเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญซึ่งใช้ ในการสื่อสารและถ่ายทอดความรู้และความคิดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ

สรุปได้ว่า การพูดมีความสำคัญมาก เพราะมีผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ไม่เฉพาะ การติดต่อสื่อสารเพื่องานอาชีพเท่านั้น หากแต่มนุษย์ยังต้องใช้การพูดเพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันด้วย ถ้าผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างมีศิลป์และศาสตร์ให้เชี่ยวชาญก็ย่อมจะประสบ ความสำเร็จในงานอาชีพมากกว่าคนอื่น ๆ

2.3 องค์ประกอบของการพูด

ศิริรัตน์ กลยะณี (2558, หน้า 24) สรุปว่า การพูดเป็นการสื่อสารที่เกิดขึ้นอย่างเป็น กระบวนการ (Process) ที่ต่อเนื่อง กล่าวคือ เป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่าง บุคคลต่อบุคคล หรือระหว่างบุคคลต่อกัน โดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณ หรือพฤติกรรมที่เข้าใจกันได้ ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

1. **ผู้พูด หรือ ผู้ส่งสาร (Sender/Encoder)** ได้แก่ ผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความคิดไปสู่ผู้ฟัง ผู้พูดต้องรู้จักใช้ภาษา น้ำเสียง สีหน้าท่าทางอย่างเหมาะสม ตลอดจนใช้อุปกรณ์ ต่าง ๆ ประกอบเพื่อให้การพูดบรรลุจุดมุ่งหมาย บางครั้งผู้พูดก็หมายถึงกลุ่มบุคคลได้เช่นกัน

2. **ผู้ฟัง หรือ ผู้รับสาร (Receiver/Recipient /Decoder)** ได้แก่ ผู้ที่เป็นเป้าหมาย ที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสารไปถึง หรือผู้ฟัง ดังนั้น การที่ผู้ฟังจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร มากเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับความรู้ การตอบสนองต่อสาร เช่น การพยักหน้า ประมอ ยิ้ม หัวเราะ ก้มหน้า ขมวดคิ้ว ฯลฯ และความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร

3. **สาร/หรือเนื้อหาที่พูด (Message)** ได้แก่ เนื้อหาที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร เป็นสิ่งที่ จะทำให้ผู้ฟังได้ตอบสนองกลับไปยังผู้พูด ดังนั้น ในกระบวนการสื่อสาร เนื้อหาสาระต้องมีความถูกต้อง ชัดเจน มีประโยชน์ เป็นไปในทางสร้างสรรค์

4. สื่อ/ช่องทางติดต่อ (Media/Medium/Channel) หมายถึง ช่องทางที่ผู้พูดใช้ส่งสารไปยังผู้รับสารหรือผู้ฟัง ซึ่งผู้พูดต้องรู้จักเลือกช่องทางที่จะสื่อสารเนื้อหาไปยังผู้ฟังให้เหมาะสม และผู้พูดจะเลือกทางใดเพื่อสื่อสารก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของสารที่จะส่งด้วยเช่นกัน

5. การตอบสนอง (Feedback/response) ได้แก่ ปฏิกริยาที่เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้ฟังได้ยินสารที่ถูกส่งมา แล้วตอบสนองกลับไปยังผู้ส่งสารหรือผู้พูด อาจเป็นการตอบสนองด้วยวาจา หรือภาษากายก็ได้ และการตอบสนองอาจเป็นได้ทั้งทางบวก เช่น หัวเราะ ประมอ ยิ้ม เป็นต้น และทางลบ เช่น สายหน้า ไม่สนใจ ขมวดคิ้ว เป็นต้น

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการพูด

การพูด เป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง โดยเมื่อผู้ส่งสารออกไปสารนั้นจะไปกระตุ้นหรือทำให้ผู้ฟังเกิดการตอบสนอง แล้วแสดงปฏิกริยาตอบกลับออกมาทางวจนภาษา เช่น การพูด การถาม การตอบ ฯลฯ หรือวจนภาษา ที่เป็นการแสดงออกทางอากับกริยาต่าง ๆ

สทไทย ไชยพันธุ์ (2558, หน้า 142) กล่าวว่า ทฤษฎีการพูดการพูดเป็นการสื่อสารที่มีวัตถุประสงค์ เพราะการพูดเป็นแกนกลางที่ทำความเข้าใจระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์ ดังนั้น การเรียนรู้ถึงทฤษฎีในการพูด จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้พูดต้องมีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีต่าง ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองต่อไป

ศุภวรรณ มองเพชร (2547) ศึกษารูปแบบและพัฒนากระบวนการสื่อสารของมนุษย์เพื่อให้ทราบพฤติกรรมที่แสดงออก โดยการพูดของมนุษย์มีหลายรูปแบบ ตั้งแต่การสื่อสารระหว่างคนสองคน การสื่อสารหลายคน การสื่อสารในที่สาธารณะ การสื่อสารในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน แล้วนำมากำหนดเป็นทฤษฎี เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพการเคลื่อนไหวในการสื่อสารอย่างมีหลักเกณฑ์ ทฤษฎีที่สามารถอธิบายขั้นตอนและกระบวนการพูดจนเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางมี 2 ทฤษฎี คือ

- 1) ทฤษฎีของอริสโตเติล (Aristotle Theory)
- 2) ทฤษฎีของซีซาร์และควินติเลียน (Cicero & Quintilian Theory)

1. ทฤษฎีของอริสโตเติล (Aristotle Theory)

อริสโตเติล เป็นนักวิทยาศาสตร์ชาวกรีก ที่มีชื่อเสียงและมีผลงานมากมายได้เขียนหนังสือ วาทศาสตร์ (Rhetorio) ในปี 330 ก่อนคริสตกาลและได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายว่าเป็นทฤษฎีขั้นพื้นฐานของการสื่อสารด้วยการพูดและได้ให้ความหมายของ วาทศิลป์ว่า "เป็นการค้นหาวิธีการโน้มน้าวใจที่มีอยู่ทุกรูปแบบ" การพูดโน้มน้าวใจ เช่น การพูดในสภา การพูดในศาลและการพูดในที่ชุมชน เป็นต้น ซึ่งผู้พูดต้องมีความสามารถในการพูดที่ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน ซึ่งจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ คือ ผู้พูด (Speaker) คำพูด (Speech) และผู้ฟัง (Listener)

อริสโตเติลได้ชี้ให้เห็นว่า การพูดโน้มน้าวใจจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ

1) ทศนคติและความเชื่อ (Ethos) คือ บุคลิกลักษณะของผู้พูด เป็นการสร้างบุคลิกลักษณะของผู้พูดที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อ ความประทับใจ และมีศรัทธา ดังนั้น ผู้พูดต้องมีความรู้ในเรื่องที่พูด การมีทศนคติที่ดีต่อผู้ฟัง การเป็นผู้ที่แสดงออกซึ่งสามารถเป็นผู้มีคุณธรรม

2) ตรรกวิทยา (Logos) คือ การชี้แจงเหตุผล หรือเนื้อหาสาระหรือวาทะของผู้พูด เป็นการแสดงให้เห็นความจริงอันประกอบด้วยเหตุผลมาเสนอต่อผู้ฟัง ซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง หลักฐาน และเหตุผล ข้อเท็จจริงและหลักฐานต่าง ๆ ต้องสอดคล้องกับทศนคติ ความเชื่อและค่านิยมของผู้ฟัง

3) ความรู้สึก (Pathos) คือ การใช้อารมณ์ หมายถึง สภาพอารมณ์ของผู้พูด และผู้ฟังที่มีร่วมกัน ผู้พูดเป็นฝ่ายสร้างขึ้นเพื่อโน้มน้าวใจ ให้ผู้ฟังเกิดความชอบ ความเกลียด ความเจ็บปวด หรือความสนุกสนาน

2. ทฤษฎีของซีเซโรและควินติเลียน (Cicero & Quintilian Theory)

ซีเซโรและควินติเลียน เป็นนักพูดชาวโรมัน นักพูดทั้งสองถึงแม้จะมีชีวิตอยู่ต่างสมัยกัน แต่ผลงานทางวาทศาสตร์ที่มีอิทธิพลร่วมกันในการวางรูปแบบทฤษฎีวาทศาสตร์ ไม่เน้นทางทฤษฎี แต่เน้นหนักในทางปฏิบัติมากขึ้น โดยนำเอาทฤษฎีของอริสโตเติลมาพัฒนาและเน้นพิจารณาพฤติกรรมในการพูด ซึ่งเป็นวิธีการในการพูดโน้มน้าวใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้อื่นเชื่อถือ และคล้อยตาม เกิดเป็นหลัก 5 ประการของซีเซโรและควินติเลียน ที่ทำให้การพูดสัมฤทธิ์ผล มีดังนี้

1. การคิดค้น (Invention) คือ การคิดและการค้นหาของผู้พูดจนพบว่า อะไรเป็นสิ่งที่ควรนำเสนอให้ผู้ฟังทราบและได้รับประโยชน์มากที่สุด

2. การประมวลความคิด (Organization) หมายถึง การนำความคิดมาจัดระเบียบและจัดลำดับให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย ไม่เกิดความสับสน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน คือ อารัมภบท เนื้อหา และสรุป

3. การใช้ภาษาและลีลา (Style) หมายถึง การเลือกสรรภาษาและลีลาในการนำเสนอสาระ ที่สร้างความเข้าใจแก่ผู้ฟัง ก่อให้เกิดความรู้สึกอยากติดตาม

4. การกำหนดจดจำ (Memory) หมายถึง การจดจำเนื้อหาสาระที่จะพูดให้แม่นยำ ก่อนที่จะออกไปพูดต้องมีความพร้อม โดยการฝึกซ้อม เพื่อสร้างประสบการณ์

5. การแสดงออกให้ปรากฏ (Delivery) หมายถึง การแสดงออกให้เหมาะสมที่สุด เพื่อปรากฏตัวต่อหน้าที่ประชุม ไม่ว่าจะเป็นความเหมาะสมของเสียง เพื่อสร้างประสบการณ์

จากทฤษฎีทั้ง 2 ทฤษฎี ทฤษฎีการพูดโน้มน้าวใจของอริสโตเติล นับได้ว่าเป็นทฤษฎีพื้นฐานที่นักทฤษฎีการสื่อสารในยุคหลังได้ยึดถือเป็นแนวทาง ถึงแม้ว่าพัฒนาการของเทคโนโลยีการสื่อสารจะมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันมากขึ้น แต่ลักษณะและองค์ประกอบของการสื่อสารที่นักทฤษฎีได้คิดค้นขึ้นมาก็ยังคงมีลักษณะใกล้เคียงและมีรูปแบบปรากฏให้เห็นเหมือนทฤษฎีการสื่อสารดั้งเดิมของอริสโตเติล คือ มีผู้พูด คำพูด และผู้ฟัง เพียงแต่เปลี่ยนแปลงคำที่ใช้เรียกองค์ประกอบมาเป็นผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสารซึ่งก็คือความหมายเดียวกันนั่นเอง

สรุปได้ว่า การพูด คือ กระบวนการสื่อสารความคิดจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง โดยมีภาษาน้ำเสียงและอากัปกิริยาเป็นสื่อการพูดคือการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกโดยใช้ภาษาและเสียงสื่อความหมายการพูดอันเป็นทักษะที่มีความจำเป็นต้องฝึกฝน ดังนั้น การเรียนการสอนควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้เพื่อเกิดความมั่นใจและสามารถปฏิบัติได้

2.5 การวัดและประเมินผลการพูด

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546, หน้า 15) กล่าวถึงการประเมินผลการพูดว่ามีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลักหรือพฤติกรรมที่ต้องการคือ พูดในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินมีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้น โดยต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

วาเล็ทท์ (Valette, 1977 อ้างอิงใน ละเอียด จุฑานันท์ 2541, หน้า181-184) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะพูดในชั้นสื่อสารไว้ 2 ลักษณะคือ การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ เช่น มีรูปภาพเป็นสื่อ การให้ตัวนะที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทางและให้ผู้เรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้น อาจจะให้ผู้เรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด ให้บทบาทและคำแนะนำเกี่ยวกับชนิดของการสนทนาที่ผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ให้ฟังบทสนทนาแล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วจดบันทึกข้อมูลจากการพูดสัมภาษณ์ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นการพูดแบบอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน การสนทนาและการสัมภาษณ์เป็นวิธีที่เหมาะสม นิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด

นาถิชา สีทองเพีย (2562, หน้า 24-26) ได้กล่าวถึง ความสามารถตามมาตราประเมินค่า และมาตราประเมินค่าที่นิยมใช้และนำมาประเมินของ Speaking Rubric (Adapted from Bill Heller by Cherice Montgomery, 2000) แบ่งประเภทความสามารถของการพูดออกเป็น 6 ด้าน มีแนวทางการวัดความสามารถทางการพูดแบ่งตามมาตราส่วน 4 ระดับ ดังนี้ คือ

การออกเสียง

1. ออกเสียงผิดบ่อยๆ ทำให้ผู้ฟังหรือเจ้าของภาษาไม่สามารถเข้าใจได้
2. ออกเสียงผิดเพียงเล็กน้อยแต่ไม่ได้เปลี่ยนความหมายของใจความสำคัญแต่ผู้ฟังต้องพยายามตั้งใจฟังเพื่อให้ได้ใจความที่ถูกต้อง
3. ออกเสียงผิดเพียงเล็กน้อย แต่ไม่ได้เปลี่ยนความหมายของใจความสำคัญ สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสาร ได้โดยผู้ฟังไม่ต้องใช้ความพยายาม
4. ออกเสียงถูกต้อง บางครั้งออกเสียงได้เหมือนกับเจ้าของภาษา

ความคล่องแคล่ว

1. หยุดบ่อยครั้งในขณะที่พูดทำให้การสนทนาไม่ลื่นไหลทำให้ผู้ฟังไม่สนใจฟัง
2. ขณะที่พูดต้องหยุดคิดเป็นระยะ พูดแล้วลังเล ย้ำคำพูดเดิมบ่อยๆ ทำให้การสนทนาไม่ลื่นไหล ทำให้ผู้ฟังไม่สนใจฟังข้อความที่สื่อสารเท่าที่ควร
3. ขณะพูดมีความลังเลอยู่บ้างแต่ก็ไม่ได้ทำให้การสนทนาหยุดชะงักลง
4. พูดได้อย่างลื่นไหลและเป็นธรรมชาติทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่น

คำศัพท์

1. ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดและไม่เพียงพอทำให้สื่อความหมายไม่ถูกต้อง
2. ใช้คำศัพท์มากขึ้นแต่คำบางคำมีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจน มีการใช้คำเดิม อยู่บ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้
3. ใช้คำศัพท์กว้างและหลากหลายมากขึ้น มีคำบางคำที่มีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจน บ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจ ได้
4. ใช้คำศัพท์ปริมาณมากในวงกว้างและ หลากหลาย ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถสื่อสาร ได้ถูกต้องชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ

ความถูกต้องและความเข้าใจ

1. พูดผิดและสื่อความหมายผิด ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสาร ได้
2. พูดและสื่อความหมายผิดบ้าง ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสาร ได้เท่าที่ควร
3. พูดและสื่อความหมายผิดบ้างเล็กน้อย เข้าใจข้อความที่จะสื่อสาร ได้บ้าง
4. พูดและสื่อความหมายได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสารข้อความหรือ

ใจความ

1. พูดประโยคสั้น ๆ และไม่สมบูรณ์ ใจความที่พูดไม่ต่อเนื่องกัน ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่สื่อสารได้
2. พูดโดยใช้โครงสร้างประโยคง่าย ๆ และขาดการ ขยายความ ใจความไม่ต่อเนื่องกันและไม่สมบูรณ์
3. พูดประโยคค่อนข้างหลากหลายแต่ยังขาดการขยายความ ผู้ฟังต้องพยายามเชื่อมโยงประโยคที่ฟังให้มีใจความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ขาดการเชื่อมคำทำให้ความไม่เชื่อมโยงกันเล็กน้อย
4. พูดบรรยายข้อความอย่างมีรายละเอียดและน่าสนใจ

ความสามารถในการเข้าใจ

1. พูดแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจ ไม่สามารถพูดต่อได้เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะไม่สามารถเข้าใจเมื่อพูดหัวข้อที่ยากหรือมีความหลากหลาย เข้าใจเฉพาะหัวข้อง่ายๆเท่านั้น
2. พูดแล้วผู้ฟังสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่สนทนาได้แต่ไม่เข้าใจรายละเอียดของข้อความ เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะอาจจะพูดติดขัดหรือหยุดบ้างเล็กน้อยแต่สามารถพูดต่อไปได้ ไม่เข้าใจเมื่อผู้พูดพูดหัวข้อที่ยากหรือมีความหลากหลาย แต่สามารถสนทนาไปกับคู่สนทนาได้บ้าง
3. สามารถเข้าใจและจับใจความสำคัญของเรื่องที่สนทนาได้ เข้าใจรายละเอียดของเรื่องที่สนทนา เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะจะพูดติดขัดบ้างเล็กน้อยแต่สามารถพูดต่อไปได้ เข้าใจเมื่อผู้พูดพูดหัวข้อที่หลากหลายมากขึ้นและสามารถสนทนาไปกับคู่สนทนาได้
4. สามารถเข้าใจและจับใจความสำคัญของเรื่องที่สนทนาได้ เข้าใจรายละเอียดของข้อความที่สนทนาได้เป็นอย่างดี เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะสามารถพูดต่อไปได้

สรุปว่า วิธีการวัดและประเมินผลการพูดนั้นสามารถประเมินได้โดยประเมินจากลักษณะพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ และการกำหนดเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการพูดเพื่อประเมินระดับความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยดัดแปลงมาจากเกณฑ์การประเมิน Speaking Rubric (Adapted from Bill Heller by Cherice Montgomery) ร่วมกับการวิเคราะห์เนื้อหาสมรรถนะรายวิชาและคำอธิบายรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพที่ปรากฏในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ข้างต้นนั้น ผู้วิจัยนำมากำหนดความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของงานวิจัยนี้ จากเนื้อหาในรายวิชา 2 เรื่อง คือ การพูดสาธิตการปฏิบัติงานและการพูดสัมภาษณ์งาน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด

ดวงพร สัตนันท์ (2557) ได้ศึกษาเรื่องผลของการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้ศิลปะแบบบูรณาการที่มีต่อความสามารถในการพูดเล่าเรื่องของเด็กอนุบาลในด้านฉากของเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ ปัญหาของเรื่อง และตอนจบของเรื่อง เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้ศิลปะแบบบูรณาการและการจัดประสบการณ์ทางภาษาแบบปกติที่มีต่อความสามารถในการพูดเล่าเรื่องของเด็กอนุบาล ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลศูนย์ปฐมวัยต้นแบบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ระยะเวลาในการวิจัย 12 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความสามารถในการพูดเล่าเรื่องของเด็กอนุบาล วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง เด็กกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการพูดเล่าเรื่องด้านฉากของเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ ปัญหาของเรื่อง และตอนจบของเรื่องสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการพูดเล่าเรื่องด้านฉากของเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ ปัญหาของเรื่อง และตอนจบของเรื่อง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เบญจพร บริบูรณ์เกษตร (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสามารถทางการพูดในโอกาสต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลบ้านหนองบัว ระหว่างก่อนและหลังการเรียนแบบไตร่ตรอง เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลบ้านหนองบัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เรียนวิชาภาษาไทย ท 21101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวนนักเรียน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ ที่ใช้การเรียนแบบไตร่ตรอง 2) แบบประเมินความสามารถทางการพูดในโอกาสต่าง ๆ 3) แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ เพิ่มขึ้นหลังการเรียนแบบไตร่ตรอง โดยความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

วิมลมาศ สมะวรรณนะ (2560) ได้พัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารของเด็กที่มีความต้องการพิเศษโครงการเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเพลินพัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยใช้กิจกรรมบริหารสมองด้วยหลักการของนิวโรบิกส์เอ็กเซอร์ไซส์ และเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบริหารสมองด้วยหลักการของนิวโรบิกส์เอ็กเซอร์ไซส์

ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โครงการเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ โครงการเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเพลินพัฒนา จำนวน 9 คน โดยวิธีแบบเจาะจง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมบริหารสมองโดยใช้หลักการของนิวโรบิกส์เอ็กเซอร์ไซส์และแบบบันทึกผลการสังเกตเกี่ยวกับการพูดสื่อสาร ชนิดมาตรวัดประมาณค่า 4 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดสื่อสารของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โครงการเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเพลินพัฒนา กรุงเทพมหานคร หลังการจัดกิจกรรมบริหารสมองด้วยหลักการของนิวโรบิกส์เอ็กเซอร์ไซส์ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมบริหารสมองด้วยหลักการของนิวโรบิกส์เอ็กเซอร์ไซส์ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 38.89

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด พบว่า รูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาและพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสาร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อสังเกตว่าการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด - 19 ควรคำนึงถึงบริบทของผู้เรียน ความสามารถ ความพร้อม และศักยภาพในด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ และเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของตนเองได้

3. การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)

การเรียนรู้แบบผสมผสาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยความหมาย องค์ประกอบ รูปแบบ ระดับและวิธีการผสมผสาน ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ประโยชน์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบผสมผสาน

สมาคมสโตน (Allen & Seaman, 2005 อ้างอิงในวาทีณี สะกะมณี 2561, หน้า 24-25) ให้คำจำกัดความของการเรียนแบบผสมผสานว่ามีสัดส่วนของเนื้อหาที่นำเสนอออนไลน์ระหว่างร้อยละ 30 ต่อ ร้อยละ 70 คำอธิบายของการเรียนแบบผสมผสาน คือ การเรียนที่ผสมการเรียนออนไลน์และการเรียนในชั้นเรียนโดยที่เนื้อหาส่วนใหญ่ ส่งผ่านระบบออนไลน์ ใช้การอภิปรายออนไลน์และมีการพบปะกันในชั้นเรียนบ้างและมีส่วนที่น่าสนใจว่า การอภิปรายออนไลน์ถือเป็นการส่งผ่านเนื้อหาออนไลน์เช่นกัน สำหรับการเรียนในรูปแบบอื่น ๆ อย่างเช่น การเรียนแบบปกติจะไม่มี การส่งผ่านเนื้อหาออนไลน์การเรียนแบบใช้เว็บช่วยสอน จะมีการส่งผ่านเนื้อหาออนไลน์ ร้อยละ 1-20 และการเรียนออนไลน์มีการส่งผ่านเนื้อหา ร้อยละ 80-100

เนาวนิตย์ สงคราม (2553) ให้นิยามว่า การเรียนการสอนแบบผสมผสานเป็นการเรียนการสอนที่สอนโดยการใช้แบบการเผชิญหน้า (Face-to-Face) และ การเรียนรู้ผ่านออนไลน์ (Online Learning)

นวลพรรณ ไชยมา (2554, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนแบบผสมผสานไว้ว่า เป็นการผสมผสานวิธีการหลายๆ วิธีเข้าด้วยกันทั้งวิธีสอน สื่อและเทคโนโลยีการสอนผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมหรือการสอนแบบเผชิญหน้ากับการเรียนการสอนแบบออนไลน์โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้

กฤติกา สังขวดี (2563) ให้นิยามว่าการเรียนรู้แบบผสมผสาน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผสมผสานรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายวิธีการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนผสมผสานกับการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ผู้เรียนและผู้สอนไม่เผชิญหน้ากันหรือการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลาย กระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมเกิดขึ้นจากยุทธวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ เป้าหมายอยู่ที่การให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้เป็นสำคัญ การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้มีการนำรูปแบบและเทคนิควิธีการสอนเพื่อให้สนองต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการแข่งขันของประเทศทั้งด้านความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การปรับตัวต่อการกระจายความรู้ การเชื่อมโยงความรู้ด้านต่าง ๆ ที่เชื่อมถึงกันทั่วโลก การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการจัดการศึกษานั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบ ตั้งแต่การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นอุปกรณ์ในการสอน การนำมาบริการต่าง ๆ ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการจัดการเรียนการสอน

กุลธิดา พุงคาโน (2564, หน้า32) สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) คือ การเรียนการสอนที่มีการวางแผนการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้าที่ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายผสมผสานกับการเรียนการสอนระบบออนไลน์ที่นำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ให้ผู้เรียนเข้าถึงการเรียนรู้ได้รวดเร็วมากขึ้น

จากนิยามดังกล่าวสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นการเรียนการจัดการเรียนรู้ที่จะต้องมีการวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าที่ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายผสมผสานกับการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่นำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงการเรียนรู้ได้รวดเร็วมากขึ้นและช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ท้าทายและตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของตนเองได้ดีขึ้น

3.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน

Carman (2005, อ้างอิงในสุรศักดิ์ ปาเฮ 2555, หน้า 7) การเรียนรู้แบบผสมผสานภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 นั้น จะประกอบไปด้วยสิ่งบ่งชี้สำคัญ 5 ประการต่อไปนีที่บ่งบอกถึงสภาพการณ์ของการเรียนแบบ Blended Learning ได้แก่

1. เหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจุบัน (Live Events) เป็นลักษณะของการเรียนรู้ที่ เรียกว่า “การเรียนแบบประสานเวลา (Synchronous)” จากเหตุการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนในช่วงเวลาเดียวกัน เช่น เหตุการณ์ในการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่เรียกว่า “ห้องเรียนเสมือน (Virtual Classroom)” เป็นต้น

2. การเรียนเนื้อหาแบบออนไลน์ (Online Content) เป็นลักษณะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามสภาพความพร้อมหรืออัตราการเรียนรู้ของแต่ละคน (Self-paced Learning) มีรูปแบบการเรียน เช่น การเรียนแบบสื่อปฏิสัมพันธ์ (Interactive) การเรียนจากการสืบค้น (Internet-Based) หรือการฝึกอบรมจากสื่อ CD-ROM เป็นต้น

3. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (Collaboration) เป็นสภาพการณ์ทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารข้อมูลร่วมกันกับผู้อื่นจากระบบสื่อออนไลน์ เช่น e-Mail, Chat, Blogs เป็นต้น

4. การวัดและประเมินผล (Assessment) การเรียนลักษณะดังกล่าวต้องมีการประเมินผลความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระยะนับตั้งแต่การประเมินผลก่อนเรียน (Pre-assessment) การประเมินผลระหว่างเรียน (self-paced evaluation) และการประเมินผลหลังเรียน (Post-assessment) เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้นต่อไป

5. วัสดุประกอบการอ้างอิง (Reference Materials) การเรียนหรือการสร้างงานในการเรียนรู้แบบผสมผสานนั้นต้องมีการเรียนรู้และสร้างประสบการณ์จากการศึกษาค้นคว้า และอ้างอิงจากหลากหลายแหล่งข้อมูลเพื่อเพิ่มคุณภาพทางการเรียนให้สูงขึ้น ลักษณะดังกล่าวนี้อาจเป็นลักษณะของการสืบค้นข้อมูลในระบบ Search Engine จาก PDA, PDF Downloads เหล่านี้เป็นต้น

แก่นแท้ของการผสมผสานก็คือ วิธีการเรียนการสอนทั้งแบบออนไลน์และในชั้นเรียนนั้น เป็นเพียงแค่วิธีการ ผู้เรียนเรียนรู้จากยุทธศาสตร์ที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผ่านเทคโนโลยี สิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาในการผสมผสานก็คือ การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้แบบผสมผสานจะต้องพิจารณาวัตถุประสงค์เป็นหลัก องค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอนแบบผสมผสานประกอบด้วย

1. ผู้เรียน (Audience) โดยพิจารณาว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไร และระดับความรู้ต่างกันเพียงใด ผู้เรียนมาเรียนด้วยความตั้งใจหรือต้องมาเรียน

2. เนื้อหา (Content) เนื้อหาบางอย่างเหมาะกับการเรียนแบบออนไลน์ บางอย่างมีความซับซ้อน จึงควรต้องเลือกว่าจะนำมาสอนแบบไหน

3. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) หากมีข้อจำกัดในด้านสถานที่ ก็จำเป็นต้องจัดการเรียนแบบออนไลน์ หากการเรียนนั้นไม่มีความจำเป็นต้องการเกี่ยวข้องกับภายนอกมากนัก ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนแบบออนไลน์

กุลธิดา พุ่งคาโน (2564 , หน้า 34) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน แบ่งองค์ประกอบออกเป็น 12 กลุ่ม โดยจัดเป็น 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ องค์ประกอบออฟไลน์ 6 กลุ่ม และองค์ประกอบออนไลน์ 6 กลุ่ม ดังตาราง 1

ตาราง 1 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Thorne, 2003)

องค์ประกอบออฟไลน์ (Offline)	องค์ประกอบออนไลน์ (Online)
1. เรียนในที่ทำงาน (Workplace Learning)	1. เนื้อหาการเรียนบนเครือข่าย (Online Learning Content)
2. ผู้สอน ผู้ชี้แนะ หรือที่ปรึกษาในห้องเรียนแบบเผชิญหน้า (Face-to-Face Tutoring, Coaching or Mentoring)	2. ผู้สอนอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ชี้แนะอิเล็กทรอนิกส์หรือที่ปรึกษาอิเล็กทรอนิกส์ (E-Tutoring, E-Coaching or E-Mentoring)
3. ห้องเรียนแบบดั้งเดิม (Classroom)	3. การเรียนรู้ร่วมกันแบบออนไลน์ (Online Collaborative Learning)
4. สื่อสิ่งพิมพ์ (Distributable Print Media)	4. การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ (Online Knowledge Management)
5. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สิ่งพิมพ์ (Distributable Electronic Media)	5. เว็บไซต์ (The Web)
6. สื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (Broadcast Media)	6. การเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่แบบไร้สาย (Mobile Learning)

เฮเลน และ ซีแมน (Allen and Seaman. 2007- 4 อ้างอิงใน กุลธิดา พุ่งคาโน (2564 , หน้า 35-36) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอัตราส่วนของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานของ สมาคมสโลน (The Sloan Consortium) แห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นองค์กรที่ส่งเสริม และสนับสนุนความร่วมมือแลกเปลี่ยนความรู้และการปรับปรุงการศึกษาผ่านระบบออนไลน์ ได้จัดกลุ่มอัตราการใช้ระบบออนไลน์ในการเรียนการสอนเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทดั้งเดิมหรือประเภทในห้องเรียน (Traditional Classroom-Based) เป็นการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเผชิญหน้ากัน (Face to Face) ซึ่งจะใช้วิธีการบรรยายการใช้กระดานหรือแผ่นใสเป็นต้น โดยไม่ใช้วิธีการสอนแบบออนไลน์เลย

2. ประเภทเว็บช่วย (Web-Facilitated) ใช้วิธีการสอนแบบออนไลน์ ร้อยละ 1-29 และยังคงเป็นการสอนในชั้นเรียนหรือการสอนแบบเผชิญหน้ากัน (Face to Face) โดยใช้ระบบการจัดการรายวิชา(CMS: Course Management Systems) ใช้หน้าเว็บเพื่อประกาศให้ผู้เรียนทราบเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ คำอธิบายรายวิชาและการบ้าน

3. ประเภทผสมผสาน (Blended Hybrid) ใช้วิธีการสอนแบบออนไลน์ ร้อยละ 30-70 นั่นคือ ผสมผสานระหว่างการสอนแบบออนไลน์กับการสอนในชั้นเรียน สื่อการสอนส่วนมากใช้วิธีการแบบออนไลน์ เช่น มีการปรึกษาหารือออนไลน์และมีการประชุมแบบเผชิญหน้ากัน

4. ประเภทออนไลน์หรืออีเลิร์นนิง (Online/E-learning) ใช้วิธีการสอนแบบออนไลน์ ร้อยละ 80 ขึ้นไป สื่อการสอนส่วนใหญ่หรือทั้งหมดจะอยู่ในรูปแบบออนไลน์ อาจจะไม่มีการประชุมแบบเผชิญหน้ากันและอาจจะไม่มีการเรียนในชั้นเรียนเลย อธิบายได้ตามที่ อินทิรา รอบรู้ (2553) ทำการศึกษาอัตราในการนำเสนอเนื้อหาบทเรียนของการเรียนแบบต่าง ๆ สรุปได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 อัตราในการนำเสนอเนื้อหาบทเรียนของการเรียนแบบต่าง ๆ

อัตราส่วนของเนื้อหา บทเรียนออนไลน์	รูปแบบการเรียนการสอน	รายละเอียด
0%	การเรียนแบบดั้งเดิม (Traditional)	เป็นการสอนที่แบบบรรยายไม่มีการใช้ออนไลน์เลย
1-29%	ใช้เว็บเป็นส่วนสนับสนุนการสอน (Web Facilitated)	เป็นการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้า ใช้เว็บช่วยสนับสนุนมีคำอธิบายรายวิชา และการมอบหมายงาน
30-79%	แบบผสมผสาน (Blended/hybrid)	เป็นการเรียนที่ผสมกันระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้าและการเรียนออนไลน์ โดยนำเสนอเนื้อหาบทเรียนผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต สอนทางออนไลน์ และมีส่วนที่มีการพบปะกัน
80% +	การเรียนแบบออนไลน์ (Online)	เป็นการเรียนที่นำเสนอเนื้อหาเกือบทั้งหมดผ่านระบบออนไลน์ การเรียนแบบนี้ไม่มีการพบหน้ากัน

จากการศึกษาอัตราส่วนของการจัดการเรียนแบบผสมผสานสรุปได้ว่า อัตราส่วนในการเรียนแบบผสมผสานที่เหมาะสมควรอยู่ในระหว่าง 60 - 70 % อยู่ในช่วงที่เป็นการเรียนที่ผสมกันระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้า การเรียนออนไลน์ ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต สอนทางออนไลน์และมีส่วนที่มีการพบปะกัน

3.3 รูปแบบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน

สรพงค์ สุขเกษม (2560, หน้า 19-20) กล่าวสรุปถึงรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานของ NIT นำเสนอโดย วาเลียธาน (Valiathan, 2002) ได้จัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานเป็น 3 รูปแบบ ตามทักษะที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนทั้งในบริบทของการใช้เทคโนโลยีและไม่ใช้เทคโนโลยี ดังนี้

1. การเรียนการสอนแบบผสมผสานที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะ (Skill- driven learning) มีลักษณะพื้นฐาน การรวมกันของการเรียนรู้แบบผู้เรียนควบคุมอัตราการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-pace learning) กับการสอนโดยผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนในการเรียนเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการเรียน โดยมีลักษณะการจัดกิจกรรมการแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ และการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควบคุมอัตราการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการะงานที่ได้รับกับการวางแผนติดตามจากครูการเรียนรู้ในห้องปฏิบัติการได้ทั้งแบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลาการทำงานระยะยาว

2. การเรียนการสอนแบบผสมผสานที่เน้นการพัฒนาด้านเจตคติ (attitude-driven learning) เป็นการผสมกิจกรรมและวิธีการใช้สื่อที่หลากหลายในการถ่ายทอดสาระเพื่อเน้นด้านการพัฒนาพฤติกรรม เจตคติใหม่ กับการใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองเพื่อการปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ซึ่งประสานเวลาการทำงานกลุ่มแบบออฟไลน์ (มีความเสี่ยงในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอิสระ)

3. การเรียนการสอนแบบผสมผสานที่เน้นพัฒนาด้านสมรรถภาพ (competency-driven learning) เป็นการผสมผสานของเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานต่าง ๆ กับการใช้แหล่งทรัพยากรในการจัดการความรู้ และติดตามผลเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการทำงานโดยมีผู้สอนเป็นผู้แนะนำการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญความเป็นไปได้ในการติดตั้งระบบติดตามความรู้ (LCMS/LMS)

ในขณะเดียวกันกับที่ Horn and Staker (2011) อ้างถึงในสุรศักดิ์ ปาเฮ (2555) การเรียนรู้แบบผสมผสานได้จำแนกถึงคุณลักษณะในการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานหรือ Blended Learning สำหรับผู้เรียนในระดับ K-12 ไว้ว่าการสอนรูปแบบดังกล่าวสามารถจำแนกออกเป็น 6 รูปแบบ ดังนี้

Model 1 : Face to Face Driver เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติที่มีการเรียนแบบเผชิญหน้าระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในชั้นเรียนโดยการเรียนรู้แบบออนไลน์ในแต่ละเรื่องหรือแต่ละประเด็นที่กำหนดในหลักสูตรของการเรียนรู้แต่ละครั้ง

Model 2 : Rotation เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบหมุนเวียนตามหลักสูตรเนื้อหาในตารางที่กำหนดของการสอนปกติในชั้นเรียนภายใต้สถานการณ์ที่มีความหลากหลายและเป็นไปตามอัตราการเรียนของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

Model 3 : Flex เป็นลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่มีความยืดหยุ่นในการปรับใช้ภายใต้สถานการณ์ที่ต่างกันที่ครูสามารถจัดให้กับผู้เรียนในการเรียนรู้หลายรูปแบบทั้งการเรียนแบบ tutoring หรือการเรียนแบบกลุ่มเล็กตามกลุ่มสนใจ เป็นต้น

Model 4 : Online Lab เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานที่เน้นการเรียนในห้องเรียนออนไลน์ภายใต้สภาพการณ์ของการใช้ห้องปฏิบัติการทางเทคโนโลยีสารสนเทศเต็มรูปแบบโดยครูและผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้คอยควบคุมให้ความช่วยเหลือทางการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

Model 5 : Self Blended เป็นรูปแบบของการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยตัวของผู้เรียนเองตามประเด็นหรือหลักสูตรกำหนด ลักษณะดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่เป็นการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลทางการเรียนระหว่างกันหรือระหว่างสถาบัน จะมีโปรแกรมควบคุมหลักอยู่ที่ห้องปฏิบัติการตาม Model 4 ที่จะคอยควบคุมและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยตนเอง

Model 6 : Online Driver เป็นลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่เต็มรูปแบบโดยมีการเรียนแบบออนไลน์ทั้งผู้เรียนและผู้สอนจากหลักสูตรที่กำหนด เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศจะมีบทบาทค่อนข้างสูงต่อกระบวนการขับเคลื่อนในรูปแบบดังกล่าว

จากรูปแบบของการเรียนรู้แบบผสมผสานที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าการนำเอาการเรียนรู้แบบผสมผสานมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น ประเด็นสำคัญจึงต้องคำนึงถึงความพร้อมและความเป็นไปได้หลายประการที่จะเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาปรับใช้ในการเรียนรู้ลักษณะนี้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในยุคปัจจุบัน ด้วยบริบทและความพร้อมทุกด้านให้เกิดผลและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการประยุกต์ใช้

3.4 ระดับและวิธีการผสมผสานในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

บอนค์ (Bonk, 2012, pp.11-13 อ้างอิงในสรพงค์ สุขเกษม 2560, หน้า 17-18) แบ่งระดับการผสมผสานใน BL ได้ 4 ระดับ ดังนี้

1. การผสมผสานระดับกิจกรรม (Activity-Level Blending) เป็นการนำมาประยุกต์ใช้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม เช่น การอภิปรายในชั้นเรียนร่วมกับบทเรียนออนไลน์
2. การผสมผสานระดับโปรแกรมวิชา (Course-Level Blending) การผสมผสานที่รวมเอาการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าและกิจกรรมอื่นๆ โดยใช้ในการจัดการเรียนในรายวิชา
3. การผสมผสานระดับโปรแกรมวิชา (Program-Level Blending) การผสมผสานในระดับหลักสูตร ทุกภาควิชาในมหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนแบบผสมผสาน
4. การผสมผสานระดับสถาบัน (Institutional-level Blending) การผสมผสานที่กำหนดกฎเกณฑ์ว่าจะต้องทำ เช่น การบังคับให้ลงเรียนรายวิชาแบบออนไลน์ก็หน่วยกิต จึงจะสำเร็จการศึกษา

วิธีผสมผสานในการเรียนการสอนแบบผสมผสานนั้นสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การผสมผสานเพื่อให้สามารถใช้ได้เลย (Enabling blends) ซึ่งเป็นการผสมผสานที่เน้นที่ประเด็นของการเข้าถึงความสะดวก การผสมผสานที่ก่อให้เกิดความยืดหยุ่นแก่ผู้เรียน
2. การผสมเพื่อเป็นตัวเสริม (Enhancing Blends) อนุญาตให้มีการปรับเปลี่ยนทางศาสตร์การสอน แต่ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงวิธีสอนและวิธีเรียนอย่างรวดเร็ว วิธีนี้สามารถค่อยเป็นค่อยไป เช่น ใช้สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้แบบเดิมที่เป็นแบบเผชิญหน้ารวมกับการใช้แหล่งทรัพยากรต่าง ๆ เป็นการเติมเต็มเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในระบบออนไลน์เข้าไป
3. การผสมเพื่อเปลี่ยนรูปแบบ (Transforming blends) วิธีนี้การเปลี่ยนรูปแบบใหม่เป็นการผสมผสานรูปแบบที่เปลี่ยนอย่างรวดเร็วทางศาสตร์การสอน ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนจากรูปแบบการเรียนรู้แบบรับของผู้เรียนมาเป็นการเรียนรู้เชิงรุกที่ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านทางปฏิสัมพันธ์แบบพลวัต การผสมผสานแบบนี้สามารถใช้กิจกรรมทางปัญญาซึ่งอาจจะใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หรือไม่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ก็ได้

3.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

Rossett (2003 อ้างอิงในไพฑูรย์ กานต์ธัญลักษณ์ 2557, หน้า 23-24) ได้สรุปขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ดังนี้

1. จัดเตรียมผู้เรียนรวมทั้งสื่อต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการเรียนการสอนและแจ้งถึงรายละเอียดที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ
 2. ขั้นปฏิบัติโดยผู้สอนจะเป็นผู้เลือกวิธีที่เหมาะสมและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้น
 3. ขั้นสรุปบทเรียนโดยการสรุปสิ่งที่ได้เรียนและมีการประเมินผู้เรียนจากแบบประเมิน
- เนาวนิตย์ สงคราม (2553) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมและกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตไว้ดังนี้

1. ขั้นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน
2. ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ความคิดเห็น
3. ขั้นการทดลองใช้นวัตกรรม
4. ขั้นการนำเสนอผลงานนวัตกรรม

จินตวีร์ คล้ายสังข์ และประกอบ กรณีกิจ (2555) นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลักแบบผสมผสานไว้ 7 ขั้นตอนดังนี้

1. เตรียมความพร้อม (ในชั้นเรียน) ผู้สอนอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ การประเมินผล และเครื่องมือการสื่อสารบนออนไลน์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียน

2. นำเสนอปัญหา (บนเว็บ) ผู้เรียนศึกษาสถานการณ์ปัญหา และคำถามนำบนเว็บ เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหาในสถานการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอไว้

3. ระบุและวิเคราะห์ปัญหา (บนเว็บ) ผู้เรียนประชุมกลุ่มในห้องสนทนา (Chat room) เพื่อระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา วิเคราะห์ปัญหาและกำหนดสมมติฐาน แล้วส่งให้ผู้สอนทางอีเมล

4. สร้างประเด็นการเรียนรู้และค้นคว้าข้อมูล (ในชั้นเรียนและบนเว็บ) ผู้เรียนร่วมกันกำหนดประเด็นในการเรียน โดยวิเคราะห์ว่าต้องศึกษาความรู้ใดเพิ่มเติมให้นักเรียน ซึ่งสามารถศึกษาได้ทั้งแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร และแหล่งข้อมูลบนเว็บไซต์ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้

5. สังเคราะห์และทดสอบข้อมูล (บนเว็บ) ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ค้นคว้ามาเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ โดยใช้ห้องสนทนาหรือกระดานอภิปราย โดยศึกษาจากคำถามที่ผู้สอนกำหนดไว้ในกระดานอภิปราย

6. สรุปหลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหา (ในชั้นเรียน) ผู้เรียนร่วมกันสรุปหลักการความรู้ และแนวคิดจากการแก้ปัญหาในชั้นเรียน

7. ประเมินผลในชั้นเรียน ผู้สอนประเมินผลงานของผู้เรียนโดยตัดสินผลบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผลงาน ตลอดจนการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนในชั้นเรียน

3.6 ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบผสมผสาน

กุลธิดา พุ่งคาโน (2564 , หน้า 38-39) กล่าวถึงข้อได้เปรียบของการเรียนรู้แบบผสมผสานเมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนแบบเผชิญหน้าที่จำกัดเฉพาะการเรียนในห้องเรียนอย่างเดียวหรือการเรียนออนไลน์อย่างเดียว สรุปได้ดังนี้

1. ช่องทางการรับส่งแบบทางเดียวนั้นมีข้อจำกัดที่จะทำให้บรรลุผลการเรียน และการถ่ายโอนความรู้ อย่างแน่นอน ดังนั้น การเรียนการสอนแบบผสมผสานจึงทำให้เกิดช่องทางการเรียนรู้ที่กว้างขวางขึ้นและสามารถกระจายความรู้ได้มากขึ้น เพราะสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ทั้งการเรียนแบบเผชิญหน้าและการเรียนออนไลน์

2. การผสมผสานระหว่างการเรียนการสอนในชั้นเรียนและการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นกว่าการเรียนการสอนเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น

3. ช่วยพัฒนาทักษะการเขียน และกระบวนการเรียนรู้โดยอาศัยอินเทอร์เน็ต ด้วยเหตุที่ผู้เรียนส่วนใหญ่อาจไม่กล้าแสดงความเห็นในห้องเรียน ก็สามารถแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ผ่านทางระบบออนไลน์เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาความรู้มากขึ้น เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความมั่นใจขึ้น เมื่อต้องเข้ากลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน

4. ช่วยปรับปรุงการสอน (Improve Pedagogy) ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ในการสอนมากยิ่งขึ้น ซึ่งเน้นการสร้างกลยุทธ์ในการเรียนให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น (Active Learning Strategy) กลยุทธ์การเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนด้วยกันมากขึ้น (Peer-to-Peer Learning Strategy) และกลยุทธ์การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner Centered Strategy) ให้มีมากขึ้นในการเรียนการสอน

5. เพิ่มทักษะการติดต่อสื่อสารและช่องทางการปฏิสัมพันธ์ (Interactive Learning) ได้หลายทางระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนมากกว่าใช้วิธีการสอนแบบใดแบบหนึ่งเพียงวิธีเดียว ตัวอย่างเช่น การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอาจทำในห้องเรียนแล้วต่อยอดด้วยทางออนไลน์หรืออาจเริ่มจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ตอบทางออนไลน์แล้วนำกลับมาอภิปรายต่อในห้องเรียน

3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ยุพาวดี มหาหิง (2558) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับหมวดความคิด 6 ใบ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับหมวดความคิด 6 ใบ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีกระบวนการสำคัญ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นเสนอสถานการณ์ ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ด้วยหมวดการคิด ขั้นที่ 3 ขั้นสืบค้นข้อมูล ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ขั้นที่ 5 ขั้นอภิปรายความคิดเห็น และขั้นที่ 6 ขั้นนำเสนอสู่โลกออนไลน์ ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) และเมื่อนำไปทดลองใช้พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.84/78.89

2) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับหมวดความคิด 6 ใบ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธัญภูมิ งามทอง (2563) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนการแสดงละครโดยใช้โครงงานเป็นฐานผ่านสภาพการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยทดสอบประสิทธิภาพของการใช้วิธีการสอนการแสดงละครโดยใช้โครงงานเป็นฐานผ่านสภาพการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้วิธีการสอนการแสดงละครโดยใช้โครงงานเป็นฐานผ่านสภาพการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการพูด เก็บข้อมูลโดยวิธีการสอนแบบตัวต่อตัวและออนไลน์เป็นเวลา 14 สัปดาห์ติดต่อกัน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ผู้ที่เรียนรายวิชาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการแสดง การเก็บข้อมูลใช้การรวบรวมเชิงคุณภาพและปริมาณ ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.5 ระหว่างข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

มีพัฒนาการที่ดีขึ้นหลังจากที่ได้เรียนผ่านวิธีการสอนการแสดงละครโดยใช้โครงงานเป็นฐานผ่านสภาพการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและนักศึกษามีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อวิธีการสอนเนื่องจากรูปแบบการสอนเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

พิชญา พรหมลา (2564) ได้นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะแบบผสมผสานการสอนบนเว็บกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานตามกระบวนการMIAP เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงคำนวณของผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้เรียนจำนวน 40 คนแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่นำเสนอ และกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติในรายวิชาการโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้นผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่นำเสนอมีระดับทักษะการคิดเชิงคำนวณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.30 และ 15.10ตามลำดับ) และผลการเปรียบเทียบระดับทักษะการคิดเชิงคำนวณระหว่างผู้เรียน 2 กลุ่ม พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่นำเสนอมีระดับทักษะการคิดเชิงคำนวณหลังเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 23.30 และ 18.75 ตามลำดับ)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผู้วิจัยนำหลักการและกระบวนการมากำหนดแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและเมื่อใช้ร่วมกับวิธีการสอนหรือการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆที่สอดคล้องกันผู้วิจัยจึงเลือกการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อประสิทธิภาพที่มากขึ้น

4. กระบวนการสอนแบบ MIAP

กระบวนการสอนแบบ MIAP ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยความหมาย นิยามและองค์ประกอบ การแบ่งอัตราช่วงเวลา กระบวนการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ความหมายของกระบวนการสอนแบบ MIAP

อัครวุฒิ จินดานุรักษ์ (2553 อ้างอิงในณัฐพล ไสยสาส์ 2559, หน้า 37) ได้กล่าวถึง วิธีสอนแบบ MIAP ว่าวิธีสอนแบบ MIAP คือกระบวนการที่ผู้สอนได้จัดประสบการณ์เรียนรู้ โดยผ่าน ขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสนใจปัญหา (Motivation) 2) ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) 3) ขั้นพยายามหรือขั้นการนำมาใช้ (Application) 4) ขั้นสำเร็จผล (Progress) เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

สุราษฎร์ พรหมจันทร์ (2554, หน้า 31) กล่าวถึง การสอนรูปแบบ MIAP เป็นวิธีการสร้าง กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง ที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เพราะการสอน รูปแบบนี้จะเริ่มจากการสร้างความสนใจ(Motivation) ในการเรียนหัวข้อเรื่องนั้นๆ จากนั้นจึงให้ เนื้อหา (Information) ที่ครบถ้วนเพียงพอ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้จากเนื้อหาที่ได้รับ ไปทดลองฝึกหัดแก้ปัญหา (Application) และมีการเฉลยให้ผู้เรียนได้ทราบผลการทดลอง ฝึกแก้ปัญหา(Progress) ว่าถูกหรือผิดอย่างไร ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ จากหลักการและเหตุผล

บุญทวี ไชยวงศ์ และคณะ(2563, หน้า 171) กล่าวว่า กระบวนการสอนแบบ MIAP เป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพและไม่ซับซ้อน มีการจัดกิจกรรมการสอบที่สอดคล้องกับ กระบวนการเรียนรู้ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน

จากความเป็นมาที่นักการศึกษาได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า กระบวนการสอนแบบ MIAP เป็นกระบวนการสอนที่มีขั้นตอนชัดเจน ตั้งแต่สร้างความสนใจ (Motivation) ให้เนื้อหา (Information) ทดลองฝึกหัดแก้ปัญหา (Application) และให้ผู้เรียนได้ทราบผลการทดลอง ฝึกแก้ปัญหา (Progress) โดยเฉพาะการที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามกระบวนการนี้ได้ด้วยตนเอง

4.2 ขั้นตอนของกระบวนการสอนแบบ MIAP

ณัฐพล ไสยสาส์ (2559, หน้า 37-39) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ด้วยกระบวนการสอนแบบ MIAP โดยมีขั้นตอนตามกระบวนการ ดังนี้

1. ขั้นสนใจปัญหา (Motivation) ขั้นตอนนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ ที่ดีจะเกิดขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะเรียน มีความตั้งใจและสนใจที่จะเรียน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเกิด การสนใจให้มีความต้องการที่จะเรียน เมื่อผู้เรียนต้องการทำอะไรบางอย่างที่แปลกใหม่ หรือผู้เรียนได้รับ มอบหมายงานที่ยังไม่เคยทำมาก่อนได้เลย เขาประสบปัญหาและมีความสนใจที่จะแก้ปัญหานั้น โดยมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

- 1) นำเข้าสู่บทเรียนด้วยคำถามที่น่าสนใจซึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน
- 2) แสดงชิ้นงานสำเร็จหรือผลงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้เรียนแล้วถามคำถาม
- 3) กระตุ้นให้มีการอภิปรายหาข้อสรุปกันระหว่างกลุ่มผู้เรียน
- 4) ใช้สื่อช่วยสอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยภาพ แบบจำลอง ของตัวอย่างหรือสิ่งช่วยดึงดูดใจ
- 5) บรรยายเหตุการณ์ เล่าเรื่อง หรือเล่าปัญหาจากประสบการณ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดความต้องการหรือการเรียกใช้ความคิดเห็นหรือทักษะที่ผู้สอนกำลังแสดง

2. ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) เมื่อผู้เรียนประสบปัญหา มีความต้องการหรือสนใจที่จะแก้ปัญหาที่นั้น แต่ด้วยเหตุที่เป็นปัญหาแปลกใหม่ซึ่งไม่เคยรู้หรือทำได้มาก่อน ย่อมต้องมีการศึกษาข้อมูลและทำการเก็บรวบรวมข่าวหรือข้อความต่าง ๆ เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหาที่นั้น

3. ขั้นพยายามหรือขั้นนำมาใช้ (Application) ข้อมูล ข่าว หรือเนื้อหาที่ผู้เรียนได้รับมา อาจไม่ถูกต้อง หรือไม่พอเพียงสำหรับการแก้ปัญหาที่นั้นก็ได้ การศึกษาหรือรับข้อมูลเพียงอย่างเดียว นั้น ย่อมยังไม่เกิดการเรียนรู้ ถ้าตราบใดที่ผู้เรียนยังมิได้พยายามนำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาใช้แก้ปัญหา ดังนั้น ผู้เรียนจะต้องพยายามทำเลียนแบบ (Cramming) พยายามฝึกหัด (Exercise) และใช้ข้อมูลนั้น ในการแก้ปัญหา (Problem Solving)

ขั้นพยายามหรือขั้นนำมาใช้ เป็นขั้นตอนที่มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ซึ่งนับเป็นขั้นตอนที่สานต่อมาจากขั้นสนใจปัญหาและขั้นศึกษาข้อมูล โดยจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความรู้ หรือทักษะที่ได้รับมาจากขั้นศึกษาข้อมูลมาใช้ในการแก้ปัญหาด้วยการฝึกทำงานจริง นอกจากนี้ ยังเป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างใช้เวลามากที่สุดในบทเรียน เพราะต้องใช้เวลาสำหรับผู้เรียนในการประยุกต์ ความรู้มาใช้งานด้วยการฝึกหัด ในระหว่างการดำเนินการขั้นพยายามนั้น จะต้องให้ผู้เรียนทุกคน ได้ลงมือปฏิบัติต่อคำถามหรือปัญหาในงานที่ให้ โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมดูแล สังเกต และบันทึกพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียน ตลอดจนคอยแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความต้องการ

4. ขั้นสำเร็จผล (Progress)การพยายามนำข้อมูลมาใช้แก้ปัญหา ย่อมทำให้เกิดผลของการแก้ปัญหา หากข้อมูลที่ศึกษามานั้นมีความถูกต้องและเพียงพอ ก็ย่อมจะแก้ปัญหานั้นให้สำเร็จลงได้ ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นได้ ถ้าหากแก้ปัญหาไม่สำเร็จ ก็จะต้องย้อนขั้นตอนของขบวนการเหล่านี้ อีกครั้ง ขั้นสำเร็จผลถึงเปรียบเหมือนกับขั้นตรวจผลงานของผู้เรียนที่ได้จากการฝึกหัดหรือแก้ปัญหา นั้นเอง โดยกิจกรรมการปฏิบัติในขั้นสำเร็จผลจะครอบคลุมกิจกรรมต่อไปนี้

- 1) ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนหลังขั้นพยายาม โดยเทียบกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
- 2) ดำเนินกิจกรรมโดยตรวจสอบผลงานของผู้เรียน โดยส่วนรวมในชั้นเรียน
- 3) บอกระดับคุณภาพความสำเร็จของผู้เรียน
- 4) อภิปรายหา เหตุผลสำหรับข้อผิดพลาดและมุ่งหมายแก้ไขให้มีความสำเร็จดียิ่งขึ้น
- 5) ทำการตรวจปรับในระหว่างขั้นสำเร็จบ่อยๆ

จากหลักการที่กล่าวในข้างต้น สรุปได้ว่า กระบวนการสอนแบบ MIAP คือ กระบวนการที่ผู้สอนได้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้กับผู้เรียนโดยผ่านขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสนใจปัญหา (Motivation) 2) ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) 3) ขั้นพยายามหรือขั้นของการนำมาใช้ (Application) และ 4) ขั้นสำเร็จผล (Progress) เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

4.3 การแบ่งอัตราช่วงเวลาของกระบวนการสอนแบบ MIAP

ขจรพงษ์ พุ่มมรไกรภพ (2562, หน้า 16) ได้เสนอการแบ่งอัตราช่วงเวลาของกระบวนการสอนแบบ MIAP โดยแบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ช่วง Motivation(M)	จะใช้เวลาสั้นๆประมาณ 5 - 10% ของเวลาในการสอนทั้งหมด
ช่วง Information(I)	จะใช้เวลาประมาณ 70 - 80% ของเวลาในการสอนทั้งหมด
ช่วง Application(A)	จะใช้ประมาณ 20% ของเวลาในการสอนทั้งหมด
ส่วน Progress(P)	จะใช้ประมาณ 5 - 10% ของเวลาในการสอนทั้งหมด

การใช้ MIAP มาช่วยในการสอนจะทำให้มั่นใจได้ว่าการสอนบรรลุวัตถุประสงค์จริง ๆ ในหนึ่งวัตถุประสงค์อาจจะใช้ 1 ช่วง MIAP หรือ 2 ช่วง หรือ 3 ช่วง MIAP ก็ได้ ไม่มีการกำหนดตายตัว ถ้ามีการวางแผนการสอนที่ดี จะทำให้ไม่สอนนอกนอกประเด็น เนื้อหาไม่ตกหล่น การเรียนการสอนก็จะประสบผลสำเร็จ

จากการศึกษาหลักการและขั้นตอนของกระบวนการสอนแบบ MIAP ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ขั้นสนใจปัญหา (Motivation) ด้วยการดึงความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความอยากรู้ โดยผู้สอนอาจจะใช้เป็นวิธีทัศน์ รูปภาพ หรือคำถามเพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนก็ได้
2. ขั้นการให้เนื้อหา (Information) ให้ผู้เรียนได้รับรู้เนื้อหาบทเรียน โดยที่ทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนจะต้องเรียนอะไรบ้าง เพื่อเตรียมความรู้ที่จะได้นำมาใช้ในการพูด ในขั้นนี้ผู้สอนจะต้องให้เนื้อหาสาระ รายละเอียด และความรู้หรือเรียกว่าการบรรยายนั่นเอง โดยอาจจะให้เรียนรู้ผ่านสื่อและหรือแหล่งข้อมูลอื่นก็ได้
3. ขั้นพยายาม (Application) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์และตรวจสอบว่ามีพฤติกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยอาจจะให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดแบบฝึกปฏิบัติ การให้อธิบาย หรือการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนตอบ เพื่อเป็นการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น

4. **ขั้นสำเร็จผล (Progress)** ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องมาจากขั้นพยายาม เพราะสามารถนำผลที่ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด แบบฝึกปฏิบัติ เป็นต้น มาทำการตรวจสอบว่าผ่านตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ หากเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนตั้งไว้ ผู้สอนจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับไป แต่ถ้าหากไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้สอนก็จะทราบทันทีว่า ผู้เรียนที่ไม่ผ่านตามวัตถุประสงค์นั้นๆ ขาดความรู้ในเรื่องใด ผู้สอนก็จะสามารถทำการแก้ไข และสรุปทำความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนอีกครั้ง

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการสอนแบบ MIAP ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้างต้น การนำกระบวนการเรียนรู้ไปปฏิบัติจริงในการวิจัยเพื่อการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นั้น จำเป็นต้องนำบางขั้นตอนแยกปฏิบัติจากขั้นตอนอื่นๆ แต่สามารถจัดการเรียนรู้ได้ครบทุกขั้นตอนตามกระบวนการสอนแบบ MIAP ร่วมกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลาในการจัดการเรียนรู้ซึ่งกำหนดเป็นรายชั่วโมง และการสลับสัปดาห์ในการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดโดยสถานศึกษา

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

ณัฐพล ธนเชวงสกุล (2561) ได้ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์กรอบของรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP บนเทคโนโลยีการประมวลผลแบบคลาวด์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน และ 3) ประเมินรูปแบบการเรียนการสอน โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคและวิธีการสอน และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 5 ท่าน ใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP บนเทคโนโลยีการประมวลผลแบบคลาวด์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการวิจัย พบว่ารูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย 1.1) กระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP 1.2) ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 1.3) ผู้ใช้งานรูปแบบ ประกอบด้วย อาจารย์ และนักศึกษา และ 1.4) เทคโนโลยีการประมวลผลแบบคลาวด์ โดยความคิดเห็นของการวิเคราะห์และสังเคราะห์กรอบของรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้า การวิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ฤทัย ประทุมทอง (2563) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP รายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2558 สาขาวิชา วิศวกรรม

แมคคาทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 19 คน โดยเลือกแบบเจาะจงตามสภาพจริง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 93.76 และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ขจรพงษ์ พุฒิกรไกรภพ (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกระบวนการสอนแบบ MIAP ร่วมกับบทเรียนผ่านเครือข่ายเรื่อง การออกแบบเงื่อนไข ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ก่อนกับหลังเรียน โดยใช้กระบวนการสอนแบบ MAP ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกมเรื่องการออกแบบเงื่อนไข กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาสารสนเทศและการสื่อสาร วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม 2 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบ MAP เรื่อง การออกแบบเงื่อนไข 2 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกม เรื่อง การออกแบบเงื่อนไข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบ MIAP เรื่อง การออกแบบเงื่อนไข อยู่ในระดับดีมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกม เรื่อง การออกแบบเงื่อนไข สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิชญะ พรหมลา (2564) ได้นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะแบบผสมผสาน การสอนบนเว็บกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานตามกระบวนการ MIAP เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงคำนวณของผู้เรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้เรียน จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่นำเสนอ และกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ในรายวิชาการโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่นำเสนอ มีระดับทักษะการคิดเชิงคำนวณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาแยกตามทักษะย่อยของการคิดเชิงคำนวณ พบว่า มีพัฒนาการสูงขึ้นทุกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการเปรียบเทียบระดับทักษะการคิดเชิงคำนวณระหว่างผู้เรียน 2 กลุ่ม พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่นำเสนอมีระดับทักษะการคิดเชิงคำนวณหลังเรียนสูงกว่าผู้เรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนแบบ MIAP พบว่า มีงานวิจัยที่ใช้กระบวนการสอนแบบ MIAP กับผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งเป็นรายวิชาที่ใช้ทักษะการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นด้านสมรรถนะของผู้เรียน โดยสามารถนำไปใช้ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนได้ทุกระดับชั้น ทุกรายวิชาในระดับอาชีวศึกษา

การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการสอนแบบ MIAP และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้นำกระบวนการ 4 ขั้นตอนกำหนดแนวทางการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

5. การวัดระดับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถแสดงออกมาให้เห็นได้ชัดเจน แต่สามารถรับรู้ได้จากการสังเกต การสอบถาม การวัดระดับความพึงพอใจจึงเป็นการประเมินพฤติกรรมภายในให้นักเรียนแสดงออกมาให้ทราบว่ามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นหรือสิ่งที่ได้รับว่ามีมากน้อยเพียงใด มีรายละเอียดของแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการวัดระดับพึงพอใจดังนี้

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ (2550, หน้า 13) กล่าวถึง ความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เราจะไปตามความต้องการ ความพึงพอใจเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นการรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ ที่มนุษย์เราได้รับ อาจจะมีมากหรือน้อยก็ได้และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ก็เมื่อสิ่งใดสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกบวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวังก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

ณิรัช นรินทร์ (2557, หน้า 13) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ สนใจ มีเจตคติที่ดี และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติงาน โดยมีองค์ประกอบและสิ่งจูงใจด้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน และผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการของเขา เมื่อบุคคลมีความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการทำงาน จะมีผลให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ก็จะปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจเต็มกำลังความสามารถจะส่งผลให้การบริหารงานของหน่วยงานหรือองค์กรได้ผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหน่วยงานหรือองค์กร

พัฒนา พรหมณี และคณะ (2563 ,หน้า 2) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ภาวะของอารมณ์ ความรู้สึกร่วมของบุคคลที่มีต่อการเรียนรู้ประสบการณ์ที่เกิดจากแรงจูงใจ ซึ่งเป็นพลังภายในของแต่ละบุคคล อันเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่คาดหวังและความต้องการด้านจิตใจ นำไปสู่การค้นหาสิ่งที่ต้องการ มาตอบสนอง เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการแล้วจะเกิดความรู้สึกมีความสุข กระตือรือร้น มุ่งมั่นเกิดขวัญกำลังใจ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการกระทำกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายนั้นสำเร็จตามที่กำหนดไว้ อีกนัยหนึ่ง ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกในเชิงการประเมินค่าอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของการเรียน ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554, หน้า 775) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พอใจ ชอบใจ

กู๊ด (Good 1973 อ้างอิงในจักรพันธ์ สีหามาถ, 2559) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจาก ความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งนั้น

จากความหมายของความพึงพอใจจากนักวิชาการข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดตลอดจนทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ว่าจะในเชิงบวกหรือเชิงลบ สิ่งเหล่านั้นย่อมส่งผลต่อการตอบสนองความต้องการของบุคคล อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลในแง่ของการปฏิบัติที่เกิดเป็นความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจได้

5.2 วิธีการประเมินความพึงพอใจ

พัฒนา พรหมณี และคณะ(2563, หน้า 5) กล่าวว่า การประเมินความพึงพอใจมีหลายวิธี ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การสังเกต เป็นวิธีการสำหรับใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการสังเกตพฤติกรรมและจดบันทึกความพึงพอใจที่แสดงออกมาในประเด็นที่ต้องการประเมินอย่างมีแบบแผน โดยผู้สังเกตจะไม่มีส่วนร่วมหรือมีส่วนร่วมกับผู้ถูกสังเกตต่อนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์สรุปและตีความตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายที่ใช้สำหรับการศึกษาในกรณีศึกษาเท่านั้น

2.2 การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้ประเมินจะต้องออกไปพูดคุยกับบุคคลนั้นๆโดยตรง มีการเตรียมแผนล่วงหน้า เป็นการถามให้ตอบปากเปล่า แต่อาจไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริงจากผู้ตอบเนื่องจากผู้ตอบอาจรู้สึกไม่อิสระในการตอบหรือไม่คุ้นเคยกับผู้ถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุดควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนดำเนินการสัมภาษณ์ ควรลงพื้นที่เพื่อทำความคุ้นเคยก่อนเพื่อให้เกิดความสนิทสนม และความไว้วางใจ ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

2.3 การใช้แบบสอบถามประมาณค่า เป็นการประเมินโดยใช้เครื่องมือที่เป็นการสร้างประโยคข้อความต่าง ๆ ทั้งที่เป็นข้อความทางบวก และข้อความทางลบที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการประเมิน โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความแต่ละข้อนั้น โดยใช้แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) เนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวก สามารถเก็บข้อมูลได้รวดเร็วจากข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการประเมินแบบต่าง ๆ จะพบว่าเครื่องมือและวิธีที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินงานในการประเมินระดับความพึงพอใจ คือวิธีการประเมินด้วยเก็บข้อมูลด้วยการสอบถาม จากแบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่า อันสามารถประเมินความพึงพอใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการนำไปใช้

จากการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการประเมินความพึงพอใจ สรุปได้ว่า มีวิธีการในการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ 3 วิธี คือ 1) การใช้แบบสอบถาม โดยครูผู้สอนต้องออกแบบรายการประเมินที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่ต้องการประเมินผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 2) การสัมภาษณ์ เป็นการประเมินความพึงพอใจโดยตรงระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน ซึ่งจะต้องมีเทคนิค วิธีการในการสัมภาษณ์ เตรียมคำถามที่หลากหลายสำหรับการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง และ 3) การสังเกต เป็นการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนโดยครูเป็นผู้ทำหน้าที่ในการสังเกตจากการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้เรียนที่แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล เพื่อความเป็นระเบียบแบบแผนในการจัดบันทึกและรวบรวมข้อมูล

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

สมุห์อนันต์ ครุฑโปร่ง (2563) ศึกษา ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าปกาเกอะญอ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชธานีวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อตรวจสอบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนกับเกณฑ์ 3.5 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชนนี มั่นตะสูตร (2563) ศึกษา ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กลวิธี SCPC ร่วมกับโปรแกรม Scratch ในการสร้างการ์ตูน Animation สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนมาจากการที่ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย โดยมีการนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาทักษะตามเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ ได้พัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของตนเอง มีความสุข และสนุกสนานในการทำกิจกรรม

พรชนก ปานวน (2564) ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผลการสัมภาษณ์ระบุว่านักเรียนรู้สึกพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยสามารถแยกเป็นสองประเด็นคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับความสนใจของตนเอง จึงรู้สึกสนุกสนานขณะเรียนรู้ และด้านครูผู้สอน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจ เนื่องจากครูผู้สอนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ อีกทั้งครูยังมีวิธีการเสริมแรงและให้กำลังใจที่สามารถกระตุ้นนักเรียนได้ดีอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีผลต่อความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งรูปแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นกิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่ผู้เรียนมีโอกาสได้เลือกทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูจึงต้องสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้และเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมความสามารถในทุกๆ ด้าน



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานกระบวนการสอนแบบ MIAP และความสามารถในการพูดสื่อสาร

1.2 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย รวมถึงศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาการพูด ที่กล่าวถึงความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ จากคำอธิบายรายวิชา สมรรถนะรายวิชา วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้

1.3 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพและแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน

2. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

2.1 การกำหนดประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคแพร่ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2654 จำนวน 478 คน

2.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคแพร่ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 2 ที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2654 จำนวน 22 คน คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้วิธีการจับสลากจำนวน 1 กลุ่ม จากกลุ่มเรียนทั้งหมด 4 กลุ่ม

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP
2. แบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชา สมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ สมรรถนะหลักพูดสื่อสารในงานอาชีพตามหลักการ

1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ขั้นสนใจปัญหาหาจุดสนใจผู้เรียน (motivation) ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาข้อมูล (information) ขั้นที่ 3 ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ (application) ขั้นที่ 4 ขั้นสำเร็จผล (progress) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 เรื่อง จำนวน 12 ชั่วโมง โดยกำหนดเนื้อหาตามตาราง 3 ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จำนวนคาบ
1 (Online)	หลักการสาธิตการปฏิบัติงาน	2
2 (On-Site)	การเตรียมอุปกรณ์และขั้นตอนสาธิตการปฏิบัติงาน	2
3 (Online)	การพูดสาธิตการปฏิบัติงานตามสถานการณ์	2
4 (On-Site)	หลักการสัมภาษณ์งาน	2
5 (Online)	คำถามและการเตรียมตัวสัมภาษณ์งาน	2
6 (On-Site)	การพูดสัมภาษณ์งานตามสถานการณ์	2
รวม		12

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบ และการใช้ภาษา รวมทั้งคำแนะนำในส่วนที่ยังบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก หน้า 71) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ตามแบบประเมินความเหมาะสม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 โดยพิจารณาให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม มาก
- 3 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม น้อย
- 1 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วมาพิจารณาความเหมาะสม (ภาคผนวก ข หน้า 78 - 85) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP มีระดับความเหมาะสม มากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D = 0.34)

1.7 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.2 แบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชา สมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ สมรรถนะหลักพูดสื่อสารในงานอาชีพตามหลักการ

2.2 ศึกษาขอบเขตเนื้อหา กำหนดหัวข้อการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ มีทั้งหมด 2 หัวข้อ คือ การพูดสาธิตการปฏิบัติงาน และการพูดสัมภาษณ์งาน

2.3 สร้างแบบประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ โดยสร้างเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย พูดสื่อสารตามความเข้าใจของผู้เรียน

2.4 นำแบบประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.5 นำแบบประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าเกณฑ์การให้คะแนนนั้นวัดได้ตามตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเกณฑ์การให้คะแนนนั้นวัดได้ตามตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าเกณฑ์การให้คะแนนนั้นไม่ได้วัดได้ตามตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.6 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยข้อสอบต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.7 นำแบบประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคแพร่ จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ผ่านการเรียน เรื่อง การพูดสาธิตการปฏิบัติงาน และการพูดสัมภาษณ์งานมาแล้ว

2.8 นำผลคะแนนมาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ตามวิธีของ D.R. Whitney และ D.L. Sabers

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล
1	0.55	0.55	ใช้ได้
2	0.70	0.57	ใช้ได้

2.9 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การพูดสาธิตการปฏิบัติงาน และการพูดสัมภาษณ์งาน และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบประเมิน ใช้วิธีหาค่า Coefficient Alpha (α) ของ ครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83

2.10 นำแบบประเมินจัดทำเป็นแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยเนื้อหาแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านวิธีการ 2) ด้านกิจกรรม 3) ด้านเนื้อหา 4) ด้านสื่อและนวัตกรรม 5) ด้านการประเมินผล โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยการให้ค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 นำแบบประเมินที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบสอบถาม

3.4 นำแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก หน้า 71) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ด้านการสอนภาษาไทย และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากขั้นตอนการสร้าง ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ผู้ศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้ทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้อิงแผนการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.4 ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพและแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติในการหาคุณภาพของ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

5.1.1 วิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.1.2 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. การหาความยาก (p)
2. การหาค่าอำนาจจำแนก (r)
3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่า Coefficient Alpha (α)

ของครอนบาค

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

5.2.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพหลังเรียนของกลุ่มทดลองกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว (t-test one sample) นำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย

2) การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

5.3.1 สถิติพื้นฐาน

1. ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร ดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน 2552, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน 2552, หน้า 227 - 228)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	กำลังสองของคะแนนผลรวม
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

5.3.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การคำนวณหาค่าดัชนีความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพโดยใช้สูตรของ D.R. Sabers (1970, หน้า 214 - 215 อ้างอิงใน ล้วน สายยศและ อังคณา สายยศ 2538, หน้า 200 - 201)

ดัชนีค่าความยาก (P_E) มีสูตร ดังนี้

$$P_E = \frac{S_u + S_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

ดัชนีค่าอำนาจจำแนก (r) มีสูตรดังนี้

$$r = \frac{S_u - S_L}{N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ

P_E	แทน	ดัชนีค่าความยาก
S_u	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน (กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง)
$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด
r	แทน	ดัชนีค่าอำนาจจำแนก

2. การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของแบบทดสอบอัตนัยโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538, หน้า 200)

สูตร

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ

 α แทน สัมประสิทธิ์แอลฟา k แทน จำนวนข้อคำถามหรือข้อสอบ S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม t ค่า α ตั้งแต่ .70 ขึ้นไป ถือว่ามีความเชื่อมั่นใช้ได้

3. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใช้สูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน 2552, หน้า 164)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา

 $\sum$

แทน การรวม

 R

แทน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่า $IOC \geq 0.5$ ขึ้นไป

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากคะแนนการประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบแบบกลุ่มเดียว (t-test one sample) ใช้สูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน 2552, หน้า 238)

$$t = \frac{\overline{X} - \mu}{\frac{S_x}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที μ แทน เกณฑ์ที่กำหนด S_x แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มทดลอง n แทน ขนาดของกลุ่มทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผลการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ดังตาราง 3 และตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 3 ผลการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (รายบุคคล)

นักเรียนคนที่	หลังเรียน		เกณฑ์ร้อยละ 70	
	40	คะแนนร้อยละ	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์
1	32	80	1	0
2	30	75	1	0
3	31	77.5	1	0
4	34	85	1	0
5	28	70	1	0
6	26	65	0	1
7	39	97.5	1	0
8	37	92.5	1	0
9	38	95	1	0
10	27	67.5	0	1
11	36	90	1	0
12	29	72.5	1	0
13	25	62.5	0	1
14	35	87.5	1	0
15	29	72.5	1	0
16	33	82.5	1	0
17	36	90	1	0
18	26	65	0	1
19	34	85	1	0
20	22	55	0	1
21	30	75	1	0
22	36	90	1	0
รวม			17	5
ร้อยละ			77.27	22.72

จากตาราง 3 พบว่า ผลของความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 77.27 ของนักเรียนทั้งหมด และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 22.72 ของนักเรียนทั้งหมด

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละของนักเรียน

เกณฑ์คะแนน	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	Sig(1-tailed)
ความสามารถในการพูดสื่อสาร	22	40	31.50	4.68	78.75	3.51*	0.0010*

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

จากตาราง 4 พบว่า ความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียนชั้นระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP โดยถึงเกณฑ์ร้อยละ 70 เทียบกับ 28 คะแนน พบว่า คะแนนความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ย เท่ากับ 31.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.75 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียน พบว่าความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ ประกอบด้วยคำถาม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านวิธีการ ด้านกิจกรรม ด้านเนื้อหา ด้านสื่อและนวัตกรรม และด้านการประเมินผล ผู้วิจัยได้สรุปดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. ด้านวิธีการ			
1.1 ครูเตรียมความพร้อมเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่ความรู้ใหม่	4.86	0.35	มากที่สุด
1.2 การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการพูดสื่อสารที่ดีขึ้น	4.50	0.51	มากที่สุด
1.3 กระบวนการสอนแบบ MIAP ช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการพูดสื่อสาร	4.68	0.48	มากที่สุด
รวม	4.68	0.45	มากที่สุด
2. ด้านกิจกรรม			
2.1 ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาใช้ในการเรียนรู้	4.59	0.50	มากที่สุด
2.2 ผู้เรียนได้พูดสื่อสารอย่างเหมาะสมกับงานอาชีพ	4.23	0.53	มาก
2.3 ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.68	0.57	มากที่สุด
รวม	4.50	0.53	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
3. ด้านเนื้อหา			
3.1 เนื้อหาที่เรียนสอดคล้องกับชีวิตประจำวันและงานอาชีพ	4.82	0.39	มากที่สุด
3.2 เนื้อหาจัดเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม	4.14	0.35	มาก
3.3 เนื้อหาทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ	4.77	0.53	มากที่สุด
รวม	4.57	0.42	มากที่สุด
4. ด้านสื่อและนวัตกรรม			
4.1 สื่อการเรียนรู้สามารถช่วยผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น	4.68	0.48	มากที่สุด
4.2 ผู้เรียนสนุกสนานและมีความสุขในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP	4.55	0.51	มากที่สุด
4.3 บรรยากาศในชั้นเรียนกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนมากยิ่งขึ้น	4.59	0.50	มากที่สุด
รวม	4.60	0.50	มากที่สุด
5. ด้านการประเมินผล			
5.1 ครูใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงอย่างหลากหลาย	4.55	0.51	มากที่สุด
5.2 ผู้เรียนได้รับการประเมินผลการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	4.32	0.48	มาก
5.3 ผู้เรียนมีโอกาสรับทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง	4.45	0.51	มาก
รวม	4.44	0.50	มาก
รวมเฉลี่ย	4.56	0.16	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.16 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านวิธีการ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.45) รายการที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ครูเตรียมความพร้อมเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่ความรู้ใหม่ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.35) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจรองลงมาคือ ด้านสื่อและนวัตกรรม (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.50) รายการที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ สื่อการเรียนรู้สามารถช่วยผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.48) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านการประเมินผล เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่ารายการที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ ผู้เรียนได้รับการประเมินผลการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ นวัตกรรม (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.48)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัย เรื่อง การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลของการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียนชั้นระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP กับเกณฑ์ร้อยละ 70 เทียบกับ 28 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ย เท่ากับ 31.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.75 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียน พบว่าความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.16

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลของการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP พบว่าคะแนนความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนคือ นักเรียนได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระพร้อมกับการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ และการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานนั้นจะไม่เน้นการสอนจากครูผู้สอนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้นในการเรียนรู้ของยุค New Normal จากการศึกษาผลการวิจัยนั้นครูผู้สอนจะต้องมีการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อการเรียนรู้ในสถานการณ์โควิด - 19 เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักเรียนนั้นได้สามารถศึกษาเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ทุกสถานที่และทุกเวลา ผ่านกระบวนการสอนแบบ MIAP ที่มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสนใจปัญหาจึงใจผู้เรียน (motivation) ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาข้อมูล (information) ขั้นที่ 3 ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ (application) และขั้นที่ 4 ขั้นสำเร็จผล (progress) โดยกระบวนการเหล่านี้จะช่วยฝึกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพมากขึ้น เมื่อวัดความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ จึงพบว่านักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ จากแบบประเมินการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพล แสนบุญส่ง (2560 , บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์แบบผสมผสาน ตามแผนการสอนฐานสมรรถนะ ด้วยกระบวนการ MIAP รายวิชาการสื่อสารข้อมูลและเครือข่ายผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนแบบฐานสมรรถนะ ด้วยกระบวนการเรียน MIAP ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ (1) การเรียนแบบเผชิญหน้า (2) การเรียนออนไลน์ ด้วย ClassStart และ (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 79 และสมรรถนะการปฏิบัติงานของผู้เรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้การใช้กระบวนการ MIAP มาช่วยในการสอนจะทำให้มั่นใจได้ว่าการสอนของครูบรรลุวัตถุประสงค์ ถ้าเรามีการวางแผนการสอนที่ดี จะทำให้เนื้อหาที่สอนไม่ตกหล่น ผู้เรียนได้เรียนตามวัตถุประสงค์ ดังที่จรรยาพร พุ่มกรไกรภพ (2562, หน้า 21) กล่าวว่า กระบวนการสอนแบบ MIAP เป็นกระบวนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เพราะผู้เรียนสามารถจำในสิ่งที่ตนได้ลงมือปฏิบัติไปถึง 75% ตามที่พีระมิตแห่งการเรียนรู้ (Leaming Pyramid)

เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในสายอาชีพมุ่งเน้นไปที่สมรรถนะทักษะทางอาชีพ กระบวนการสอนแบบ MIAP จึงมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนในการใช้ทักษะที่จำเป็นต้องเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการทำงานจริงอีกด้วย

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านวิธีการ ด้านกิจกรรม ด้านเนื้อหา ด้านสื่อและนวัตกรรม และด้านการประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.16 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP เป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียน กับการเรียนออนไลน์จากเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าด้วยกัน นอกจากการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนแบบปกติ และนักเรียนมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง นอกชั้นเรียนอีกด้วย ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาและสถานที่ เป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาและความเสมอภาคในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้และส่งข่าวสารถึงกันได้อย่างรวดเร็วก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ในการเรียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งถือเป็นการออกแบบการเรียนรู้ในยุค New Normal ที่ต้องคำนึงถึงคุณภาพของการเรียนรู้ให้คงอยู่ในตัวผู้เรียน สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ กานต์ธัญลักษณ์ (2557, หน้า 203) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการแก้ปัญหาร่วมกัน และเทคนิคซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบอยู่ในระดับพอใจมาก เนื่องจากเป็นรูปแบบที่เน้นการแก้ปัญหาร่วมกัน ส่งผลให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันเชิงบวก และเกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและกระบวนการสอนแบบ MIAP โดยทำความเข้าใจก่อนสอนและกำหนดขอบเขตของขั้นตอนให้กับผู้เรียนอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการกำหนดกรอบเป้าหมายในการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง
2. ผู้สอนควรสร้างสื่อมัลติมีเดียที่มีเนื้อหาสาระตรงความสามารถของผู้เรียน โดยสอดแทรกเกร็ดความรู้เพิ่มเติมลงไปเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ผู้เรียน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ รวมทั้งในงานอาชีพ
3. ครูผู้สอนควรจัดเตรียมห้องเรียนออนไลน์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างไม่จำกัด และไม่เป็นการระคายผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานในหลากหลายรูปแบบ เพื่อค้นหารูปแบบใดเหมาะกับการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษา
2. ควรนำวิธีการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและกระบวนการสอนแบบ MIAP ไปใช้กับการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะวิชาชีพที่จำเป็นสำหรับสาขาวิชาช่างอื่นๆ
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติงานช่างด้วยวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย (Research – Based Learning : RBL) หรือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning : PjBL) เป็นต้น

บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ. (2550) . *ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์พิษณุโลก. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต,กรุงเทพ ฯ.*
- กฤติกา สังขวดี. (2563). *ผลการใช้นวัตกรรมแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการรู้สารสนเทศกระบวนการ DMAIC ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. วารสารปัญญาภิวัฒน์ ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – เมษายน 2563.*
- กฤติดา พุ่งคาโน. (2564). *การเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning ในวิถี New Normal. วารสารคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - มิถุนายน 2564.*
- ขจรพงษ์ พุ่มกรไกรภพ. (2562). *MIAP กับการจัดการเรียนรู้ระดับอาชีวศึกษา. วารสารวิจัยและนวัตกรรมสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร.ปีที่ 8. ฉบับที่ 2.*
- ขจรพงษ์ พุ่มกรไกรภพ. (2563). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกระบวนการสอนแบบ MIAP ร่วมกับบทเรียนผ่านเครือข่าย เรื่อง การออกแบบเงื่อนไข ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง,กรุงเทพ ฯ.*
- จักรพันธ์ สีหานาด. (2559). *การพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวความคิดเสริมศักยภาพการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้คำถามแบบกระตุ้นให้คิดและแผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, กรุงเทพฯ.*
- จินตวีร์ คล้ายสังข์. (2553). *ผลของการเรียนแบบผสมผสานที่ใช้คอร์สแวร์ในรูปแบบที่ต่างกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความพึงพอใจของผู้เรียนระดับปริญญาบัณฑิตที่มีระดับความสามารถทางการเรียนรู้ต่างกัน ในรายวิชาโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บชั้นนำ.: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,กรุงเทพฯ.*
- จินตวีร์ คล้ายสังข์ และประกอบ กรณีกิจ. (2552). *การพัฒนารูปแบบอีเลิร์นนิ่งแบบผสมผสานโดยใช้บันทึกสะท้อนการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ที่ส่งเสริมความใฝ่รู้และความคงทนในการจำของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กองทุนวิจัยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,กรุงเทพฯ.*

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชนนี มั่นตะสูตร. (2563). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กลวิธี SCPC ร่วมกับโปรแกรม Scratch ในการสร้างการ์ตูน Animation สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม.,มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ณัฐพล ชนเชวงสกุล. (2561). การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP บนเทคโนโลยีการประมวลผลแบบคลาวด์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ณัฐพล ไสยสาลี. (2559). การพัฒนาชุดฝึกอบรม เรื่อง การผลิตสื่อวีดิทัศน์ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม,มหาสารคาม.
- ณิรุช นรินทร์ (2557). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงกมล พลคร. (2553). การพัฒนาแบบประเมินทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, เพชรบูรณ์.
- ดวงพร สัตนันท์. (2557). ผลของการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้ศิลปะแบบบูรณาการที่มีต่อความสามารถในการพูดเล่าเรื่องของเด็กอนุบาล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,กรุงเทพฯ.
- ธนากร คุ่มภัยและคณะ. (2564). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์สาขาช่างอุตสาหกรรมบนความปกติใหม่ ช่วงวิกฤติโควิด – 19. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์. ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 เดือนมีนาคม 2564.
- ธัญภูมิ ภูงามทอง. (2563). ผลของการใช้วิธีการสอนการแสดงละครโดยใช้โครงงานเป็นฐานผ่านสภาพการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธีราภรณ์ กิจจารักษ์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นวลพรรณ ไชยมา. (2554). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปร.ด., ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นาถิชา สีทองเพี้ย. (2562). การพัฒนาความสามารถการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละครของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เนาวนิตย์ สงคราม. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ แบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีม และกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างนวัตกรรมของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- บุญทวี ไชยวงศ์ และคณะ. (2563). การพัฒนาชุดฝึกอบรมเรื่องการควบคุมบนอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่งโดยใช้กระบวนการสอนแบบ MIAP. การประชุมวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 12 (NCTechED 12th) (p.169-175). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- เบญจพร บริบูรณ์เกษตร. (2558). ผลการใช้การเรียนแบบไตร่ตรองที่มีต่อความสามารถทางการพูดในโอกาสต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลบ้านหนองบัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปกรณ์ ประจันบาน. (2552). สถิติขั้นสูงสำหรับงานวิจัยและประเมิน (Advanced Statistics for Research and Evaluation). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พรชนก ปานวน. (2564). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 . มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- พัฒนา พรหมณี และคณะ. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. (น 59 – 66). วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พิชัญะ พรมลา. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะแบบผสมผสานการสอนบนเว็บกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานตามกระบวนการMIAP เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงคำนวณของผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ. วิทยานิพนธ์ ค.ด., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตสกลนคร.
- ไพฑูรย์ กานต์ธัญลักษณ์. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนแก้ปัญหาร่วมกันและเทคนิคซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู. วิทยานิพนธ์ ปร.ด., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ภาณุวัฒน์ เชน. (2557). พุดไม้ก็ค่าทำเงินล้าน. กรุงเทพฯ : นานาสำนักรพิมพ์ในเครือ ยิปซีกรุ๊ป จำกัด
- ยุพาวดี มหาหิง. (2557). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับหมวดความคิด 6 ใบ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ฤทัย ประทุมทอง. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบSTAD ร่วมกับกระบวนการสอนแบบMIAP รายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์. (น 110-121) .วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี ปีที่ 16, ฉบับที่ 3.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิควิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ละอียด จุฑานันท์. (2541). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- วรพจน์ ศรีวงศ์ชล. (2554). สรุปความรู้จากการกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้“เทคนิคการสอนแบบ MIAP ให้ประสบความสำเร็จ”. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วาทีนิ สะกะมณี. (2561). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบผสมผสาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยีเรื่อง การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ด้วยโปรแกรม Flip album สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิมลมาศ สมะวรรณนะ. (2560). การพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารของเด็กที่มีความต้องการ พิเศษโครงการเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเพลินพัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยใช้กิจกรรมบริหารสมองด้วยหลักการของนิวโรบิคส์เอ็กเซอร์ไซส์. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- วีระเกียรติ รุจิรกุล. (2556). ศิลปะการพูด. ปทุมธานี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ศิริพล แสณบุญส่ง. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานตามฐานสมรรถนะ ด้วยกระบวนการเรียน MIAP ระดับปริญญาบัณฑิต. (น 37-46).วารสารครุศาสตร์ อุดสาหกรรม. ปีที่ 8. ฉบับที่ 2.
- ศิริรัตน์ กลยะณี. (2558). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูด. ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ศิวาวุฒิ มงคลวิสุทธิ์. (2560). การใช้การ์ตูนแอนิเมชันเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชาติพันธุ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภวรรณ มองเพชร. (2547). ศิลปะการพูด. (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมอาชีพ.
- สมุห์อนันต์ ครุฑโปร่ง. (2563). การพัฒนาทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าปกากะญอ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชธานีวิทยาลัย. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- สรพงศ์ สุขเกษม. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานรายวิชาคอมพิวเตอร์ สารสนเทศขั้นพื้นฐานสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา ปร.ด., มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สหไทย ไชยพันธุ์. (2558). แนวคิดทฤษฎีการพูดสื่อสารในสังคม. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาส ราชนครินทร์ ปีที่ 4 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2555.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2562. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

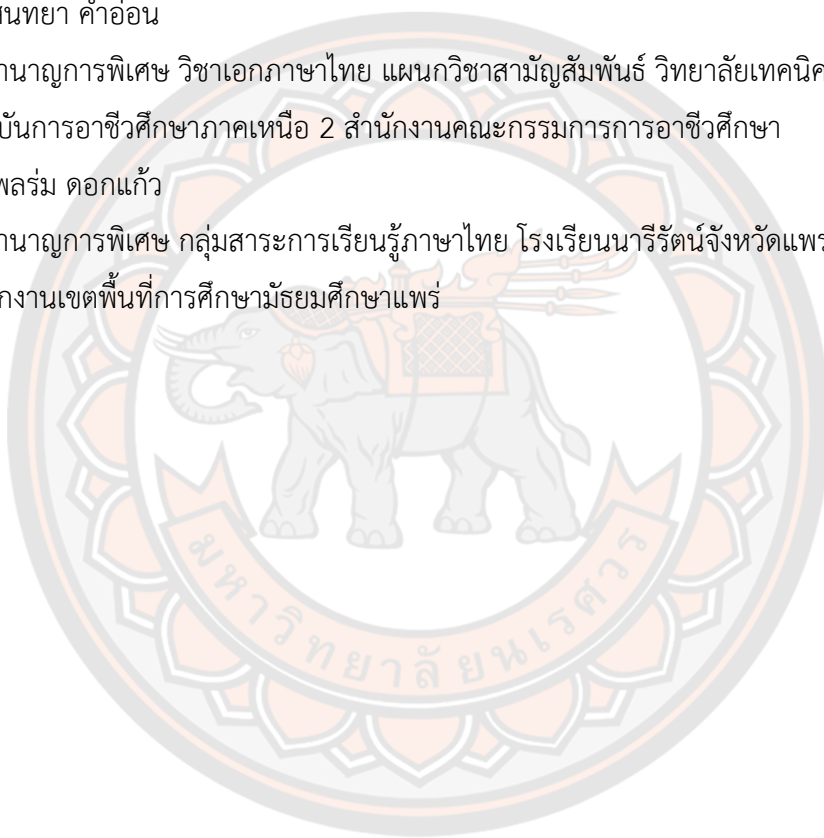
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุทธธีวรรณ อินทนก. (2559). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2564, จาก : <https://bit.ly/2YwTNBu>.
- สุรพงษ์ เอ็มอุทัย. (2564). แนวทางการพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาประจำปี พ.ศ. 2565 เพื่อการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาเพื่ออาชีพและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ. วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1. ปีที่ 6 ฉบับที่ 2.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2555). เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่เขต2. สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2564 จาก <https://penpakchauypan.files.wordpress.com/2015/05/blended-learning.pdf>
- สุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2554). รูปแบบการฝึกอบรม วิธีดำเนินการวิจัยและการจัดทำรายงานการวิจัย โดยใช้กระบวนการสรุปรูปแบบ MIAP สำหรับครูผู้สอนในสถานศึกษา. วารสารวิชาการครูศาสตร์อุตสาหกรรม. ปีที่2. ฉบับที่ 1. น 29-34.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2546). พัฒนาทักษะภาษา พัฒนาความคิดด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อินทิรา รอบรู้. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์ ปรัช.ด., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.





รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชุนมธุรส
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามอาภาณิชย์
อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิระ สมนาม
อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. นางสนทยา คำอ่อน
ครูชำนาญการพิเศษ วิชาเอกภาษาไทย แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคนิคแพร่
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 2 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
5. นายพลรม ดอกแก้ว
ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนารีนรัตน์จังหวัดแพร่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่





บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๗

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๒๑

วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชุมมธูรส

ด้วย นางสาวอณัญญา ทองรส รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๐๘๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมรจิต แบนศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๗

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๒๑

วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อองอาจวนิชย์

ด้วย นางสาวอัมณัญญา ทองรศ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๐๘๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมรจิต แบนศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามย์ นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณสนทยา คำอ่อน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวอัมณชญา ทองรงค์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๐๘๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมจิตต์ แป้นศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นามุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวอัมณชญา ทองรงค์

โทร. ๐๘-๒๔๘๒-๖๒๖๔

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติเคราะห้ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิระ สมนาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวอัมณชญา ทองรส รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๐๘๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมรจิต แป้นศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามย์ นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวอัมณชญา ทองรส

โทร. ๐๘-๒๔๘๒-๖๖๖๔



ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณพลร่ม ดอกแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวอัมณชญา ทองรส รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๐๘๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมเจจิต แบนศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวอัมณชญา ทองรส

โทร. ๐๘-๒๕๔๘๒-๖๒๖๔

ภาคผนวก ข การพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP



ภาคผนวก ข การพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอน
แบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3
มีความเหมาะสมและสอดคล้องตามองค์ประกอบต่าง ๆ หรือไม่โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
“ระดับความเหมาะสมและความสอดคล้อง” ที่ตรงกับความเห็นของท่าน ตามเกณฑ์พิจารณาดังนี้

- | | | |
|---|---------|---|
| 5 | หมายถึง | รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมาก |
| 3 | หมายถึง | รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อย |
| 1 | หมายถึง | รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด |

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ตรงตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562					
2	จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้					
3	สาระสำคัญเหมาะสมและครอบคลุมสมรรถนะรายวิชา					
4	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5	สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
6	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา					
7	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
8	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
9	กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP					
10	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ					
11	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน					
12	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
13	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด					
14	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
15	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
16	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
17	สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ					
18	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
19	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน					
20	วิธีการวัดสามารถวัดความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพได้อย่างเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

ตาราง 6 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการสาธิต
การปฏิบัติงาน จำนวน 2 ชั่วโมง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					N = 5 ΣR	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5				
1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
3	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
8	5	5	4	4	4	22	4.40	0.55	มาก
9	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
10	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
11	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
12	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
13	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
14	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
15	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
16	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
17	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
18	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
20	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมผลความเหมาะสมแผนการเรียนรู้ที่ 1						480	4.80	0.37	มากที่สุด

ตาราง 7 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเตรียมอุปกรณ์และขั้นตอนสาธิตการปฏิบัติงาน จำนวน 2 ชั่วโมง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					N = 5 $\sum R$	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5				
1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
3	5	4	4	4	5	22	4.40	0.55	มาก
4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
8	5	5	4	4	4	22	4.40	0.55	มาก
9	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
10	5	5	4	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
11	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
12	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
13	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
14	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
15	5	5	4	4	4	22	4.40	0.55	มาก
16	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
17	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
18	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
20	4	5	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
รวมผลความเหมาะสมแผนการเรียนรู้ที่ 2						470	4.70	0.43	มากที่สุด

ตาราง 8 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การพูดสาริต
การปฏิบัติงานตามสถานการณ์ จำนวน 2 ชั่วโมง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					N = 5 $\sum R$	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5				
1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
7	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
8	5	5	4	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
9	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
10	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
11	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
12	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
13	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
14	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
15	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
16	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
17	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
18	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมผลความเหมาะสมแผนการเรียนรู้ที่ 3						485	4.85	0.30	มากที่สุด

ตาราง 9 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง หลักการสัมภาษณ์
งาน จำนวน 2 ชั่วโมง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					N = 5 $\sum R$	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5				
1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
3	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
6	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
8	5	4	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
9	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
10	5	5	4	4	4	22	4.40	0.55	มาก
11	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
12	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
13	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
14	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
15	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
16	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
17	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
18	5	4	4	4	5	22	4.40	0.55	มาก
19	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
20	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
รวมผลความเหมาะสมแผนการเรียนรู้ที่ 4						475	4.75	0.34	มากที่สุด

ตาราง 10 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำถามและ
การเตรียมตัวสัมภาษณ์งาน จำนวน 2 ชั่วโมง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					N = 5 ΣR	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5				
1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
3	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5	5	5	4	4	4	22	4.40	0.55	มาก
6	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
8	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
9	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
10	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
11	5	4	4	4	4	21	4.20	0.45	มาก
12	5	4	4	4	5	22	4.40	0.55	มาก
13	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
14	5	4	4	4	5	22	4.40	0.55	มาก
15	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
16	5	4	4	4	5	22	4.40	0.55	มาก
17	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
18	5	5	4	4	4	22	4.40	0.55	มาก
19	4	4	5	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมผลความเหมาะสมแผนการเรียนรู้ที่ 5						465	4.65	0.40	มากที่สุด

ตาราง 11 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ชั้นปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การพูดสัมภาษณ์-
งานตามสถานการณ์ จำนวน 2 ชั่วโมง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					N = 5 ΣR	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5				
1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
6	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
8	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
9	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
10	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
12	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
13	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
14	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
15	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
16	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
17	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
18	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมผลความเหมาะสมแผนการเรียนรู้ที่ 6						490	4.90	0.17	มากที่สุด

ภาคผนวก ค แสดงผลความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสาร
 ในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP
 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสาร
 ในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการ
 เรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
 เรื่อง การพูดสาธิตการปฏิบัติงาน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. การออกเสียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2. การพูดตาม ภาระงานและ บทบาทที่ได้รับ มอบหมาย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
3. ความ คล่องแคล่ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4. การแสดง ท่าทางและ น้ำเสียง ประกอบการพูด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5. ความสามารถ ในการสื่อสาร	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง

ตาราง 13 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสาร
ในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการ
เรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
เรื่อง การพูดสัมภาษณ์งาน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. การออกเสียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2. การพูด ได้ตอบคำถาม และไหวพริบ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
3. ความ คล่องแคล่ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4. การแสดง บุคลิกภาพและ น้ำเสียง ประกอบการพูด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5. ความสามารถ ในการสื่อสาร	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง แสดงผลความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

ตาราง 14 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของขององค์ประกอบและความเหมาะสมของ
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง

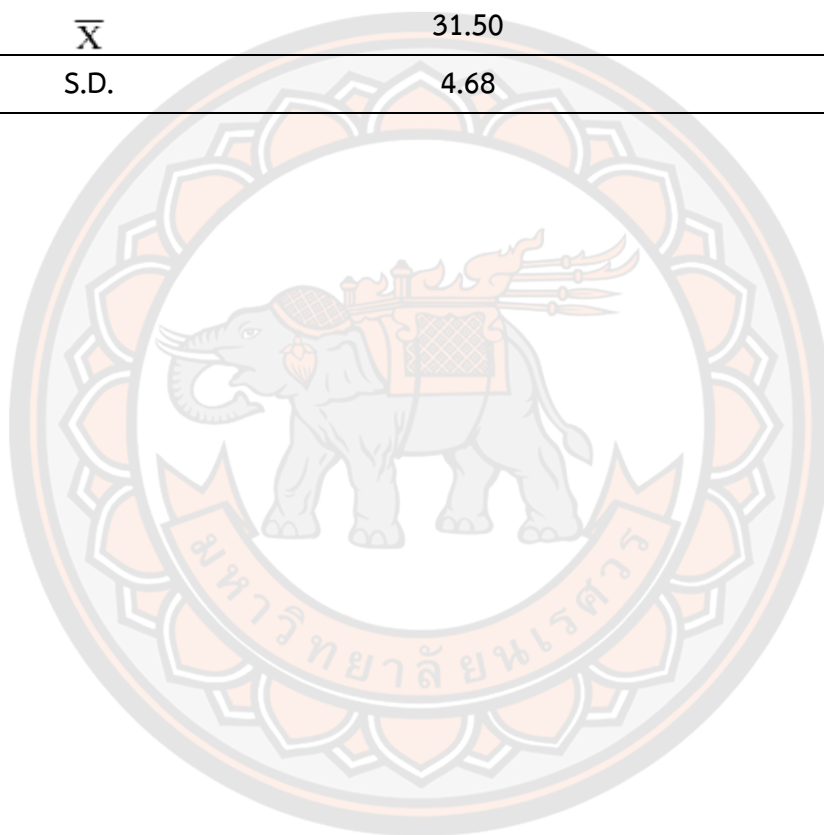
มีค่า IOC เฉลี่ย = 0.98 ผลจากข้อมูลที่วิเคราะห์ได้นั้นแสดงว่าแบบประเมินสอบถามความพึงพอใจมีความเหมาะสมมากที่สุดที่จะนำไปใช้ในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

ภาคผนวก จ ผลคะแนนความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

ตาราง 15 แสดงผลคะแนนความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	เกณฑ์ร้อยละ 70
	หลังเรียน	(28 คะแนน)
1	32	+4
2	30	+2
3	31	+3
4	34	+6
5	28	0
6	26	-2
7	39	+11
8	37	+9
9	38	+8
10	27	-1
11	36	+8
12	29	+1
13	25	-4
14	35	+7
15	29	+1
16	33	+5
17	36	+8
18	26	-2

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	เกณฑ์ร้อยละ 70
	หลังเรียน	(28 คะแนน)
19	34	+6
20	22	-6
21	30	+2
22	36	+8
รวม	693	-
$\bar{X}$	31.50	-
S.D.	4.68	-



ภาคผนวก ฉ แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (Online)

ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รหัส 20000-1101 วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ
เรื่อง หลักการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงาน เวลา 2 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวอัมณชญา ทองรส

สาระสำคัญ

การสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอผลงาน เพราะการนำเสนอผลงานทำได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ การสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานจะช่วยให้ผู้รับฟังการอธิบายนั้น ๆ มีความเข้าใจชัดเจนและกระจำมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานใช้ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการพูดสำหรับฝึกปฏิบัติ ได้แก่ ทักษะการพูดอธิบาย ทักษะการพูดนำเสนอ เป็นต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

- นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับหลักการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานได้

ด้านทักษะพิสัย (Process)

- นักเรียนใช้ภาษาพูดในการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

- นักเรียนบอกความสำคัญของหลักการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานได้

สมรรถนะประจำหน่วย

สาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานตามหลักการพูดสาธิต

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นสนใจปัญหาของผู้เรียน (Motivation) (10 นาที)

1. ผู้สอนเปิดคลิปวิดีโอสาธิตการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ผู้เรียนดู เช่น การเปลี่ยนหลอดไฟ การต่อสายดิน และการตรวจสอบไฟรั่ว เป็นต้น แล้วถามผู้เรียนว่า ถ้าผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนที่ได้ดูจากคลิปวิดีโอ ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติได้หรือไม่ เพราะอะไร

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) (40 นาที)

2. ผู้สอนอธิบายเชื่อมโยงจากคำตอบของผู้เรียนว่า การพูดสาธิตเป็นการพูดให้ผู้ฟังเกิดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง โดยผู้พูดใช้อุปกรณ์ประกอบการบรรยายอย่างซ้ำๆ และเปิดโอกาสให้ผู้ฟังทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง โดยผู้พูดอาจใช้การพูดบรรยายสรุป เพื่อสร้างความเข้าใจและที่มาของสิ่งที่จะนำเสนอ แล้วจึงต่อด้วยการสาธิตตามลำดับ

ขั้นที่ 3 ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ (Application) (60 นาที)

3. ผู้สอนขออาสาสมัครผู้เรียนที่เคยมีประสบการณ์การสาธิตการทำสิ่งต่าง ๆ ออกมาอธิบายเกี่ยวกับหลักการ องค์ประกอบ และวิธีการพูดสาธิตให้ประสบความสำเร็จ

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนศึกษาความรู้เรื่อง การพูดสาธิต จากหนังสือเรียน ตามหัวข้อของหลักการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงาน คือ

- 1) ความถูกต้อง
- 2) ความชัดเจน
- 3) ความเหมาะสม

หลังจากนั้นแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปเป็นองค์ความรู้ของกลุ่มลงในแผนผังความคิด แล้ววิเคราะห์ตามประเด็นที่กำหนด ดังนี้

- การพูดสาธิตมีความสำคัญในงานอาชีพอย่างไร?
- การมีบุคลิกภาพที่สำคัญต่อการพูดสาธิตอย่างไร?
- การพูดให้ชัดเจนและตรงประเด็นสำคัญต่อการพูดสาธิตอย่างไร?
- เพราะเหตุใด ในการพูดสาธิตจึงต้องใช้ภาษาสุภาพ?
- การพูดสาธิตด้วยความมั่นใจในข้อมูลส่งผลดีต่อการสาธิตอย่างไร?

5. ผู้สอนสุ่มผู้เรียน 3 กลุ่ม ออกมานำเสนอผลการวิเคราะห์ตามประเด็นที่กำหนดหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 1 ข้อ ผู้เรียนกลุ่มอื่นแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในส่วนที่แตกต่าง

ขั้นที่ 4 ขั้นสำเร็จผล (Progress) (10 นาที)

6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับผ่านการอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับหลักการพูดสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานและองค์ประกอบของการพูดสาธิต

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน รายวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 2000-1102
2. คลิปวิดีโอสาธิตการปฏิบัติงานต่าง ๆ จากเว็บไซต์ www.youtube.com
3. Power Point ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับหลักการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ด้านทักษะพิสัย (Process)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนใช้ภาษาพูดในการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	ตรวจผลงาน	แบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนบอกความสำคัญของหลักการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานได้	สังเกตพฤติกรรม การเข้าเรียน การปฏิบัติกิจกรรม และ การส่งงานของนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าระดับ คุณภาพ 3



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

(On-Site)

ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

รหัส 20000-1101 วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ

เรื่อง การเตรียมอุปกรณ์และขั้นตอนการสาธิตการปฏิบัติงาน

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวอัมณชญา ทองรส

สาระสำคัญ

การสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอผลงาน เพราะการนำเสนอผลงานทำได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ การสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานจะช่วยให้ผู้รับฟังการอธิบายนั้น ๆ มีความเข้าใจชัดเจนและกระจ่างแจ้งมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานใช้ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการพูดสำหรับฝึกปฏิบัติ ได้แก่ ทักษะการพูดอธิบาย ทักษะการพูดนำเสนอ เป็นต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

- นักเรียนรู้และเข้าใจการเตรียมอุปกรณ์และขั้นตอนการสาธิตการปฏิบัติงาน

ด้านทักษะพิสัย (Process)

- นักเรียนสามารถเขียนโครงร่างการพูดสาธิตการปฏิบัติงานได้

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

- นักเรียนบอกเหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานได้

สมรรถนะประจำหน่วย

สาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานตามหลักการพูดสาธิต

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นสนใจปัญหาของผู้เรียน (Motivation) (10 นาที)

1. ผู้สอนนำอุปกรณ์และเครื่องมือช่างที่ใช้ในการปฏิบัติงานไฟฟ้ามาให้ผู้เรียนดูและสังเกตความแตกต่าง และช่วยกันจำแนกเครื่องมือที่ใช้ในการสาธิตการปฏิบัติงาน

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) (30 นาที)

2. ผู้สอนอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการสาธิตการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- 1) เครื่องมือจริง
- 2) เครื่องมือแทน
- 3) เครื่องมือบุคคล

จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนหาข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับเครื่องมือที่จะช่วยดึงดูดความสนใจและช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจการสาธิตการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ (Application) (70 นาที)

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่ทำกิจกรรม “กล่องสุ่มเครื่องมือ”

ซึ่งกล่องสุ่ม หรือ Mystery box เป็นการนำกลยุทธ์ทางการตลาดแบบหนึ่ง ที่ช่วยดึงดูดผู้เรียน เนื่องจากเป็นที่รู้จักในปัจจุบัน และช่วยกระตุ้นการจำแนกเครื่องมือใช้ในการสาธิตการปฏิบัติงานได้ โดยผู้สอนจะนำเอาเครื่องมือหลายๆชนิดในงานอาชีพไฟฟ้า

นำมาจัดเป็นเซตแล้วบรรจุลงในกล่อง แล้วนำกล่องนั้นออกวางกลางห้อง ซึ่งผู้เรียนจะไม่ว่าภายในกล่องที่ผู้สอนให้ไปนั้น

มีเครื่องมือประเภทไหนอยู่บ้าง

4. ครูผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคู่เปิดกล่องสุ่มพร้อมกับช่วยกันคิดว่า จะใช้เครื่องมือที่ได้มาพูดสาธิตการปฏิบัติงานอะไรได้บ้าง

5. ผู้สอนสุ่มนักเรียนทุกคู่ผลัดกันออกมาพูดสาธิตการใช้เครื่องมือในการปฏิบัติงานอาชีพหน้าชั้นเรียน ตามกล่องสุ่มที่ผู้เรียนได้

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนเตรียมการสาธิตของตนเอง โดยมีกลุ่มเป้าหมายผู้ฟัง คือ เพื่อนร่วมชั้นเรียน และวางแผนขั้นตอนการสาธิตให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญ ดังนี้

- ชื่อเรื่องที่จะสาธิต
- วัตถุประสงค์ที่จะสาธิต
- อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการสาธิต
- ขั้นตอนการสาธิต
- ประโยชน์ที่ผู้ฟังจะได้รับ

7. เมื่อผู้เรียนได้ชื่อเรื่องที่จะพูดสาธิตการปฏิบัติงานแล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนโครงเรื่องการพูดในใบงานที่ 1 โครงร่างการพูดสาธิตการปฏิบัติงาน

ขั้นที่ 4 ขั้นสำเร็จผล (Progress) (10 นาที)

8. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการเตรียมอุปกรณ์และขั้นตอนสาธิตการปฏิบัติงานโดยการสะท้อนคิดหน้าชั้นเรียน

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน รายวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 2000-1102
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสาธิตการปฏิบัติงาน
3. กล่องสุมกิจกรรม “กล่องสุมซุ่มเครื่องมือ”
4. Power Point ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนรู้และเข้าใจการเตรียมอุปกรณ์และขั้นตอนสาธิตการปฏิบัติงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ด้านทักษะพิสัย (Process)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนสามารถเขียนโครงร่างการพูดสาธิตการปฏิบัติงานได้	ตรวจผลงาน	แบบประเมินการเขียน	อยู่ในระดับคุณภาพ (ดี) ขึ้นไป

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนบอกเหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าระดับคุณภาพ 3

เกณฑ์การประเมินการเขียน (Rubric Score)

รายการ การประเมิน	ระดับคุณภาพ/คะแนน			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
การเขียน เนื้อความ	นักเรียนสามารถ วิเคราะห์และ เขียนประเด็น สำคัญที่ลำดับ เนื้อความเป็นเหตุ เป็นผลกัน และครบ ทุกองค์ประกอบ	นักเรียนสามารถ วิเคราะห์และ เขียนประเด็น สำคัญที่ลำดับ เนื้อความไม่เป็น เหตุเป็นผลกัน แต่ครบ ทุกองค์ประกอบ	นักเรียนสามารถ วิเคราะห์และ เขียนประเด็น สำคัญที่ลำดับ เนื้อความเป็นเหตุ เป็นผลกัน แต่ขาด 1 องค์ประกอบ	นักเรียนสามารถ วิเคราะห์และ เขียนประเด็น สำคัญที่ลำดับ เนื้อความเป็นเหตุ เป็นผลกัน ซึ่งขาดมากกว่า 1 องค์ประกอบ
การใช้ภาษา	ใช้คำถูกต้องตาม บริบท มีคำเชื่อม ที่เหมาะสมกับ เนื้อความและ ใช้ภาษา ระดับเดียวกัน	ใช้คำถูกต้องตาม บริบทบางคำ มีคำเชื่อมที่ เหมาะสมกับ เนื้อความและ ใช้ภาษา ระดับเดียวกัน	ใช้คำถูกต้องตาม บริบทบางคำ ไม่มีคำเชื่อมที่ เหมาะสมกับ เนื้อความและ แต่ใช้ภาษา ระดับเดียวกัน	ใช้คำไม่ถูกต้อง ตามบริบท ไม่มีคำเชื่อมที่ เหมาะสมกับ เนื้อความและ ใช้ภาษา ต่างระดับกัน
การเขียน สะกดคำ	เขียนถูกต้องทุกคำ		เขียนผิด 1 - 2 คำ	เขียนผิด มากกว่า 3 คำขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
8 - 10	ดี
6 - 8	พอใช้
น้อยกว่า 6	ควรปรับปรุง

ตัวอย่างผลงานนักเรียนในงานที่ 1 โครงร่างการพูดสาธิตการปฏิบัติงาน



การพูดสาธิต

หมายถึง การพูดอธิบายขั้นตอนหรือวิธีปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

โดยใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือประกอบการพูดให้เห็นเป็นตัวอย่าง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการพูดสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงาน

- กิจกรรม** ๑. ให้ผู้เรียนเขียนโครงร่างการพูดสาธิต พร้อมอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพตามสาขาวิชาที่เรียน
๒. พูดสาธิตหน้าชั้นเรียน

❖ โครงร่างการพูดสาธิตการปฏิบัติงานเรื่องการตัดต่อ EMT.....

จุดมุ่งหมายของการพูดสาธิต

เพื่อให้ทราบถึงวิธีการใช้งาน เบรนเดอร์ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

อุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ประกอบการพูดสาธิต

- 1.เบรนเดอร์ตัดต่อ EMT ขนาด ๑/๒ นิ้ว 2.ท่อ EMT ขนาด ๑/๒ นิ้ว
3..... 4.....

ขั้นตอนการสาธิต

- 1.หาระยะที่จะตัดต่อ.....
2.นำท่อ EMT ใส่ในเบรนเดอร์ ให้ตรงกับเส้น.....
3.ถอยตามระยะเทคของแต่ละเบรนเดอร์ แล้วตัดตาม องศาที่ต้องการ.....
4.....

ประโยชน์ของการสาธิต

เพื่อให้ผู้ชมนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงานในงานติดตั้งไฟฟ้า





การพุดสาธิต

หมายถึง การพุดอธิบายขั้นตอนหรือวิธีปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

โดยใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือประกอบการพุดให้เห็นเป็นตัวอย่าง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการพุดสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงาน

กิจกรรม ๑. ให้ผู้เรียนเขียนโครงร่างการพุดสาธิต พร้อมอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพตามสาขาวิชาที่เรียน

๒. พุดสาธิตหน้าชั้นเรียน

❖ โครงร่างการพุดสาธิตการปฏิบัติงานเรื่อง สาธิตการใช้มัลติมิเตอร์

จุดมุ่งหมายของการพุดสาธิต

- เพื่อให้เข้าใจการวิธีการใช้การให้ถูกต้อง

อุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ประกอบการพุดสาธิต

1.มัลติมิเตอร์ 2.สายวัดมัลติมิเตอร์

ขั้นตอนการสาธิต

เลือกตำแหน่งที่ต้องการวัดกระแสไฟฟ้าและตรวจสอบทิศทางกระแสไฟฟ้า เสียบสายวัดมิเตอร์สีดำที่ขั้วลบ และสายวัดสีแดงที่ขั้วบวก เข้ากับมัลติมิเตอร์ ตั้งช่วงการวัดที่เหมาะสม ในกรณีที่ทราบค่ากระแสในวงจร ควรตั้งช่วงการวัดให้สูงกว่าค่ากระแสที่ทราบ แต่ในกรณีที่ไม่ทราบค่ากระแสในวงจร ควรตั้งช่วงการวัดที่สูงๆ (0-0.25A) ไว้ก่อน แล้วค่อยปรับช่วงการวัดใหม่ ก่อนปรับช่วงการวัดใหม่ต้องเอาสายวัดออกจากวงจรทุกครั้ง และต้องแน่ใจว่าค่าที่จะวัดได้นั้นมีค่าไม่เกินช่วงการวัดที่ปรับตั้งใหม่ นำสายวัดมิเตอร์ไปต่อแทรกหรือต่อแบบอนุกรม โดยใช้หัววัดแต่ละบริเวณที่ต้องการวัด และต้องให้กระแสไฟฟ้าไหลเข้าทางขั้วบวกของมัลติมิเตอร์ หากเข็มวัดตีเกินสเกลต้องรีบเอาสายวัดมิเตอร์ออกจากวงจรทันที แล้วเลือกช่วงการวัดที่สูงขึ้นจากนั้นทำการวัดค่าใหม่ อ่านค่ากระแสไฟฟ้าที่ไหลในวงจร ซึ่งการอ่านต้องสัมพันธ์กับช่วงที่ตั้งไว้

ประโยชน์ของการสาธิต

เพื่อให้เข้าใจการใช้งานมัลติมิเตอร์แบบถูกวิธี





การพุดสาธิต

หมายถึง การพุดอธิบายขั้นตอนหรือวิธีปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

โดยใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือประกอบการพุดให้เห็นเป็นตัวอย่าง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการพุดสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงาน

- กิจกรรม** ๑. ให้ผู้เรียนเขียนโครงร่างการพุดสาธิต พร้อมอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพตามสาขาวิชาที่เรียน
๒. พุดสาธิตหน้าชั้นเรียน

❖ โครงร่างการพุดสาธิตการปฏิบัติงานเรื่อง การใช้โอห์มมิเตอร์.....

จุดมุ่งหมายของการพุดสาธิต

..... เพื่อให้รู้วิธีการใช้โอห์มมิเตอร์ที่ถูกต้อง.....

อุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ประกอบการพุดสาธิต

1. โอห์มมิเตอร์ 2.
3. 4.

ขั้นตอนการสาธิต

1. ตั้งโอห์มมิเตอร์ไว้ที่ย่าน $\times 10$
2. นำสาย 2 เส้นมาแตะกันให้ได้ 0 โอห์ม
3. นำไปวัดค่าโอห์มของอุปกรณ์ที่จะวัด
4.

ประโยชน์ของการสาธิต

..... รู้วิธีการใช้โอห์มมิเตอร์.....





การทอสาธิต

หมายถึง การทออธิบายขั้นตอนหรือวิธีปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

โดยใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือประกอบการทอให้เห็นเป็นตัวอย่าง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการทอสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงาน

- กิจกรรม** ๑. ให้ผู้เรียนเขียนโครงร่างการทอสาธิต พร้อมอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพตามสาขาวิชาที่เรียน
๒. ทอสาธิตหน้าชั้นเรียน

❖ โครงร่างการทอสาธิตการปฏิบัติงานเรื่อง การต่อสายไฟแบบเดี่ยว.....

จุดมุ่งหมายของการทอสาธิต

..... เพื่อให้การต่อสายไฟ ต้องการให้แน่น, แข็งแรง, ตรงรอยต่อสัมผัสกันมากที่สุดและสวยงาม.....

อุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ประกอบการทอสาธิต

- 1..... คัตเตอร์..... 2..... คีมตัดสายไฟ.....
3..... คีมตัดข้าง..... 4..... คีมปากแหลม.....

ขั้นตอนการทอสาธิต

1. ปลอกสายที่หุ้มฉนวนออกเส้นละประมาณ 3 นิ้ว.....
2. ขูดทำความสะอาดสาย.....
3. เอาปลายทั้งสองบิดเข้าหากันเป็นเกลียว.....
4. ใช้คีมบีบให้แน่น.....

ประโยชน์ของการทอสาธิต

..... เพื่อนำไปใช้เวลาสายไฟที่ใช้ยาวไม่พอที่สำคัญคือต้องแน่นและแข็งแรง เพื่อให้สายไม่หลุดง่าย.....





การพุดสาธิต

หมายถึง การพุดอธิบายขั้นตอนหรือวิธีปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
โดยใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือประกอบการพุดให้เห็นเป็นตัวอย่าง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการพุดสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงาน

กิจกรรม ๑. ให้ผู้เรียนเขียนโครงร่างการพุดสาธิต พร้อมอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพตามสาขาวิชาที่เรียน
๒. พุดสาธิตหน้าชั้นเรียน

❖ โครงร่างการพุดสาธิตการปฏิบัติงานเรื่อง สาธิตการใช้เทปพันสายไฟ

- จุดมุ่งหมายของการพุดสาธิต

เพื่อให้ผู้ฟังและผู้ดูได้รับความรู้และวิธีการใช้เทปพันสายไฟ

- อุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ประกอบการพุดสาธิต

1. เทปพันสายไฟ

2. สายไฟ

3. คัตเตอร์หรือกรรไกร

- ขั้นตอนการสาธิต

1. นำเทปพันสายไฟ ดึงส่วนที่เป็นกาวออกมา ดัดไว้ตรงที่จุดที่จะพัน

2. นำมืออีกข้างกดตรงบริเวณเทปกาวติด ดึงเทปพันสายไฟให้ตึงขณะพัน เพราะว่าถ้ามืดให้เทปตึงขณะพันจะทำให้กาวที่อยู่ที่เทปมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. พันเทปพันสายไฟตรงบริเวณที่เลือกไว้

4. เมื่อพันเสร็จ ให้นำคัตเตอร์หรือกรรไกรตัดเทปพันสายไฟ

5. เช็คและตรวจสอบความเรียบร้อย เป็นอันเสร็จสิ้น

- ประโยชน์ของการสาธิต

ประโยชน์ของการสาธิต คือ ให้ผู้ฟังและผู้ดูมีความรู้และวิธีการใช้เทปพันสายไฟอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้อง





แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

(Online)

ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

รหัส 20000-1101 วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ

เรื่อง การพูดสารัตถ์การปฏิบัติงานตามสถานการณ์

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวอัมมณัฐญา ทองรงค์

สาระสำคัญ

การสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอผลงาน เพราะการนำเสนอผลงานทำได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ การสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานจะช่วยให้ผู้รับฟังการอธิบายนั้น ๆ มีความเข้าใจชัดเจนและกระจ่างแจ้งมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานใช้ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการพูดสำหรับฝึกปฏิบัติ ได้แก่ ทักษะการพูดอธิบาย ทักษะการพูดนำเสนอ เป็นต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

- นักเรียนสามารถอธิบายการสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานได้

ด้านทักษะพิสัย (Process)

- นักเรียนสามารถพูดสารัตถ์การปฏิบัติงานตามสถานการณ์ได้

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

- นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการสาธิตการปฏิบัติงานตามสถานการณ์

สมรรถนะประจำหน่วย

สาธิตขั้นตอนการปฏิบัติงานตามหลักการพูดสารัตถ์

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นสนใจปัญหาของผู้เรียน (Motivation) (10 นาที)

1. ผู้สอนเปิดคลิปวิดีโอ รายการ ช่างประจำบ้าน EP.85 " เทคนิคการใช้อุปกรณ์ช่าง " ให้ผู้เรียนดู ซึ่งในรายการจะมีช่วงช่างเล็ก "เทคนิคการใช้อุปกรณ์ช่าง"แล้วถามผู้เรียนว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีเทคนิคในการใช้อุปกรณ์ใดบ้าง และในแต่ละครั้งประสบปัญหาใดบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) (40 นาที)

2. ผู้สอนอธิบายเชื่อมโยงจากคำตอบของผู้เรียนว่า
การพูดสาธิตการปฏิบัติงาน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์เป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้การสาธิตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติม เกี่ยวกับการเตรียมการสาธิตควรเตรียมตามลำดับ ดังนี้
 - 1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการสาธิตว่าจะเป็นผู้ฟังรู้และเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติ หรือจะให้ผู้ฟังปฏิบัติได้
 - 2) จัดลำดับเนื้อหาให้ต่อเนื่องโดยวางลำดับหัวข้อการอธิบายไว้ว่า จะเริ่มต้นประเด็นใดก่อน - หลัง
 - 3) เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่แสดงประกอบในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสมกับเวลา
 - 4) ตรวจสอบและทดลองใช้อุปกรณ์ก่อนการสาธิต
 - 5) ทดลองพูดสาธิต และประเมินผลว่าควรปรับปรุงในเรื่องใด โดยมีขั้นตอนการพูดสาธิต ที่ควรดำเนินการตามลำดับ ดังนี้
 - 1) จัดเตรียมอุปกรณ์ไว้ให้เป็นระเบียบตามลำดับ
 - 2) อธิบายจุดมุ่งหมายของการสาธิตและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบสาธิต ผู้เรียนต้องบอกให้ผู้ชมทราบว่าจะปฏิบัติอย่างไร

ขั้นที่ 3 ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ (Application) (60 นาที)

4. ผู้เรียนเลือกอาสาสมัครมาจับสลากพูดสาธิตการปฏิบัติงานตามสถานการณ์ที่กำหนด เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน เสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในงานอาชีพไฟฟ้า เกี่ยวกับการป้องกันแรงกระแทก อุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานบนที่สูง และเหตุการณ์ในชีวิตจริงอื่นๆ เกี่ยวกับการเป็นช่างไฟฟ้า และการลดความเสี่ยงของช่างไฟฟ้าที่สำคัญ คือการเลือกใช้อุปกรณ์ในการทำงานที่มีคุณภาพที่คำนึงถึงความปลอดภัยมาเป็นอันดับหนึ่ง อย่าง ตู้ไฟ รางไฟ สายไฟ ฯลฯ
5. ผู้เรียนแต่ละคนส่งคลิปวิดีโอการพูดสาธิตการปฏิบัติงานตามที่ได้เขียนข้อมูลลงในโครงร่างลงในกลุ่ม FACEBOOK
6. เมื่อนักเรียนส่งคลิปครบทุกคนแล้ว ครูทยอยเปิดคลิปการพูดสาธิตการปฏิบัติงานทีละคลิปให้เพื่อนๆ ร่วมแสดงความคิดเห็นได้คอมเมนต์โน้มน้าว เพื่อสะท้อนผลงานของผู้เรียนแต่ละคน

ขั้นที่ 4 ขั้นสำเร็จผล (Progress) (10 นาที)

7. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพูดคุยอภิปรายหัวข้อ “ช่างไฟควรปรับตัวอย่างไรในยุคโควิด – 19”

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน รายวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 2000-1102
2. คลิปวิดีโอรายการ ช่างประจำบ้าน EP.85 " เทคนิคการใช้อุปกรณ์ช่าง " จากเว็บไซต์

www.youtube.com

3. เว็บไซต์เฟซบุ๊ก www.facebook.com

4. Power Point ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนสามารถอธิบาย การสาธิตขั้นตอนการ ปฏิบัติงานได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ด้านทักษะพิสัย (Process)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนสามารถพูด สาธิตการปฏิบัติงานตาม สถานการณ์ได้	ตรวจผลงาน	แบบประเมิน ความสามารถในการพูด สื่อสารในงานอาชีพ	อยู่ในระดับคุณภาพ 3 (ดี) ขึ้นไป

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนมีความ กระตือรือร้นในการ สาธิตการปฏิบัติงานตาม สถานการณ์	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าระดับ คุณภาพ 3

เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ
เรื่อง การพูดสาธิตการปฏิบัติงาน

รายการ การประเมิน	ระดับคุณภาพ/คะแนน			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
1. การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในทุก ๆ คำหรือทุก ๆ ประโยคอย่างสมบูรณ์	ออกเสียงคำหรือประโยคได้ดี มีข้อผิดพลาด 1- 2 คำ มีการเน้นเสียงหนักในประโยค	ออกเสียงคำหรือประโยคผิดหลัก การออกเสียงมากกว่า 3 คำ มีการเน้นเสียงหนักอยู่บ้าง	ออกเสียงคำหรือประโยคผิดหลักการออกเสียง ไม่มีการเน้นเสียงหนัก
2. การพูดตามภาระงานและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย	พูดได้ตรงตามภาระงานและบทบาทที่ได้รับมอบหมายครบถ้วน	พูดได้ตรงตามภาระงานและบทบาทที่ได้รับมอบหมายเป็นส่วนใหญ่	พูดวกวนและสับสนในภาระงานและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย	พูดไม่ตรงตามภาระงานและ ไม่เข้าใจในบทบาทที่ได้รับมอบหมาย
3. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง คล่องแคล่ว ไม่ติดขัดและมีความชัดเจน	พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้ อย่างเป็นธรรมชาติ	พูดแบบลังเล ข้อความไม่สมบูรณ์ ใช้เพียงประโยคสั้น ๆ	พูดเป็นคำหรือวลี ไม่มีความต่อเนื่อง
4. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด	แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมตามบทบาท และสถานการณ์	แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงประกอบเป็นส่วนใหญ่	แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงประกอบอยู่บ้างเล็กน้อย	พูดเหมือนการอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ไม่มีท่าทางประกอบ
5. ความสามารถในการสื่อสาร	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง	พูดแต่ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้

ตัวอย่าง “คลิปวิดีโอการพูดสาธิตการปฏิบัติงาน” ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3



ตัวอย่าง “คลิปวิดีโอการพูดสาธิตการปฏิบัติงาน” ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (ต่อ)





แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (On-Site)

ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

รหัส 20000-1101 วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ

เรื่อง หลักการสัมภาษณ์งาน

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวอณณชญา ทองรส

สาระสำคัญ

การสัมภาษณ์งาน เป็นการให้ข้อมูลเพื่อประกอบความรู้ความสามารถที่มีลักษณะเฉพาะ แตกต่างจากการสัมภาษณ์บุคคลทั่วไป เพราะการสัมภาษณ์งานมีจุดมุ่งหมาย คือ เป็นการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานให้ตรงตามตำแหน่งที่ต้องการจากการสื่อสารแบบถาม-ตอบ โดยคัดเลือกผู้ที่ตอบคำถามและบุคลิกภาพตรงกับงานได้เหมาะสมที่สุด การสัมภาษณ์งานที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องเข้าใจหลักการและวิธีการในการสัมภาษณ์เป็นอย่างดีรวมถึงเข้าใจถึงหลักในการตั้งข้อคำถาม และการประเมินผลจากการสัมภาษณ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

- นักเรียนรู้และเข้าใจหลักการสัมภาษณ์งาน

ด้านทักษะพิสัย (Process)

- นักเรียนสามารถกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ตามหลักการสัมภาษณ์งานได้

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

- นักเรียนบอกความสำคัญของหลักการสัมภาษณ์งานได้

สมรรถนะประจำหน่วย

สัมภาษณ์งานตามหลักการพูดสัมภาษณ์

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นสนใจปัญหาสนใจผู้เรียน (Motivation) (10 นาที)

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูคลิปวิดีโอ The Goodhuman Ep 01 - แวน ธิติพงษ์ แล้วถามผู้เรียนว่า จากบทสัมภาษณ์ที่ผู้เรียนได้ดู ผู้เรียนคิดว่า ถ้าผู้เรียนเป็นคุณแวน ผู้เรียนจะตอบคำถามเช่นเดียวกัน หรือตอบเป็นอย่างอื่น เพราะอะไร

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) (30 นาที)

2. ผู้สอนอธิบายเชื่อมโยงจากคำตอบของผู้เรียนว่า การสัมภาษณ์ มีชนิด รูปแบบ และกรรมวิธีหลายอย่างด้วยกัน ซึ่งหากผู้เรียนเป็นผู้สมัครงานจำเป็นต้องทราบก่อนเข้าทำการสัมภาษณ์ว่าเป็นการสัมภาษณ์ชนิดไหน เพื่อว่าจะได้เตรียมตัวล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องในทางปฏิบัติ โดยยึดหลักการสัมภาษณ์ ดังนี้

- 1) พูดตรงประเด็น
 - 2) พูดให้กระชับได้ใจความ
 - 3) คำตอบชัดเจน
 - 4) ข้อมูลต้องถูกต้องและเป็นความจริง
3. ผู้สอนให้นักเรียนศึกษาองค์ประกอบสัมภาษณ์งาน และนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกัน

ขั้นที่ 3 ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ (Application) (70 นาที)

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่สัมภาษณ์เพื่อนในห้องเรียน ทำลงในใบงานที่ 2 หลักการสัมภาษณ์ เพื่อสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจ 1 เรื่อง เช่น การเดินทางมาวิทยาลัย กิจกรรมที่ชอบทำ ฯลฯ โดยมีประเด็นในการสัมภาษณ์ เช่น

- ลักษณะหรือขั้นตอนของกิจกรรมนั้นเป็นอย่างไร
- บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมมีใครบ้างและเกี่ยวข้องอย่างไร
- มีเครื่องมือหรือวัสดุอุปกรณ์อะไรที่เกี่ยวข้องบ้าง
- ในแต่ละขั้นตอนพบปัญหาอะไรบ้าง ฯลฯ (นักเรียนสามารถตั้งประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สัมภาษณ์)
- ปัญหาที่สำคัญและคิดว่าควรแก้ไขมากที่สุด เพราะเหตุใด

ขั้นที่ 4 ขั้นสำเร็จผล (Progress) (10 นาที)

6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับหลักการพูดสัมภาษณ์งาน โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์ร่วมกันว่าองค์ประกอบครบถ้วนหรือไม่ อย่างไร

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน รายวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 2000-1102
2. คลิปวิดีโอ The Goodhuman Ep. 01 <https://www.youtube.com/watch?v=qmT8f0x0JOs>
3. Power Point ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนรู้และเข้าใจ หลักการสัมภาษณ์งาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ด้านทักษะพิสัย (Process)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนสามารถกำหนด ประเด็นในการสัมภาษณ์ ตามหลักการสัมภาษณ์- งานได้	ตรวจผลงาน	แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนบอกความสำคัญ ของหลักการสัมภาษณ์- งานได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าระดับ คุณภาพ 3

ใบงานที่ 2

หลักการสัมภาษณ์

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนจับคู่สัมภาษณ์เพื่อนในห้องเรียน ทำลงในใบงานที่ 2 หลักการสัมภาษณ์ เพื่อสรุป
ปัญหาที่เกิดขึ้นในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจ 1 เรื่อง เช่น การเดินทางมาวิทยาลัย
กิจกรรมที่ชอบทำ ฯลฯ โดยมีประเด็นในการสัมภาษณ์ เช่น

- ลักษณะหรือขั้นตอนของกิจกรรมนั้นเป็นอย่างไร
- บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมมีใครบ้างและเกี่ยวข้องอย่างไร
- มีเครื่องมือหรือวัสดุอุปกรณ์อะไรที่เกี่ยวข้องบ้าง
- ในแต่ละขั้นตอนพบปัญหาอะไรบ้าง
- ฯลฯ (ผู้เรียนสามารถตั้งประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เพิ่มเติมได้

ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สัมภาษณ์)

- ปัญหาที่สำคัญและคิดว่าควรแก้ไขมากที่สุด เพราะเหตุใด



ชื่อ - นามสกุล..... (เพื่อนที่ผู้เรียนสัมภาษณ์)

รหัสประจำตัว.....

เรื่องที่สัมภาษณ์.....

ประเด็นในการสัมภาษณ์	ข้อมูลที่ได้	หมายเหตุ

ปัญหาที่สำคัญและคิดว่าควรแก้ไขมากที่สุด

.....

.....

.....

.....



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

(Online)

ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

รหัส 20000-1101 วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ

เรื่อง คำถามและการเตรียมตัวสัมภาษณ์งาน

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวอณัญชญา ทองรส

สาระสำคัญ

การสัมภาษณ์งาน เป็นการให้ข้อมูลเพื่อประกอบความรู้ความสามารถที่มีลักษณะเฉพาะ แตกต่างจากการสัมภาษณ์บุคคลทั่วไป เพราะการสัมภาษณ์งานมีจุดมุ่งหมาย คือ เป็นการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานให้ตรงตามตำแหน่งที่ต้องการจากการสื่อสารแบบถาม-ตอบ โดยคัดเลือกผู้ที่ตอบคำถามและบุคลิกภาพตรงกับงานได้เหมาะสมที่สุด การสัมภาษณ์งานที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องเข้าใจหลักการและวิธีการในการสัมภาษณ์เป็นอย่างดีรวมถึงเข้าใจถึงหลักในการตั้งข้อคำถาม และการประเมินผลจากการสัมภาษณ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

- นักเรียนสามารถอธิบายคำถามและวิธีการในการสัมภาษณ์งานได้

ด้านทักษะพิสัย (Process)

- นักเรียนสามารถตอบคำถามในการสัมภาษณ์งานได้

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

- นักเรียนบอกความสำคัญของคำถามการสัมภาษณ์งานได้

สมรรถนะประจำหน่วย

สัมภาษณ์งานตามหลักการพูดสัมภาษณ์

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นสนใจปัญหาของผู้เรียน (Motivation) (10 นาที)

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า หากพูดถึงการสัมภาษณ์งาน คิดว่าจะเจอคำถามเกี่ยวกับอะไรบ้าง และคำถามส่วนใหญ่ต้องตอบอย่างไรจึงจะทำให้ได้เข้าทำงาน เช่น

- คุณทราบข่าวการรับสมัครงานของบริษัทจากที่ไหน
- คุณมีความรู้อะไรเกี่ยวกับงานบริษัทของเราบ้าง
- อะไรคือจุดมุ่งหมายระยะยาวในการทำงานของคุณ

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) (30 นาที)

2. ผู้สอนอธิบายแสดงตัวอย่างคำถามพร้อมทั้งเชื่อมโยงจากคำตอบของผู้เรียนว่า คำถามในการสัมภาษณ์งาน เป็นสิ่งที่จะช่วยให้หน่วยงานที่รับบุคคลเข้าทำงานได้รับข้อมูลจากผู้สมัครงาน โดยตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการ เพื่อคัดเลือกผู้สมัครงานที่เหมาะสมกับตำแหน่งงานและเข้ากันได้กับวัฒนธรรมองค์กร คำถามที่นิยมใช้มี 2 ประเภทด้วยกัน ดังนี้

1) คำถามเชิงพฤติกรรม

เช่น เวลาที่ผู้อื่นมีความคิดเห็นไม่ตรงกับคุณ คุณจะทำอย่างไร ?

2) คำถามเชิงจิตวิทยา

เช่น ถ้าคุณได้เป็นซูเปอร์ฮีโร่ คุณอยากมีพลังพิเศษแบบไหน ?

3. ผู้สอนแบ่งนักเรียนในชั้นเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ เพื่อแบ่งกันหาตัวอย่างคำถามในการสัมภาษณ์งานแต่ละประเภท

4. จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเตรียมตัวในการสัมภาษณ์งาน ว่าผู้เรียนควรแต่งกายอย่างไรไปสัมภาษณ์ให้เหมาะสม

ขั้นที่ 3 ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ (Application) (70 นาที)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรม “อับดุลเอ้ย” โดยให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนคำถามใส่กระดาษ ซึ่งคำถามนั้นจะต้องสอดคล้องกับเรื่องการสมัครงาน และทำเป็นสลากไฉ่รวมไว้ในกล่อง

6. ผู้สอนสุ่มผู้เรียนทีละคนออกมาเลือกคำถามที่ถูกรวบรวมขึ้นหยิบมา 1 คำถาม แล้วตอบว่าเป็นคำถามประเภทไหน พร้อมกับตอบคำถามนั้นด้วย ทำแบบนี้วนไปจนครบทุกคน

7. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมโดยการสะท้อนคิดว่าคำถามที่แต่ละคนเขียน

ขั้นที่ 4 ขั้นสำเร็จผล (Progress) (10 นาที)

8. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายว่า หากผู้เรียนพบว่ามีปัญหาจากผู้สัมภาษณ์ที่ขาดประสบการณ์ในการตอบคำถามสัมภาษณ์จะมีวิธีแก้ไขอย่างไร

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 3 การสัมภาษณ์งาน เพื่อจัดทำคลิปวิดีโอในคาบต่อไป

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน รายวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 2000-1102
2. คลิปวิดีโอ The Goodhuman Ep 01 <https://www.youtube.com/watch?v=qmT8f0x0JOs>
3. Power Point ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนรู้และเข้าใจ หลักการสัมภาษณ์งาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ด้านทักษะพิสัย (Process)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนสามารถกำหนด ประเด็นในการสัมภาษณ์ ตามหลักการสัมภาษณ์ งานได้	ตรวจผลงาน	แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนบอกความสำคัญ ของหลักการสัมภาษณ์ งานได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าระดับ คุณภาพ 3

ตัวอย่างผลงานใบงานที่ 3 การสัมภาษณ์งาน ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

ก 16

การสัมภาษณ์งาน

แนวคิด การสัมภาษณ์งานมีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสม ผู้สมัครงานจึงต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์เห็นคุณสมบัติและรับเข้างาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติในการ ถามตอบการสัมภาษณ์งาน

ตำแหน่งงานที่สมัคร: ช่างซ่อมรถ

คนที่ 1 ผู้สัมภาษณ์:

คนที่ 2 ผู้ให้สัมภาษณ์:

ผู้สัมภาษณ์:เชิญแนะนำตัวเองค่ะ/ครับ.....

ผู้ให้สัมภาษณ์: ผมมีความสามารถในด้านการช่างต่างๆ เวลาว่างจากงานผมรัก ผมรักจะหารายได้เสริมจากการซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน

(2) ผู้สัมภาษณ์: ทำไมเราต้องรับคุณเข้าทำงาน

ผู้ให้สัมภาษณ์: เพราะผมมีความรู้คือมีสาย ลวดพันและมีความรู้ในผลิตภัณฑ์การงาน

(3) ผู้สัมภาษณ์: การทำงานให้บริษัทคุณเป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีความตั้งใจในการทำงานและใส่ใจในงานที่ได้รับมอบหมาย

(4) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งสำคัญที่ทำให้งานสำเร็จคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ทำงานตรงต่อเวลา ใส่ใจในงาน ไม่ละทิ้งงาน

(5) ผู้สัมภาษณ์: คิดว่าทักษะอะไรบ้างที่จำเป็นต่องานตำแหน่งนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์: ความคิดและความสามารถที่แปลกใหม่

[Signature]

การสัมภาษณ์งาน

แนวคิด การสัมภาษณ์งานมีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสม ผู้สมัครงานจึงต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์เห็นคุณสมบัติและรับเข้าทำงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติในการถามตอบการสัมภาษณ์งาน

ตำแหน่งงานที่สมัคร... ช่างซ่อมเครื่องใช้ภายในบ้าน

คนที่ 1 ผู้สัมภาษณ์: หรือ

คนที่ 2 ผู้ให้สัมภาษณ์:

ผู้สัมภาษณ์: เชิญแนะนำตัวเองค่ะ/ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์: สวัสดีค่ะดิฉันชื่อ ดิฉันสามารถเรียนจบได้ และชื่อเล่นได้ค่ะ

(2) ผู้สัมภาษณ์: ทำไมคุณถึงมาสมัครงานในตำแหน่งนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์: เพราะดิฉันคิดว่ามันเป็นตำแหน่งที่ตรงกับสิ่งที่ดิฉันอยากจะทำ และดิฉันชื่นชอบงานด้านนี้มากค่ะ

(3) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือจุดแข็งของคุณ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ดิฉันคิดว่าสิ่งที่ดิฉันมีเป็นจุดแข็งมากเป็นด้านหน้า ส่วนนักพัฒนาโปรแกรม ทั้งด้านความรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์

(4) ผู้สัมภาษณ์: คุณสมารถทำงานภายใต้ความกดดันได้หรือไม่

ผู้ให้สัมภาษณ์: ดิฉันคิดว่า ดิฉันสามารถทำงานภายใต้แรงกดดันได้ค่ะ โดยปกติแล้วดิฉันมักจะคิดหาวิธีแก้ไขปัญหามากกว่าที่จะเครียด

(5) ผู้สัมภาษณ์: คุณจะมีสื่อสังคมออนไลน์หรือไม่

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีค่ะดิฉันมีทั้ง Facebook และ Twitter และผมจะอัปเดตข้อมูลเกี่ยวกับงานและชีวิตประจำวันอยู่เสมอ

9

การสัมภาษณ์งาน

แนวคิด การสัมภาษณ์งานมีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสม ผู้สมัครงานจึงต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์เห็นคุณสมบัติและรับเข้างาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติในการ ตอบคำถามการสัมภาษณ์งาน

ตำแหน่งงานที่สมัคร: นักดนตรี

คนที่ 1 ผู้สัมภาษณ์:

คนที่ 2 ผู้ให้สัมภาษณ์:

ผู้สัมภาษณ์:เชิญแนะนำตัวเองค่ะ/ครับ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่เคยค่ะ ดิฉันเพิ่งเรียนจบ จึงไม่มีประสบการณ์การทำงาน แต่ดิฉันเคยผ่านการอบรม หลักสูตร
นักดนตรีจากโรงเรียนค่ะ

(2) ผู้สัมภาษณ์: แร่ขุดแร่เหล็กทำให้คุณอยากทำงานนี้ เพราะอะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ดิฉันชื่นชอบการเดินทางไปในที่ต่าง ๆ และชอบช่วยเหลือคนอื่น เพราะตอนเด็ก ดิฉันไม่ค่อยได้เดินทางไป
ที่ไหนบ่อยๆ พอโตมาดิฉันจึงเริ่มท่องเที่ยวไปทั่วๆ ที่อยากไป ดิฉันจึงอยากมีโอกาสแนะนำทุกคนในสิ่งที่ดิฉันเคยไปค่ะ

(3) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือจุดเด่น และ จุดอ่อนของคุณ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ดิฉันเป็นคนชอบช่วยเหลือผู้อื่น เนื่องจากชอบทำกิจกรรมช่วยเหลือสถานที่ต่างๆ ที่ไม่เคยไปอยู่เสมอ
ส่วนจุดอ่อนของดิฉันคือ ภาษาอังกฤษของดิฉันอ่อนแอมาก ซึ่งตอนนี้นิฉันกำลังเรียนอยู่ เรียนมาได้ 2 เดือนแล้วค่ะ

(4) ผู้สัมภาษณ์: ถ้าคุณเจอลูกค้าที่เอาอารมณ์ใส่เรื่องมาก คุณจะจัดการอารมณ์กับภาวะโมโหของคุณอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ดิฉันจะเตือนตัวเองเสมอว่านี่คืองานที่ฉันรัก ถ้าฉันไม่พอใจแล้วไม่มีเหตุผล ดิฉันจะต้อง
ยอมรับให้ได้และหาปัญหาให้ดีที่สุด

(5) ผู้สัมภาษณ์: คุณรู้สึกอย่างไรบ้างครับ กับ ที่เห็นผู้สมัครจำนวนมากแบบนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์: ดิฉันรู้สึกใจดีมากๆ ค่ะ ที่ได้มีโอกาสเข้ารับการสัมภาษณ์ในวันนี้ ดิฉันดิฉันจะต้อง
พยายามตอบคำถามให้ได้ดีที่สุดค่ะ

10



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 (On-Site)

ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

รหัส 20000-1101 วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ

เรื่อง การพูดสัมภาษณ์งานตามสถานการณ์

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวอัมณชญา ทองรส

สาระสำคัญ

การสัมภาษณ์งาน เป็นการให้ข้อมูลเพื่อประกอบความรู้ความสามารถที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากการสัมภาษณ์บุคคลทั่วไป เพราะการสัมภาษณ์งานมีจุดมุ่งหมาย คือ เป็นการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานให้ตรงตามตำแหน่งที่ต้องการจากการสื่อสารแบบถาม-ตอบ โดยคัดเลือกผู้ที่ตอบคำถามและบุคลิกภาพตรงกับงานได้เหมาะสมที่สุด การสัมภาษณ์งานที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องเข้าใจหลักการและวิธีการในการสัมภาษณ์เป็นอย่างดีรวมถึงเข้าใจถึงหลักในการตั้งข้อคำถาม และการประเมินผลจากการสัมภาษณ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

- นักเรียนสามารถอธิบายข้อควรปฏิบัติในการสัมภาษณ์งานได้

ด้านทักษะพิสัย (Process)

- นักเรียนสามารถเขียนบทพูดสัมภาษณ์งานได้ถูกต้องตามสถานการณ์ที่กำหนดได้
- นักเรียนสามารถพูดสัมภาษณ์งานได้ถูกต้องตามหลักการสัมภาษณ์งาน

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

- นักเรียนประเมินคุณค่าที่ได้รับจากการสัมภาษณ์งานเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สมรรถนะประจำหน่วย

สัมภาษณ์งานตามหลักการพูดสัมภาษณ์

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นสนใจปัญหาของผู้เรียน (Motivation) (10 นาที)

1. ผู้เรียนดูคลิปวิดีโอ “วิธีการสัมภาษณ์งานอย่างถูกวิธี?”

จากนั้นอภิปรายร่วมกันว่า มีวิธีไหนบ้างที่เป็นการสัมภาษณ์งานแบบผิดวิธี จะมีการป้องกัน และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) (20 นาที)

2. ผู้สอนอธิบายเชื่อมโยงจากคำตอบของผู้เรียนว่า ในการสัมภาษณ์งานผู้เรียนจะต้องรู้ข้อปฏิบัติงานการสัมภาษณ์งาน เพราะเป้าหมายของการสัมภาษณ์งาน คือ คัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในตำแหน่งที่เปิดรับ

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่สำหรับการสัมภาษณ์งาน และช่วยกันหาข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการสัมภาษณ์งาน

ขั้นที่ 3 ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ (Application) (80 นาที)

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรม “3 นาที มีชัย” ซึ่งเป็นเทคนิคสัมภาษณ์งาน แนะนำตัวเองใน 3 นาที ให้เฉียบ ได้งาน โดยจะแบ่งเทคนิคนี้ ในการพูดแนะนำตัวเอง ออกเป็น 3 ตอน ด้วยกัน ดังนี้

ตอน 1 ประวัติ และ ความสนใจ

ในตอนนี้ผู้เรียนจะแนะนำตัวเองถึงประวัติส่วนตัว ความสนใจส่วนตัว และเป็นตัวของตัวเองให้มากที่สุด แบ่งออกเป็น

- ชื่อ (และ ชื่อเล่น)
- ภูมิลำเนา ที่อยู่
- จบการศึกษา
- อาชีพที่ฝึกฝน
- กิจกรรมยามว่าง

ผู้สอนขอให้ผู้เรียนจำข้อมูลทั้งหมดนี้ แล้วแนะนำตัวเองในตอน 1 ในการสัมภาษณ์งานให้ครบถ้วน ไม่ตกหล่น เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์งานทำความรู้จักเราในเบื้องต้น

ตัวอย่าง

“สวัสดีครับ ผมชื่อณรงฤทธิ์ หรือ ริกครับ ผมเป็นคนลำปางและจบการศึกษาจากแผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคแพร่ครับ ผมฝึกฝนที่จะเป็นวิศวกรไฟฟ้าครับ”

ตอน 2 จุดแข็งของเรา

ในตอนนี้ ผู้สอนจะให้ผู้เรียนสร้างความประทับใจให้มากขึ้น โดยการแนะนำตัวเองถึง “จุดแข็งของเรา” ความสามารถของผู้เรียนคืออะไร และอยากแสดงให้เห็น ณ จุดนี้ ว่าโดดเด่นกว่าผู้สมัครงานท่านอื่นอย่างไร ซึ่งจุดแข็งของผู้เรียนมาจากบุคลิกภาพและความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ยกตัวอย่าง เช่น

- ✓ เป็นคนขยัน
- ✓ ทำงานเป็นทีม
- ✓ มีความเป็นผู้นำ

ตัวอย่าง

“ ผมเป็นคนขยัน ชอบทำงานที่ท้าทายความสามารถ และทำงานเล็กตึกได้ครับ ในขณะที่เรียนอยู่มีการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ ผมเป็นประธานองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ระดับสถานศึกษา นอกจากนี้ผมเป็นคนทุ่มเทและให้ใจเกิน 100% สำหรับทุกกิจกรรมที่ผมร่วมครับ”

ตอน 3 พูดถึงตำแหน่งงานที่มาสัมภาษณ์

ในตอนสุดท้ายของการแนะนำตัวเอง สัมภาษณ์งาน ใน 3 นาทีให้เฉียบ โดดเด่นนั้น เราจะพุ่งไปที่ “ตำแหน่งงาน” ที่ผู้เรียนสมัครกัน ว่าทำไมถึงทำงานตำแหน่งงานนี้ได้ เช่น

- ✓ แรงผลักดันตัวเอง (Passion) ที่อยากทำงานตำแหน่งนี้ และแสดงให้เห็นให้ผู้สัมภาษณ์เห็นว่าผู้เรียนควรเป็นผู้สมัครที่น่าจับตามอง และจ้างงานในตำแหน่งนี้ นั่นเอง

ตัวอย่าง

“วันนี้ผมมาสมัครงานตำแหน่ง Brand Executive ฝ่ายการตลาดครับ เพื่อที่จะพิสูจน์ตัวเองว่าผมสามารถช่วยองค์กรในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ความคิดสร้างสรรค์ออกมา เพื่อที่จะทำให้ผู้บริโภคใช้ผลิตภัณฑ์นี้ ร่วมกับทีมงานที่ผมทำงานด้วยในองค์กรนี้ครับ ผมจะนำความรู้ทั้งหมดที่เรียนมาพร้อมกับความมุ่งมั่นของผมในการพิสูจน์ตำแหน่งงานนี้ครับ”

จะเห็นว่า เมื่อเรารวม 3 ตอน ของการสัมภาษณ์งาน แนะนำตัวเองใน 3 นาที จะได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็นประวัติการศึกษา สิ่งที่เราตั้งเป้าหมายในตัวเอง จุดแข็งในการทำงาน และ ตำแหน่งงานที่เราสัมภาษณ์งานวันนี้ ว่าผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอย่างไร ด้วยรูปแบบการแนะนำตัวที่เป็นทางการ และน่าดึงดูด

ขั้นที่ 4 ขั้นสำเร็จผล (Progress) (10 นาที)

5. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสะท้อนคิดจากการจัดทำคลิปวิดีโอการพูดสัมภาษณ์งานที่ส่งในกลุ่ม FACEBOOK

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน รายวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 2000-1102
2. คลิปวิดีโอวิธีการสัมภาษณ์งานอย่างถูกวิธี? <https://www.youtube.com/watch?v=8ukpygbiYqA>
3. Power Point ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

ด้านพุทธิพิสัย (Knowledge)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนสามารถอธิบายข้อควรปฏิบัติในการสัมภาษณ์งานได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ด้านทักษะพิสัย (Process)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนสามารถเขียนบทพูดสัมภาษณ์งานได้ถูกต้องตามสถานการณ์ที่กำหนดได้	ตรวจผลงาน	แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
นักเรียนสามารถพูดสัมภาษณ์งานได้ถูกต้องตามหลักการสัมภาษณ์งาน	ตรวจผลงาน	แบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ	อยู่ในระดับคุณภาพ 3 (ดี) ขึ้นไป

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
นักเรียนประเมินคุณค่าที่ได้รับจากการสัมภาษณ์งานเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าระดับคุณภาพ 3

เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ
เรื่อง การพูดการสัมภาษณ์งาน

รายการ การประเมิน	ระดับคุณภาพ/คะแนน			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
1. การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้อง ตามหลักการ ออกเสียง มีเสียงเน้นหนัก ในคำหรือประโยค อย่างสมบูรณ์	ออกเสียงคำหรือ ประโยคได้ดี มีข้อผิดพลาด 1-2 คำ มีการเน้น เสียงหนักใน ประโยค	ออกเสียงคำหรือ ประโยคผิดหลัก การออกเสียงมากกว่า 3 คำขึ้นไป มีการเน้น เสียงหนักอยู่บ้าง	ออกเสียงคำหรือ ประโยค ผิดหลักการ ออกเสียง ไม่มีการเน้น เสียงหนักเลย
2. การพูด โต้ตอบคำถาม และไหวพริบ	พูดโต้ตอบคำถาม ได้ครบทุกคำถาม และมีไหวพริบตาม บทบาทที่ได้รับ มอบหมาย อย่างสมบูรณ์	พูดโต้ตอบได้ 3-4 คำถาม มีไหวพริบตรงตาม บทบาทที่ได้รับ มอบหมาย	พูดโต้ตอบคำถามได้ 1-2 คำถาม ในบทบาทที่ได้รับ มอบหมาย	พูดโต้ตอบคำถาม วกวนและสับสน และไม่มีไหวพริบ ตามบทบาทที่ได้รับ มอบหมาย
3. ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง คล่องแคล่ว ไม่ติดขัดและ มีความชัดเจน	พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้ อย่างเป็นธรรมชาติ	พูดแบบลังเล ข้อความ ไม่สมบูรณ์ ใช้เพียง ประโยค สั้น ๆ	พูดเป็นคำหรือวลี ไม่มีความต่อเนื่อง
4. การแสดง บุคลิกภาพและ น้ำเสียง ประกอบการ พูด	แสดงบุคลิกภาพ และพูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมตาม บทบาท และ สถานการณ์	แสดงบุคลิกภาพ และพูดด้วย น้ำเสียงประกอบ เป็นส่วนใหญ่	แสดงบุคลิกภาพและ พูดด้วยน้ำเสียง ประกอบอยู่บ้าง เล็กน้อย	แสดงบุคลิกภาพ ไม่เป็นธรรมชาติ และพูดด้วยน้ำเสียง เหมือนการอ่าน
5. ความสามารถ ในการสื่อสาร	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ทั้งหมด	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ เป็นส่วนใหญ่	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจ ได้บ้าง	พูดแต่ผู้ฟัง ไม่สามารถเข้าใจได้



ภาคผนวก ข แสดงผลการวิเคราะห์ความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับ
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับ
กระบวนการสอนแบบ MIAP

ตาราง 16 แสดงค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบประเมิน
ความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล
1	0.55	0.55	ใช้ได้
2	0.70	0.57	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบประเมิน เท่ากับ 0.83

(ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 20 คน)

หมายเหตุ : ค่าความยาก (p) ที่ใช้ได้อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80

ค่าอำนาจจำแนก (r) ที่น้อยกว่า 0.20 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก

ภาคผนวก ข แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการ
พูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ

ชื่อครูผู้สอน นางสาวอัมมชญา ทองรส
แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีการศึกษา 2564

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
เรื่อง การศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP ให้นักเรียน
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก
คะแนน 3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย
คะแนน 1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

หัวข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านวิธีการ						
	1.1 ครูเตรียมความพร้อมเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่ความรู้ใหม่					
	1.2 ครูการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการพูดสื่อสารที่ดีขึ้น					
	1.3 ครูใช้กระบวนการสอนแบบ MIAP ช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการพูดสื่อสาร					

2. ด้านกิจกรรม						
	2.1 ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาใช้ในการเรียนรู้					
	2.2 ผู้เรียนได้พูดสื่อสารอย่างเหมาะสมกับงานอาชีพ					
	2.3 ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ได้จริงในชีวิตประจำวัน					
3. ด้านเนื้อหา						
	3.1 เนื้อหาที่เรียนสอดคล้องกับชีวิตประจำวันและงานอาชีพ					
	3.2 เนื้อหาจัดเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม					
	3.3 เนื้อหาทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสารในงานอาชีพ					
4. ด้านสื่อและนวัตกรรม						
	4.1 ผู้เรียนสนุกสนานและมีความสุขในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP					
	4.2 บรรยากาศในชั้นเรียนกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนมากยิ่งขึ้น					
	4.3 สื่อการเรียนรู้สามารถช่วยผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น					
5. ด้านการประเมินผล						
	5.1 ครูใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงอย่างหลากหลาย					
	5.2 ผู้เรียนได้รับการประเมินผลการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ					
	5.3 ผู้เรียนมีโอกาสรับทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....